

شہید بینظیر بٹو

جون لکٹیون

جنرل، ڈکٹیٹر، ڈسٹنگو

سہیڑینڈر:
ماہین ہیسباٹی

نونا یاپو

منهنجي امڙ
هميشه چوندي هئي ته،
جمهوريت ئي
بهترين پلانڊ آهي.

- بلاول پٽو زرداري

اوهان ماڻهوءَ کي،
قيد ته ڪري سگهو ٿا پر،
سندس خيالن ۽ خوابن کي،
ڪجهه به نٿا ڪري سگهو.

اوهان ماڻهوءَ کي،
جلاوطن ته ڪري سگهو ٿا پر،
سندس خيالن ۽ خوابن کي
ڪجهه به نٿا ڪري سگهو.

اوهان ماڻهوءَ کي
ماري ته سگهو ٿا پر،
سندس خيالن ۽ خوابن کي
ڪجهه به نٿا ڪري سگهو.

..بينظير ڀٽو

شھيد بينظير ڀٽو جون لکڻيون

دهشتگرد، ڊيگريٽر ۽ جنرل
(ليڪچر، مضمون ۽ انٽرويو)

سهيڙيندڙ:

ماهين هيسباڻي

نئون نياپو اڪيڊمي

سچل ڳوٺ ڪراچي، سنڌ.

سڪن واري سڌ. مٿان ڪو مون سين ڪري،
اندر جنين اڌ. ڏونگر سي ڏورينديون.

نئون نياڻو

ڪتاب جو نالو: جنرل، ڊڪٽيٽر ۽ دهشتگرد

ليکڪ: بينظير پٽو

سهيڙيندڙ ماهين هيسبائي

ٽائٽل ڊزائين: مجاهد ميمڻ

ڇپجڻ جي تاريخ: فيبروري 2008

پاران: نئون نياڻو اڪيڊمي،

سچل ڳوٺ ڪراچي

Cell # 0346-2103811

RS: 120/=

ڪاري ڪڪر هيٺ، مون جهيڙيندي ڇڏڻا،
ڪارا ڪنڊ هٿن ۾، اڙل وڇيرا هيٺ،
ٿي تنين سين ڏيڻ، موٽڻ جنين مهڻو.

ارپنا

سنڌي شاعرين

جي نانءُ

ماهين هيسباڻي

اڳي پوءِ مَران، مَر، مَران، مارڳ هر!

ستاء

- 9 پبلشر جو نوٽ: انعام عباسي
- 11 سهيڙيندڙ جو نوٽ: ماهين هيستائي
- 16 - جدوجهد ۽ رڳو جدوجهد
- 19 - آمريت سان ڊيل نه پئي ڪيان...
- 23 - هڪ نئين سفر جو آغاز..
- 25 - ”مارشل لا“ دوران ٿيندڙ چونڊون
- 25 شفاف ڪيئن هونديون!؟
- 28 - جڏهن مان پاڪستان اينديس...
- 32 - حملن جون ڏمڪيون ۽ چونڊ مهم جو ڪلچر
- 35 - منهنجي مٿان حملو ڇو ٿيو!؟
- 38 - ميثاق جمهوريت تي عمل سان ئي
- 38 حقيقي جمهوريت ممڪن آهي!
- 42 - انتقام لاءِ وقت ناهي!!!
- 48 - حڪومت پاور شيئرنگ لاءِ
- 48 پئڪيج پيش ڪري
- 55 - اسلام جي باري ۾...
- 58 - جمهوريت جي رستي
- 66 - سنڌ ۾ احساس محرومي!!!
- 74 - جمهوريت ئي، دهشتگرديءَ کي ختم ڪري سگهي ٿي

سَدائِتي سَپِڪا، بَڪَ نہ باسي ڪا،
جيھي تِيھي ذات جي جُنَبَش ڪانہ جا،
مون سين ھلي سا، جا جيءُ مِٺو نہ ڪري.

ڪونڌر ڪٺا گس تي، واهيري جي وير،
 پٽيءَ پَسيم تن جا، رت ۾ ريتا پير،
 سنوان ڪيئون سير، پاڻ ڪهائي پنڌ ۾.

پبلشر جو نوٽ:

شهيد بينظير ڀٽو جون مختلف وقتن ۽ مختلف رسالن ۽
 اخبارن ۾ شايع ٿيل هي لکڻيون ڪتابي صورت ۾ پڌريون ڪندي
 سچ ته ائين ٿو لڳي ڄڻ ته اسان شهيد بينظير ڀٽو جي ياد ۾ اڻڳڻيا
 ڏيئا ٻاري ڇڏيا هجن...

دل خوشيءَ مان پر جي وٺي آهي ۽ اهو ويچار ته اسان هن کي
 ڪڏهن به وسرڻ نه ڏينداسين. هوءَ به هميشه مائين ٻائي، هاگهل ٻائي
 ۽ مائي بختارو جيان اسان جي ساهن سان ٻٽ هوندي...
 پلا ڪير ڪافر هيڏي وڏي اُچي شخصيت کي دل تان لاهڻ يا
 وسارڻ چاهيندو...

هوءَ جا پنهنجي رت ڏئي هن ڌرتيءَ جي ريت نڀائي وئي، هوءَ
 جا ماروئڙن جا نئل منهن ڏسي اٻاڻڪائيءَ مان وقت جي امر/جابر

جا کڙا ڪيل سڀ بند ۽ سنگهرون توڙي اچي پنهنجن مارن ساڻ
ملي هئي، هوءَ جا وڏي واڪي چوندي هئي ته، هيءَ ساھ ته ڇا سڄو
ساھ به گھوري ڇڏينديس....

۽ هن ائين ڪري به ڏيکاريو، پنهنجي ابي جيان هن به آڻ نه
مڃي ۽ وڃي شهيدن جي ويڙهي نڪتي....

سنڌ هميشه هن ڀاڱي پري ۽ گھڻگھري عورت کي هيٺئين
سان هنڊائي رکندي ۽ سندس شهادت قرباني سنڌين لاءِ بات
انڌيري ۾ هڪ لائت جيان رهندي.

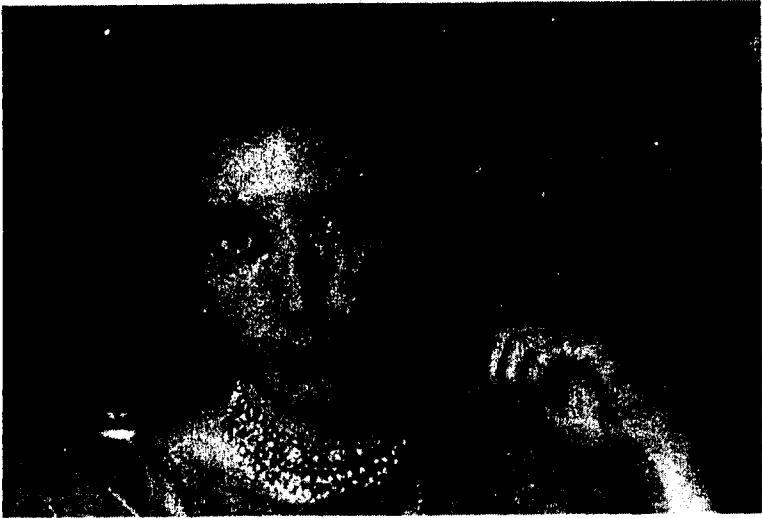
۽ هنن لکڻين جي سهيڙ ۽ چنڊڇاڻ جو ڪم جيئن مانواري
ماهين هيسباڻيءَ پيار مان ترت ڪري ڏيکاريو تنهن لاءِ کيس
جس نه ڏيڻ ڪنجوسي چئبي....

۽ ڪتاب جي پروفن پڙهي ڏيڻ لاءِ مانواري انيس داڍو جا به
ٿورا ۽ سليم انور عباسيءَ جا به....

انعام عباسي

چيئرمين

نئون نياپو اڪيڊمي

سهيڙيندڙ جو نوٽ:

هٽ پالا وڙه پاڪرين، آڏي ڍال مڙدار

هونءَ ته انسان ڪڏهوڪو هن ڌرتيءَ تان ميسارجي چڪو هجي ها، جي هر دور ۾ ڪي نيڪ ۽ عظيم انسان نه ڄمندا رهن ها...
چوڄو انسانيت جو سرمايو، رڳو انسانيت ۾ جنم وٺندڙ عظيم ۽ سچا انسان ئي آهن.
پر چيو وڃي ٿو ته، ”مذهب ۽ سياست جي ميدان ۾ ڪنهن کي به عظيم ۽ سٺو انسان چوڻ تمام گهڻو ڏکيو ٿي پوندو آهي...
پر اسان کي اهو به ڪڏهن نه وسارڻ گهرجي ته، جيئن پنج آڱريون برابر ناهن هونديون تيئن، مڙوئي سياستدان هڪ جهڙا ناهن هوندا.
جيئن شهيد راڻيءَ جو اعزاز ماڻيندڙ مانواري بينظير ڀٽو جيڪا سياستدانن تي ضرور هئي پر هوءَ مهان پڻ هئي، چوڄو هوءَ انسان جي اعليٰ آدرشن ۽ بلند خيالن ۾ ويساهه رکندڙ هئي، هن هميشه ڪوڙ ڪهڻ ننديون

۽ ڇٽي آمريت ۾ به سچ کي پنهنجي پلئ مان نڪرڻ نه ڏنو ۽ ڏک ڏوجهرن کي مايوسيءَ جي ڌٻڻ بڻائڻ بدران پنهنجي طاقت ۾ متاثر جهڙو عظيم تصور ڏنو...

جنهن آمريت آڏو گوڏا کوڙڻ تي جيل جي سينخن پويان جواني ڳارڻ کي ترجيح ڏني...

۽ اهو نعرو ضياءَ دور کان مشرف دور تائين وڏي واڪي ورجايو ته، ”وردي ۽ جمهوريت ڪڏهن به گڏ نٿا هلي سگهن.“

۽ کيس اهو ڏک هميشه جهوريندو رهندو هو ته، سندس عوام سٺ سالن ۾ ڊگهين آمريتن منجهه گهاريندو رهيو آهي...

۽ سندس ايمان هو ته، جيئن رڃ ۾ گل ناهن ٿو ٺڌا، تيئن سياسي پارٽيون به، آمريت ۾ وڏي ويجهي نٿيون سگهن...

تڏهن ئي هوءَ هر ڏاڍ ۽ ڏمر جو مقابلو پر امن ۽ جمهوري طريقي سان ڪندي رهي...

۽ جمهوريت جي بنيادي اصول هيٺ، جمهوريت جي راهه ۾ وڌ کان وڌ شهيد ڏيڻ لاءِ به هن سڀ کان پهريان پنهنجو پاڻ پيش ڪيو، ٻيو ته ٺهيو پر پنهنجن پيٽ ڄاون بلاول، بختاور ۽ آصف جي پتيرن تيڻ جو ڍپ به هن کان جمهوريت تان هٿ ڪڍائي نه سگهيو...

پنهنجي حياتيءَ کي ايڏن خطرن هوندي به، هوءَ چوندي هئي ته، ”موت جي ڏمڪين باوجود به مان آمريت خلاف چپ ڪري نه ويهنديس، پر آمريت خلاف هلندڙ ويڙهه/جڏو جهڊ ۾ اڳواڻي به ڪنديس.“

ڇا اها مهانتا نه چئبي ته، بنا ڪنهن ڏوهه گناهه جي هن پنهنجي زندگيءَ جا گهڻا نوان سال ۽ پنهنجا جنم ڏاڻ نظر بندين، جيل ۽ جلاوطنيءَ ۾ گذاريا...

پلا ان کان وڏي مهانتا پئي ڪهڙي ئي سگهي ٿي، جو جوانيءَ جي پرپور ڏينهن ۾ پنهنجي ڪلهن تي اوچتو پهاڙ جهڙا ڳرا ۽ سخت ڏک ٽٽڻ، آمريت جا ظلم سهڻ ۽ مظلوم عوام جي اڳواڻي ڪرڻ واريون ڳريون ڏميواريون پوڻ تي هو زندگيءَ کان شڪايت نه ڪري ۽ مٿان چوي ته:

”مون پنهنجي زندگيءَ ۾ رستا به پاڻ چونڊيا آهن ته، ڏميواريون به پاڻ چونڊيون آهن.“

سندس ڏاهپ، طاقت ۽ جرئت کي ننڍپڻ ۾ ئي محسوس ڪندي سندس شهيد ابي ذوالفقار علي ڀٽي کيس پنهنجي سياسي جانشين طور هي ملڪ تحفي طور ڏنو، جتي هن شهيد رائيءَ جي زندگيءَ جو وڏو حصو اپوزيشن ۾ رهندي جمهوريت لاءِ ويڙهاندي ڪندي گذريو...

۽ هن ٻن ڊڪٽيٽرن سان وڏيون ويڙهيون وڙهيون، هن هڪ انٽرويوءَ ۾ زندگيءَ جي بدقسمتيءَ واري سوال جي جواب ۾ چيو هو ته: ”منهنجي بدقسمتي ڊڪٽيٽر شپ ۾ جيون گهارڻ آهي.“

۽ ٿيو به ائين هڪڙي مارشل لائي دور ۾ هن جيل کاتيا ته هي ڊڪٽيٽر
هن کي جلاوطن ڪري ڇڏيو...

هن ضيائي دور مان سرخرو ٿي وزارت اعظمي جو تاج سڙ تي پائي ثابت
ڪيو ته، ظلم ۽ بربريت جو زوال دير سان ئي سهي پر، ايندو ضرور آهي...

پر افسوس هوءَ ٻئي ڊڪٽيٽر (مشراف) جي دور ۾ جڏهن سندس منزل
اڪين آڏو هئي...

هوءَ پنهنجي مظلوم عوام کي پيار مان هٿڙا لوڏيندي چين تي مرڪ
سجائي الوداع چئي هلي وئي...

بينظير چواڻي:

”اوهان ماڻهوءَ کي،

قيد ته ڪري سگهو ٿا پر،

سندس خيالن ۽ خوابن کي،

ڪجهه به نٿا ڪري سگهو.

اوهان ماڻهوءَ کي،

جلاوطن ته ڪري سگهو ٿا پر،

سندس خيالن ۽ خوابن کي،

ڪجهه به نٿا ڪري سگهو.

اوهان ماڻهوءَ کي،

ماري ته سگهو ٿا پر،

سندس خيالن ۽ خوابن کي،

ڪجهه به نٿا ڪري سگهو.

بينظير ڀٽو کي گولي هڻندڙ ۽ هٿائيندڙ اسانجي راڻيءَ کي جسماني

طور تي ته، اسان کان پري ڪري سمجهن ٿا ته هن سندس اصول ۽ فڪر به

اسان کان ڪسي ورتا آهن. پر چريا اهو نٿا ڄاڻن ته، هوءَ هميشه پنهنجين

تقيرين، تحريرن جي روپ ۾ اسان جي ذهنن منجهه سانڍيل رهندي...

۽ جيسيتائين هن ڪائنات جو وجود آهي سندس اصول، فڪر ۽

جمهوريت لاءِ ڏنل سندس قربانيءَ کي ياد ڪري سلام پيش ڪيو ويندو.

هونءَ به چيو ويو آهي ته، ”لفظن ۾ اها طاقت هوندي آهي، جا انسان کي

انسان جي ويجهو آڻيندي آهي ۽ دلين کي ڳنڍڻ سان گڏوگڏ زمانن کي به

هڪ ٻئي سان ڳنڍي ڇڏيندي آهي...

اها لفظن جي ئي سگهه هئي، جنهن سان ڏاهن ۽ سورمن اهو جهه انسانن

جي دلين ۽ دماغن ۾ ولوڙ پيدا ڪري، قومن ۽ سڄي جڳ جهان کي بدلائي

ڇڏيو...

تنهن ڪري انهن عظيم انسانن جا لفظ، مان ۽ مرتبو سنڀالڻ سندس قوم لاءِ عظيم سرمائي جهڙو هوندو آهي...

چوڳو اهي جيڪا تاريخ جوڙي ويندا آهن، جنهن ۾ ايندڙ پيڙهين لاءِ سوچ، فڪر لاءِ نوان گس موجود هوندا آهن...

انڪري ئي مون سوچيو ته، ڇو نه مانواري شهيد بينظير ڀٽو جون ٽريل پڪڙيل لکڻيون سهيڙي هڪ سياسي ۽ تاريخي دستاويز تيار ڪجي ۽ سندس تجربن، مشاهدن، ڏاهپ ۽ اعليٰ خيالن کي وڌ کان وڌ ماڻهن تائين پهچائي سندس فڪر جي آبياري ڪجي...

هونءَ به، مانواري بينظير ڀٽو پڻ تاريخي رڪارڊ جي اهميت ۾ وڏو ويساھ رکندي هئي. هن پنهنجي هڪ ساهيڙيءَ جي اها ڳالهه هميشه سانڍي رکي ته، ”هر اها ڳالهه وسري وڃي ٿي، جيڪا قلمبند نه ٿي ڪجي.“

انڪري هن ڪيڏين ئي مصروفين هوندي به، لکڻ جاري رکيو. پاڻ ڪجهه ڪتابن جي ليڪڪا هجڻ سان گڏو گڏ ڪيترين ئي اخبارن ۾ باقاعديءَ سان لکندي پڻ هئي. ۽ هوءَ مختلف يونيورسٽين ۽ ٻين ادارن ۾ ليڪچر پڻ ڏيندي هئي.

سندس هي لکڻيون، (ليڪچر، ڪالم، انٽرويو ۽ تقريرون) سندس سوچ، فڪر ۽ نظريي جو اولڙو هجڻ سان گڏو گڏ سياسي تاريخ جو رڪارڊ پڻ آهن.

هن ڪتاب ۾ شامل لکڻيون، انگريزي، اردو ۽ سنڌي اخبارن ۽ رسالن مان ڪيون ويون آهن، هن لکڻين مان هڪ ٻن کي ڇڏي باقي سموريون لکڻيون ويجھي ماضيءَ جون آهن، جن ۾ جمهوريت جي راهه ۾ رڪاوٽ وارن ٽن عنصرن، ”جنرل، ڊڪٽيٽر ۽ دهشتگرد“ ڪردارن کي پرپور انداز ۾ وائڪو ڪيو ويو آهي.

۽ تڏهن ئي هن ڪتاب جو نالو ”جنرل، ڊڪٽيٽر ۽ دهشتگرد“ رکيو ويو آهي. اميد ته، هيءَ محنت اوهان جي دلين ۾ جاهه والاريندي...

۽ مان هن ننڍڙي محنت لاءِ تمام گھڻي ٿورائتي آهيان، انعام عباسيءَ جي جنهن ڪتاب کي ڇاپڻ جي خواهش ڏيکاري مونکي هن نيڪ ڪم ڪرڻ لاءِ اتساهيو...

مان سندس اهو ٿورو ڪڏهن به لاهي نه سگھنديس پر هميشه ڳائيندي رهنديس...

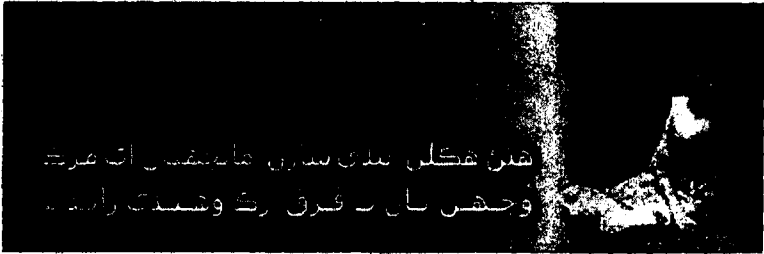
ماهين هيسباڻي
ڪراچي

27/01/2008

6:15

ہندوستان کے لوگوں کو اپنی قوم کی ترقی کے لیے کوشش کرنے کی دعوت دے گا۔

ہندوستان کے لوگوں کو اپنی قوم کی ترقی کے لیے کوشش کرنے کی دعوت دے گا۔

جدوجهد ۽ رڳو جدوجهد

(هي انٽرويو مانواري بينظير ڀٽو جي وهانءَ وارن ڏهاڙن ۾ ورتو ويو)

سوال: اوهان جي جيون جي سڀ کان وڏي بدقسمتي؟

جواب: ڊڪٽيٽر شپ ۾ جيون گهارڻ.

سوال: اوهان ڪٿي رهڻ پسند ڪيو ٿيون؟

جواب: پاڪستان ۾

سوال: اوهان دنيا کي ڪهڙي رنگ ۾ ڏسڻ پسند ڪيو ٿيون؟

جواب: غربت ۽ بڪ کان آجي دنيا

سوال: اوهان ڪهڙين انساني غلطي کي معافيءَ لائق سمجهو ٿيون؟

جواب: انساني غلطيون

سوال: تصوراتي ڪهاڻين ۾ اوهان کي وڻندڙ سورمو؟

جواب: شيڪسپيئر جو ڪردار مارڪ انٽوني

- سوال: ڪهڙي تاريخي شخصيت وڻندي اٿو؟
 جواب: شهيد ذوالفقار علي ڀٽو
- سوال: حقيقي زندگيءَ ۾ اوهان کي وڻندڙ سورمي؟
 جواب: بي بي فاطمه رضه
- سوال: شاعريءَ ۾ ٻڌايل اوهان کي وڻندڙ سورمي؟
 جواب: الاڻيڊ جي هڪ ڪردار روميچي هيڪٽرز جي زال
- سوال: وڻندڙ پينٽر؟
 جواب: وان گو
- سوال: وڻندڙ موسيقار؟
 جواب: موزارت
- سوال: مرد ۾ ڪهڙي خوبي هئڻ گهرجي؟
 جواب: اخلاقي جرئت
- سوال: عورت ڪهڙي خوبيءَ جي مالڪيائي هئڻ گهرجي؟
 جواب: مستقل مزاجي
- سوال: ڪهڙو اخلاقي قدر وڌيڪ وڻندو اٿو؟
 جواب: سچائي
- سوال: ڪهڙي شعبي تي وقت لڳائڻ گهرجي؟
 جواب: مقصد ماڻڻ لاءِ
- سوال: اوهان ڇا ٿيڻ پسند ڪندؤ؟
 جواب: ڪنهن اخبار جي ايڊيٽر
- سوال: اوهان جي مزاج ۾ ڪهڙي شعبي حاوي آهي؟
 جواب: اعتماد ۽ وفاداري
- سوال: اوهان جي وڏي غلطي؟
 جواب: ماڻهن تي جهٽ ۾ اعتبار ڪرڻ
- سوال: سڀ کان وڌيڪ خوشيءَ جي ڳالهه ڪهڙي هوندي؟
 جواب: جنهن ڏينهن جنرل ضياءَ جي سرڪار ختم ٿيندي
- سوال: اوهان ڪهڙين خاصيتن واري هجڻ چاهيو ٿيون؟
 جواب: مهربان ۽ ايماندار
- سوال: وڻندڙ رنگ؟

- جواب: اچو
- سوال: وٽندڙ گل؟
- جواب: لوئس، ٽيوب روز ٽيوبس
- سوال: وٽندڙ پڪي؟
- جواب: طوطو
- سوال: وٽندڙ ليڪڪ؟
- جواب: روسو
- سوال: وٽندڙ شاعر؟
- جواب: شيلي
- سوال: حقيقي زندگيءَ ۾ اوهان جو هيرو؟
- جواب: باب گيلڊف
- سوال: تاريخ مان وٽندڙ سورمي؟
- جواب: راڻي الزبت پهرين
- سوال: ڪهڙو نالو سنو لڳندو اٿو؟
- جواب: سڪندر
- سوال: ڪهڙن ماڻهن کان نفرت اٿو؟
- جواب: ڪوڙن، منافقن ۽ موقعي پرستن کان
- سوال: تاريخ ۾ ڪهڙي فوجي سوپ تي سرهاڻي محسوس ڪيو؟
- جواب: چين جي انقلابين جي لانگ مارچ تي
- سوال: انسان کي ڪهڙي شئي جي سڀ کان پهريان اصلاح ڪرڻ گهرجي؟
- جواب: سڀ کان پهريان پنهنجي ڪردار جي اصلاح ڪرڻ گهرجي
- سوال: اوهان جي زندگيءَ جو نصب العين؟
- جواب: جدوجهد ۽ رڳو جدوجهد

امريت سان ڊيل، نه پئي ڪيان...

اهڙا ٻه ڀيرا آهن، جيڪي فيصلن ۽ مستقبل تي ڏور رس اثر ڇڏيندا آهن، آمريڪا ۾ اهڙو ٻه گهرو جنگ هئي، جرمني ۽ يورپي يونين لاءِ برلين جي ديوار ڪرڻ ساڳيو ٻه هو. هاڻ پاڪستان لاءِ صحيح فيصلن جو وقت اچي ويو آهي، جنهن سان انتهاپسندي ۽ دهشتگرديءَ کي محدود ڪري ملڪ کي تباهيءَ کان بچائي سگهجي ٿو. اهو استحڪام صرف پاڪستان لاءِ نه هوندو، پر سموري مذهب دنيا لاءِ تي لڳل آهي، جمهوري پاڪستان ۾ انتهاپسند تحريڪون هميشه غيرمقبول رهيون آهن، يا ان جو اثر گهٽ ٿيندو آهي، مڙني جمهوري چونڊن دوران انتهاپسند مذهبي جماعتن 11 سيڪڙو کان وڌيڪ ووٽ حاصل نه ڪيا آهن پر خاص ڪري 1980ع جي ڏهاڪي ۾ آمر ضياءَ ۽ ٻين فوجي عملدارن جي دور ۾ انتهاپسند قوتن کي هٿي ملي آهي، بلقسمتيءَ سان جنرل پرويز مشرف جي هڪ ڏهاڪي دوران مذهبي انتهاپسندي ڪيترائي ڀيرا وڌي آهي.

پوءِ ضياءَ جھڙو اڳواڻ هجي، جيڪو مذهب کي پنهنجي مقصد لاءِ استعمال ڪري ۽ مذهب هن جي زوال جو سبب بڻجي يا مختلف فوجي آمريتون رهيون هجن، ان دوران گهڻو ڪري عوام ۾ محرومي ۽ مايوسيءَ جنم ورتو آهي. اها حقيقت آهي ته انتهاپسندي نه صرف ڏکڻ ايشيا، پاڪستان ۾ سڄي دنيا لاءِ خطرو بڻجي وئي آهي، انتهاپسنديءَ جون پاڙون عالمي دهشتگرديءَ ۾ آهن، انهن کي ختم ڪرڻ جي ضرورت آهي، انتهاپسنديءَ کي محدود ڪرڻو پوندو ۽ انهيءَ جن کي بوتل ۾ بند ڪري سگهجي ٿو.

جڏهن مان 2 پيرا وزيراعظم هيس، ان دوران منهنجي حڪومت پاڪستان جي سمورن علائقن تي قانون جي حڪمراني لاڳو ڪئي، اسان جا چارٽي صوبا ۽ وفاق جي ڪنٽرول ۾ ايندڙ قبائلي علائقا ۽ وزيرستان وارو علائقو پڻ قانون جي حڪمرانيءَ ۾ رهيو، اسان اتان جي عوام جي حمايت سان عالمي منشيائت فروشن جون پاڙون پٽيون، جيڪي آمريت جي دور ۾ بنا ڪنهن روڪ ٽوڪ جي مضبوط ٿي ويون هيون، موجوده وقت ۾ عالمي منشيائت جا سوداگر مذهبي انتهاپسند ڌرين سان ملي ويا آهن ۽ انهن کان دهشتگردن جي پڻ سھائتا حاصل آهي، پاڪستان جي موجوده حڪومت عوام کي قبائلي علائقن جو وڏو حصو ڪسراڻي ورتو آهي ۽ اهو طالبان ۽ القاعده جي ويڙهاڪن جي ڪنٽرول ۾ هليو ويو آهي ۽ اهي دعوائون پڻ ڪيون پيون وڃن ته هاڻ قبائلي علائقن تي حڪمراني ڪري نٿي سگهجي، منهنجو ايمان آهي ته انهن علائقن تي حڪومت ڪري سگهجي ٿي ۽ اها جمهوري حڪومت ئي هوندي، جيڪا رياستي اختيار ۽ حڪمرانيءَ کي بحال ڪندي.

اسان کي پاڪستان جي تاريخ ۽ سياست جي حوالي سان حقيقت پسند ٿيڻو پوندو. هن دنيا ۾ سياست ۾ فوج جو ڪوبه ڪردار ناهي. پر پاڪستان ان سلسلي ۾ ايترو خوش قسمت ناهي، سيڪيورٽي فورسز کي بنيادي طور تي پاڪستان جي سياسي ادارن جي خدمت ڪرڻ گهرجي، حڪمران پوءِ سڏيءَ طرح آيا هجن يا اڻ سڏيءَ طرح سان، انهن جوڙ توڙ ذريعي جمھوري حڪومتن کي ڪمزور ڪيو آهي ۽ اهي ادارا هميشه حڪمرانن جي استعمال هيٺ رهيا آهن. مون کي سڏ آهي ته پاڪستان ۾ اهڙي مرحلي ۾ جو مان حڪومت سان جمهوري نظام جي قيام لاءِ ڳالهيون ڪري رهيو آهيان. ان موقعي تي اهڙيون ڳالهيون انهن کي حيرت ۾ وجهن ٿيون، اهي ماڻهو سمجهن ٿا ته پاڪستان جو مستقبل جنرل پرويز مشرف سان آهي،

جيسٽائين آمريت جو تعلق آهي، ان سان ڪو به ڪمپرومائيز يا سوڊيٽي نٿي ڪبي. پارليامينٽ ٽي مٿانهين هجڻ گهرجي. اهو ئي سبب آهي جو آئون ۽ منهنجي پارٽي مشرف سان ڳالهائيندي رهي آهي. پاڪستان پيپلز پارٽي آئين جي حمايت ڪري ٿي، جنهن ۾ اهو واضح طور تي ڄاڻايل آهي ته پارليامينٽ ان صدر جي چونڊ ڪندي، جيڪو سويلين هوندو. حڪومت سان ڊگهين ڳالهين کانپوءِ مون اربع جي ڏينهن اهو اعلان ڪيو ته مشرف فوجي جي وردي لاهڻ ۽ چيف آف آرمي اسٽاف جو عهدو ڇڏڻ جو فيصلو ڪري ڇڏيو آهي.

مان سمجهان ٿي ته صرف وردي واحد مسئلو ناهي، پر پيرا وزيراعظم رهندڙن، جن ۾ مان پاڻ شامل آهيان، انهن جي نئين پيري انهيءَ عهدي تي فائز رهڻ واري پابندي پڻ هاڻ آئين جو حصو نه رهڻ گهرجي ۽ ان جو خاتمو ڪرڻ گهرجي، پارليامينٽ جا سمورا ميمبر ۽ چونڊيل عيوضي جن کي 1999ع جي حڪومتي تبديليءَ کانپوءِ ڪابه سزا نه ڏني وئي هئي ۽ انهن ڪوبه ڏوهه نه ڪيو هو ۽ انهن خلاف سياسي بنيادن تي الزام مڙهيا ويا. انهن سمورن کي معافي ملڻ گهرجي ۽ کين ڏيهر ورڻ جي اجازت ڏني وڃي. ملڪ ۾ آئين ۾ ڏسيل گس مطابق ان ڌري نگران حڪومت ۽ آزاد اليڪشن ڪميشن جو قيام پڻ ضروري آهي. ان سان گڏ عام چونڊن ۾ سمورين سياسي پارٽين جي شموليت کي يقيني بڻائڻ پڻ ضروري آهي.

چونڊ فهرستون سياسي جوڙ توڙ کان پاڪ ٿيڻ گهرجن. ووٽنگ جو نظام شفاف بڻائڻو پوندو، سياسي مداخلت کانسواءِ ووٽن جي ڳڻپ ڪرڻ گهرجي ۽ سمورو اليڪشن عمل عالمي مبصرن جي نگرانيءَ ۾ ٿيڻ گهرجي ته جيئن اليڪشن کي آزاد ۽ منصفائو قرار ڏئي سگهجي. آزاد ۽ منصفائون چونڊون ئي صرف پاڪستان جي مسئلن جو حل ناهن. اسان وٽ آزاد، منصفائي ۽ موثر حڪمرانيءَ جي پڻ ضرورت آهي ۽ ان لاءِ ملڪ جي سمورين ماڊرنيٽي قوتن کي متحرڪ ڪرڻو پوندو ۽ ساڳئي رخ ۾ ڪم ڪرڻو پوندو، جيئن صورتحال کي سلجھائي سگهجي. جنرل پرويز مشرف جي عالمي ۽ فوجي حمايت برقرار آهي، پر اها حمايت عوام جي فيصلي جو متبادل ٿي نٿي سگهي. عوام، جنهن کي پنهنجي ووٽ جي حق کان محروم رکيو ويو آهي. ملڪ اندر بيروزگاري ۽ غربت ان ڳالهه جي شاهدي ڏين ٿيون ته پاڪستان ۾ اهڙو جمهوري نظام ناهي، جيڪو عوام جي گهرجن جو پورا ٿو ڪري سگهي. مان سمجهان ٿي ته جيسٽائين پاڪستان جو عوام ووٽ ذريعي پنهنجي حڪمراني قائم نٿو ڪري، تيسٽائين انتهاپسند

قوتون ملڪ ۾ بدگمانيءَ جو پڇ پڇ ڇڏيو ۽ رهنديون رهنديون ۽ حڪمران انهن کي پنهنجي مفادن لاءِ استعمال ڪندا رهندا، مان سمجهان ٿي ته جمهوريت ۽ جدت پسندي گڏجي هلي سگهن ٿا، ڪيترن ئي پاڪستانين جيان مان پاڻ ان ڪري پريشان آهيان ته اسان جا قبائلي علائقا دهشتگردن جي ڪنٽرول ۾ اچي ويا آهن. ڪجهه ماڻهن جو دليل آهي ته انتهاپسند فورسز سان جنگبندي ۽ امن ٺاهڻ ذريعي انهن ڌرين کي مک ڌارا ۾ آڻي سگهجي ٿو ۽ مادریت بڻائي سگهجي ٿو. پاڪستان ۾ اهڙا تجربا ڪو نتيجو ڏئي نه سگهيا آهن. هر پيري ٿيندڙ جنگبندي ۽ امن ٺاهڻ سان پنهنجن ۽ دهشتگردن کي سگهارو ڪيو آهي ۽ هاڻ ان جو مثال اسلام آباد ۾ لال مسجد جو آهي، انتهاپسند، جن ملڪ ۾ پاڪستان جي آئين ۽ قانون کي پاسيرو ڪري پنهنجا قانون مڙهڻ جي ڪوشش ڪئي، انهن عورتن پوليس ۽ عملدارن کي اغوا ڪيو، هنن مختلف وڏيوشاپس کي ساڙيو ۽ انهن جي مالڪن کي ڏيڇاريو، مسجد جي اسڪواڊ عورتن کي ڏيڇاريو ۽ دهشت ڦهلائي، ان جي نتيجي ۾ گاديءَ واري شهر ۾ انتهاپسنديءَ جو راج قائم ٿيو، ڇهن مهينن تائين ڳالهين جي باوجود انتهاپسند فوج سان ٽڪراءُ ۾ آيا ۽ ان ويڙهه دوران هڪ سئو ماڻهو ماري ويا. لال مسجد وارو واقعو اهو ثابت ڪري ٿو ته انتهاپسند قوتن سان ڪابه ڊيل ڪري نٿي سگهجي. پاڪستان هاڻ اڌ رستي تي آهي. اسان جي ڪاميابين دنيا جي هڪ ارب مسلمانن کي فائدو پهچايو ۽ اهو پڻ ضروري آهي ته جمهوريت، جدت پسندي ۽ ماڊرشن کي اسلامي دنيا ۾ متعارف ڪرايو وڃي. مان پاڪستان وڃي رهي آهيان، مون کي خبر آهي ته منهنجي لاءِ ڏکيو وقت اچڻ وارو آهي پر منهنجو خدا پاڪ ۽ ملڪ جي عوام ۾ يقين آهي، خدا منهنجو حامي ۽ ناصر آهي، ان ڪري مان ڊنل ناهيان، ها اها ڳالهه صحيح آهي ته اسان اهم موڙ تي آهيون پر مان وقت جي نبض چاڻان ٿي، انصاف ۽ تاريخ جون مثبت قوتون اسان سان گڏ آهن.

(نيويارڪ ٽائيمز جي ٿورن سان)

هڪ نئين سفر جو آغاز!

اڄ جڏهن مان ان جهاز تي سوار ٿي رهي آهيان، جيڪو مون کي
پاڪستان کڻي هلندو، منهنجي هٿ ۾ هڪ ڪتاب جو مسودو آهي.

اهو اسلامي قدرن ۽ اولهه جي وچ ۾ مفاهمت جو مسودو آهي. هڪ اهڙي
اسلام جو نسخو آهي جيڪو اعتدال پسند ۽ جديد آهي. شدت پسندن کي پاسي
تي رکي ٿو. فوج کي سياست کان ٻاهر پنهنجي بئڪن ۾ واپس ڪري ٿو. هر
شهري خاص طور عورتن سان برابري جي بنيادن تي ورتاءُ ڪري ٿو، پنهنجا
نمائندا آزاد ۽ شفاف اليڪشن ذريعي چونڊڻ ۾ مدد ڏئي ٿو.

مون لاءِ اهو صرف هڪ ڪتاب ٿي نه آهي، پر اهو هڪ مهم جو پٿر نامو
آهي. حڪومت ڪرڻ جي گائيڊ آهي. جيڪڏهن پاڪستاني عوام مون کي
وري حڪومت ڪرڻ جو موقعو نوازيو ته پوءِ مان ان تي ئي عمل ڪنديس
جنهن جي مان تبليغ ڪيان ٿي ۽ پاڪستان کي پوري دنيا جي هڪ بلين
مسلمانن جي لاءِ هڪ مستقبل جو ماڊل ٺاهينديس.

60 سالن کان منهنجو عوام آمريت ۽ جمهوريت جي وچ ۾ پئي لٽڪيو

آهي، پاڪستان تي سياسي تشدد ۽ معاشي پاڙاڻپ جا داغ آهن. لڳ ڀڳ هڪ ڏهاڪي تائين اسان تي آمريت حڪومت ڪندي رهي آهي. گذريل پنجن سالن کان اسان کي ان عالمي دهشتگرديءَ جي مهم پاران چئلينج ڏني پئي وڃي، جنهن جو مرڪز به پاڪستان جا قبائلي علائقا آهن. هي ڪو معمولي دور ناهي، هي دور غير معمولي حل چاهي ٿو.

گذريل ڪجهه مهينن کان مون جنرل پرويز مشرف سان جمهوريت جي بحاليءَ لاءِ ۽ پاڪستان جي اعتدال پسند مڊل ڪلاس کي جنونين ۽ انتهاپسندن سان ٽڪر کائڻ ۽ سندن جڳهه والارڻ جي لاءِ موبلائز ڪرڻ خاطر ڳالهيون ڪيون آهن، اهو سڀ ڪجهه ڏکيو رهيو آهي پر ان کي وڌيڪ ڏکيو انهن ماڻهن بڻايو آهي جيڪي اڄڪلهه پاڪستان ۾ اقتدار جا مزا پيا ماڻين پر انهن ڊگهين ڳالهين جو ڪجهه ثمر ملڻ شروع ٿيو آهي.

سيپٽمبر ۾ جنرل مشرف پاڪستان جي سپريم ڪورٽ سان واعدو ڪيو هو ته هو صدر جي قسم کڻڻ کان اڳ آرميءَ جي عهدي تان رٽائر ٿيندو. هن ئي مهيني پاڪستان هڪ پراعتماڊ ۽ ذميوار پارليامينٽ جي لاءِ اعتماد سازيءَ جو عمل شروع ڪيو. اهو ڪوئي پرفيڪٽ ٺاهه ناهي پر هڪ شروعات ضرور آهي، جيڪا اصلاحون ۽ سياسي تبديلي آڻي سگهي ٿي ڪنهن به اهڙي انتشار ۽ خونريزيءَ کانسواءِ جنهن جي عتاب هيٺ فوج ۽ بنياد پرست آهن.

القائده ۽ طالبان جي حمايتين منهنجي جان وٺڻ جي ڌمڪي ڏني آهي. طالبان اڳواڻ بيت الله محسود چيو آهي ته هن جا دهشتگرد منهنجي واپسيءَ جو انتظار ڪندا. ۽ القائده جي پٺيان جيڪي ماڻهو آهن، انهن به پيرا مون کي قتل ڪرڻ جي ڪوشش پڻ ڪئي آهي. پاڪستان پيپلز پارٽي ۽ مان هر ان شئي جي نمائندگي ڪري رهيا آهيون جيڪا انهن کي ڊيچارڻ لاءِ ڪافي آهي. اعتدال پسندي، جمهوريت، عورتن جي برابري، انفارميشن ۽ ٽيڪنالاجي. اسان مستقبل جي نمائندگي ڪري رهيا آهيون، هڪ اهڙو مستقبل، جيڪو جهالت، شدت پسندي ۽ دهشتگرديءَ کي ڪوبه موقعو نه ڏيندو.

اعتدال پسند ۽ جمهوريت پسند قوتن کي ضرور آمريت ۽ دهشتگرديءَ کي ڇهڪ ڏيڻو آهي ۽ اهي قوتون ڏينديون به.

مان ڪجهه ڪلاڪن کانپوءِ ڪراچي... لهنديس، تڏهن سفر ختم نه ٿيندو، پر هڪ نئون سفر شروع ٿيندو، موت جي ڌمڪين جي باوجود مان آمريت خلاف چپ ڪري نه ويهنديس، بلڪ ان جي خلاف ويڙهه جي اڳواڻي ڪنديس.

(هي آرٽيڪل ”لنڊن ٽائيمز“ ۾ بينظير ڀٽو جي
پاڪستان روانگيءَ واري ڏينهن ڇپيو هو.)

”مارشل لا“ دوران ٽيندڙ چونڊون، شفاف ڪيئن هونديون؟!

ائين ته سوويت يونين ۾ پولت بيورو به چونڊون ڪرائيندي رهي، پر ڇا انهن کي چونڊون ڇڏي سگهجي ٿو؟ يقينن ڪنهن به عمل کي چونڊون ڇوڻ ۽ واقعي چونڊون ٿيڻ به جدا جدا ڳالهون آهن.

هن وقت اٽون لاهور ۾ گهر ۾ نظر بند آهيان ۽ اسلحي سان ليس پوليس گهر جو گهيرو ڪري بيٺل آهي، جنرل مشرف طرفان پارلياماني چونڊن جي تاريخ جو اعلان ڪرڻ جي باوجود مون کي شڪ آهي ته ڪابه تبديلي نه ايندي، مون هن سال جنرل مشرف تي اهو واضح ڪيو هو ته موجوده اسيمبلي مان سندس چونڊ غير قانوني هوندي پر جنرل مشرف نه مڃيو. اسان هڪڙي جو موقف تسليم نه ڪرڻ تي اتفاق ڪيو ۽ فيصلو ڪيو ته جنرل مشرف جي صدارتي عهدي لاءِ اهليت جي باري ۾ سپريم ڪورٽ جيڪو به فيصلو ڪندي ان کي تسليم ڪيو ويندو، جڏهن سپريم ڪورٽ صدارتي عهدي جي حوالي سان جنرل مشرف جي اهليت جو فيصلو ڏيڻ جي

ويجهو پهتي هئي ته جنرل مشرف ”مارشل لا“ نافذ ڪري ڇڏيو، ائين ڪي معطل ڪري ڇڏيو، سپريم ڪورٽ جي ججن کي ٻر طرف ڪري ڇڏيو، اڄ قوم جنرل مشرف جي غلطيءَ جي سزا ڀوڳي رهي آهي، هن وقت اسان هڪ اهڙو پاڪستان ڏسي رهيا آهيون، جتي چونڊن جي شيڊيول جو اعلا، ته ٿيو آهي، پر مسئلو انهن ڳالهين جو آهي، جن جي حوالي سان ڪوبه اعلان ناهي ٿيو، ان ڳالهه جي ڪابه نشاندهي ناهي ڪئي وئي ته جنرل مشرف پنهنجي واعدي موجب 15 نومبر تي فوج جي سربراهيءَ تان رٽائرڊ ٿي ويندو، ايمرجنسي جي خاتمي جو اعلان ناهي ڪيو ويو، نئين اليڪشن ڪميشن ناهي جوڙي ويئي، منصفائين، آزاد ۽ شفاف چونڊن لاءِ قدم نه کنيا ويا آهن، جانبدار اهلڪارن کي ناهي هٽايو ويو، ناظمن کي معطل ناهي ڪيو ويو، جن وٽ بندوقون ۽ فنڊ آهن، بندوقون پوليس جي ماتحت آهن ۽ فنڊ حڪومتي وسيلن جي ماتحت، جيڪي چونڊن تي اثر انداز ٿيندا، ان کانسواءِ ججن، وڪيلن، انساني حقن جي ڪارڪنن ۽ شاگردن کي سڄي ملڪ مان گرفتار ڪيو ويو آهي، آزاد ميڊيا کي بند ڪيو ويو آهي. ٽي وي چئنلن کي خبرون نشر ڪرڻ کان روڪيو ويو آهي، ڪيترن ئي غير ملڪي صحافين کي ملڪ مان ڪڍيو ويو آهي، ملڪ ۾ هزارين سياسي ڪارڪنن، جن ۾ اڪثريت پيپلز پارٽيءَ جي ڪارڪنن جي آهي، کي گرفتار ڪيو ويو آهي، پوليس منهنجي گهر جو گهيراڻو ڪيو آهي ۽ گهر ڏانهن ايندڙ رستي تي مختلف قسمن جون رڪاوٽون کڙيون ڪيون ويون آهن، خاردار تارون وڇايون ويون آهن، بڪٽر بند گاڏيون بيهاريون ويون آهن ۽ واريءَ سان ڀريل ترڪن سان رستو بلاڪ ڪيو ويو آهي ته جيئن عوام کي منهنجي گهر تائين اچڻ کان روڪيو وڃي. اهڙي طرح هر شهر ۾ رڪاوٽون کڙيون ڪيون ويون آهن ته جيئن عوام هڪ شهر کان ٻئي شهر ڏانهن نه وڃي سگهي.

جنرل مشرف جمهوري طاقتن خلاف ڪريڪ ڊائون ڪري رهيو آهي، جڏهن ته هو اسام بن لادن ۽ انتهاپسندين کي پڪڙڻ جو يا ته هو ڪو ارادو ئي نٿو رکي يا وري کين پڪڙڻ جي اهليت نٿو رکي. اها نومبر 2007ع ۾ پاڪستان جي حقيقي صورتحال آهي، جنرل مشرف جي حڪومت صرف پنهنجو جواز ڳولي رهي آهي ۽ سڄا وسيلو ان جواز جي تلاش تي خرچ ڪري رهي آهي، جنرل مشرف 1999ع ۾ نافذ ڪيل مارشل لا ٻيهر نافذ ڪئي آهي ۽ ٻيو دفعو سپريم ڪورٽ جي ججن کي ٻر طرف ڪيو ويو آهي، 1999ع ۾ پهريون ڀيرو جنرل مشرف واعدو ڪيو هو ته هو ملڪ ۾ حقيقي جمهوريت قائم ڪندو. اليڪشن ڪميشن چونڊن واريون لسٽون جاري

ڪيون، جنهن کي سپريم ڪورٽ ۽ نيشنل ڊيموڪريٽڪ انسٽيٽيوٽ انٽر نيشنل افيئرز ناقص قرار ڏئي ڇڏيو، ڪيترين ئي ٻولنگ اسٽيشنن کي خفيه رکيو ويو آهي، جنرل مشرف جي سياسي مخالفن کي مهم هلائڻ ۽ منظم ٿيڻ کان روڪيو ويو آهي، ان کانسواءِ رياستي ميڊيا تائين رسائي به روڪي وئي آهي، اسان گڏجاڻيون نٿا ڪري سگهون، اسان ريلي نٿا ڪري سگهون ۽ جڏهن عوام کي رستن تي آڻڻ جي ڪوشش ڪريون ٿا ته عوام مٿان ڳوڙها آئيندڙ گيس اڇلائي وڃي ٿي، انهن تي لنباڙي ڪئي وڃي ٿي ۽ انهن تي رپڙ جون گوليون هلايون وڃن ٿيون، پاڪستان ۾ صرف فوجي ڊڪٽيٽرشپ ئي ناهي پر پاڪستان مڪمل طور تي پوليس اسٽيٽ بڻجي ويو آهي. ملڪ ۾ قانون جي حڪمرانيءَ تي حملو ڪرڻ بعد جنرل مشرف هڪ طرف آرمي ايڪٽ 1952ع ۾ ترميم ڪري ڇڏي آهي ته جيئن فوج کي اهو اختيار ڏنو وڃي ته اها شهرين تي فوجي عدالتن ۾ ڪيس هلائي سگهي، شهرين جو ڪورٽ مارشل فوجي ضابطن تحت هوندو ۽ خفيه هوندو ۽ شهرين کي قانون جي مدد حاصل ڪرڻ جي به اجازت نه ڏني ويندي، ان ڳالهه جي ڪا ڪوشش ناهي ڪئي وئي ته عام شهرين ۽ عسڪريت پسند گروپن سان تعلق رکڻ وارن ۾ فرق ڪيو وڃي، گهڻن ماڻهن کي يقين آهي ته اهي قانون جمهوري قوتن جي خلاف استعمال ٿيندا. نه ڪي دهشتگردن جي خلاف، هيءَ اها ئي جمهوريت آهي، جيڪا جنرل مشرف ڏسڻ گهري ٿو.

1970ع واري ڏهاڪي جي شروعات دوران جڏهن آئون آمريڪا ۾ رهندي هيس ته مون عوام کي جمهوريت جي ذريعي تبديلي آڻيندي ڏٺو، آئون اڄ به عوام جي طاقت کي هڪ دفعو وري گڏ ٿيندي ڏسي رهي آهيان، جج، وڪيل، صحافي، سول سائٽي ۽ سياسي ڪارڪن گڏ ٿي ويا آهن ۽ جنرل مشرف طرفان پيو دفعو ”مارشل لا“ نافذ ڪرڻ جي مخالفت ڪري رهيا آهن، اهي سڀ ماڻهو جنرل مشرف کي جمهوريت جي راه ۾ رکاوٽ سمجهن ٿا. انهيءَ ڪري مون جنرل مشرف کان مطالبو ڪيو آهي ته هو فوج جي سربراهي ۽ صدارتي عهدي تان استعيفيٰ ڏئي ۽ هڪ اتفاق راه جي عبوري حڪومت لاءِ رٽرو صاف ڪيو وڃي، جيڪا اقتدار پرامن طور عوام جي چونڊيل نمائندن کي منتقل ڪرڻ جي نگراني ڪري، سوويت يونين جي عوام کي خبر هڻي ته ٻولٽ بيورو جون چونڊون فراڊ هيون ۽ پاڪستان جي عوام کي به معلوم آهي ته مارشل لا“ تحت اهي چونڊون به جملي آهن.

جڏهن مان پاڪستان اينديس...

مان 18 آڪٽوبر تي پاڪستان واپس وڃي رهي آهيان ته جيئن مان پنهنجي ملڪ ۾ تبديلي آڻيان. پاڪستان جو استحڪام ۽ سلامتي، عوام کي بااختيار بڻائڻ ۽ سياسي ادارا قائم ڪرڻ ۾ آهي، منهنجو مقصد آهي ته مان ثابت ڪريان ته ايندڙ نسلن جو بهتر مستقبل جمهوريت ۾ آهي، پاڪستان ۾ وڏو مسئلو اعتدال پسندي ۽ انتهاپسنديءَ ۾ ٽڪراءُ وارو آهي، اهو مسئلو جيڪڏهن پاڪستان اندر حل ٿي وڃي ٿو ته ان جو مثبت اثر نه رڳو پاڪستاني معاشري تي پوندو، پر ان مسئلي جي حل ٿيڻ جا مثبت اثر يقينن سموري دنيا تي به پوندا، ڏکڻ ايشيا ۽ وچ ايشيا جا ملڪ، مسلم ملڪ انهيءَ جو وڏو لاپ حاصل ڪندا، انتهاپسند صرف اتي ئي فروغ حاصل ڪري سگهن ٿا، جتي حڪومتون عوام جي بنيادي سماجي ذميوارين کي نظر انداز ڪنديون آهن، سياسي ڊڪٽيٽرشپ ۽ سماجي بد دلي تمام گهڻي مايوسيءَ کي جنم ڏيندي آهي ۽ اها ئي مايوسي انتهاپسنديءَ کي تيل فراهم ڪري ٿي، نتيجي ۾ انتهاپسندي ختم ٿيڻ

بدران ڏينهن شديد ٿيندي ويندي آهي. پاڪستان ان جو جيئرو جاڳندو ثبوت آهي. پاڪستان جي 60 سالن جي تاريخ ۾ ملڪ ڊڪٽيٽرشپ ۽ ڏانڊلين وارين چونڊن جو ڀرپور شڪار رهيو آهي، پر مذهبي بنياد پرست ڪڏهن به پاڪستان جي سياسي شعور جو حصو ناهن رهيا، اسان بنيادي طور تي اعتدال پسند قوم آهيون، ان جو ثبوت اهو آهي جو اوهان ملڪ جي سموري اليڪشن تاريخ اٽلائي ڏسو، اوهان کي خبر پئجي ويندي ته مذهبي پارٽين قومي چونڊن دوران 11 سيڪڙو کان وڌيڪ ووٽ ڪڏهن به ناهن حاصل ڪيا، ملڪ جي سڀ کان وڏي پارٽي پاڪستان پيپلز پارٽي آهي، پاڪستان جو سياسي منظر نامو بنيادي طور تي پاڪستان پيپلز پارٽيءَ تي ٻڌل آهي، جيڪا هڪ اعتدال پسند پارٽي آهي، جنهن کي ڳوٺاڻي توڙي شهري عوام ۾ هڪ جيتري حمايت حاصل آهي.

انتهاپسندي هڪ خطري جي صورت ۾ موجود آهي، پر اهو به ناهي ته ان خطري تي ڪنٽرول نٿو ڪري سگهجي، انتهاپسنديءَ تي ڪنٽرول ڪري سگهجي ٿو پر ان لاءِ شرط اهو آهي ته ان جي مقابلي ۾ حقيقي اعتدال پسند ذريون بااختيار هجن، جهڙي طرح ماضيءَ ۾ ٿيندو رهيو آهي، ائين ئي اعتدال پسند عوام کي بنياد پرستيءَ جي خلاف متحرڪ ڪري سگهجي ٿو، مان ان جنگ جي قيادت ڪرڻ لاءِ واپس وڃي رهي آهيان. مون هڪ غير معمولي زندگي گذاري آهي، مون پنهنجي والد جي موت جو صدمو برداشت ڪيو آهي، جنهن کي 50 سالن جي عمر ۾ شهيد ڪيو ويو، منهنجي ٻن ڀائرن کي ڦوهه جوانيءَ ۾ قتل ڪيو ويو، مون اڪيلي سر پنهنجي ٻارن جي پرورش ڪئي، ڇو ته منهنجي ور کي بنا ڪنهن ڏوهه جي 8 سال قيد ۾ رکيو ويو هو، آصف منهنجي سياست جي ڪري مسلسل يرغمال رهيو. مون سياست ۾ ان وقت اچڻ جو فيصلو ڪيو جڏهن منهنجي بابا جي شهادت کانپوءِ سياست ۽ منهنجي بابا جي قائم ڪيل پارٽيءَ جي ذميوارِي منهنجي ڪلهن تي وڌي وئي، مون ان وقت به ذميوارين کان جان نه ڇڏائي ۽ هاڻي به پنهنجون ذميواريون نڀائينديس. مان ان ڳالهه کان باخبر آهيان ته پاڪستان ۾ ڪجهه ماڻهن حڪومت سان هلندڙ اسان جي ڳالهين بابت سوال اٿاريا، مان گذريل ڪيترن ئي مهينن کان جنرل مشرف سان ڳالهين ۾ مشغول رهي آهيان. مون اهي ڳالهيون ان اميد تي ڪيون ته جنرل مشرف فوجي عهدي تان استعيفيٰ ڏيندو ۽ جمهوريت بحال ڪندو.

ڳالهين ڪرڻ جو مقصد اهو قطعي به نه هو ته ڪو مون پنهنجا ذاتي فائدا حاصل ڪرڻ پئي چاهيا، پر اهو يقيني بڻائڻو هو ته پاڪستان ۾ آزاد، انصاف ڀريون ۽ اٽريون چونڊون ٿين ته جيئن جمهوريت کي بچائي سگهجي. انتهاپسنديءَ جي خلاف ويڙهه لاءِ قومي سطح تي ڪوششون ڪرڻ جي ضرورت آهي، جيڪا صرف شفاف چونڊن ذريعي پوري ڪري

سگھجي ٿي، اسان جي انتيليڊنس ادارن ۽ فوج ۾ اهڙا عنصر موجود آهن، جن جي همدردي انتهاپسندن سان آهي، جيڪڏهن اهي عنصر پارليامينٽ جي آڏو جوابده ناهن ته مذهبي انتهاپسنديءَ جي خلاف ويڙهه، جيڪا پاڪستان جي بقا ۽ مستقبل جي لاءِ آهي، ان ۾ شڪست ٿي سگھي ٿي، فوج کي انتهاپسنديءَ جي خلاف جنگ ۾ حصو وٺڻو پوندو، پر 11 سيپٽمبر کان وٺي هاڻي تائين ڇهن سالن ۾ اهو ڏٺو ويو آهي ته فوج اڪيليءَ سر اها ويڙهه نٿي وڙهي سگھي، نه ئي اڪيلي سر اها ويڙهه کڻي سگھي ٿي.

اسان جي سياسي نظام ۾ ڪيترائي معاملو اڃا تائين حل نه ٿي سگھيا، مشرف وردي يا بنا وردي پيهر چونڊون نٿو وڙهي سگھي. پاڪستان جي قانون موجب جيڪڏهن فوج جو ڪو عهديدار صدارتي چونڊون وڙهڻ گھري ٿو ته فوج جي عهدي تان استعيفيٰ ڏيڻ کانپوءِ ان کي ٻن سالن تائين انتظار ڪرڻو پوندو. جنرل مشرف کي عوام جي امنگن جو قدر ڪرڻ گھرجي ۽ عوام چاهي ٿو ته پارلياماني ۽ صدارتي چونڊون آئين موجب ڪرايون وڃن، عوام جي اهڙي مطالبي کانپوءِ جنرل مشرف وٽ ٻه ئي رستا بچن ٿا. هڪ اهو ته هو ماڻهن جي مرضيءَ موجب آئين تي عمل ڪري يا وري آئين جي لتاڙ ڪري، ماضيءَ ۾ ڪيترائي ڀيرا آئين جي لتاڙ ڪئي ويندي رهي آهي، جيڪا فوجي حڪمرانن کي ٽهندي به رهي آهي، پر هن پيري صورتحال گھڻي مختلف آهي، هاڻوڪن ڏينهن ۾ جيڪڏهن آئين سان ڇيڙڇاڙ ڪئي وئي ته اهو عمل عدليه، وڪيل برادري ۽ سياسي پارٽين سان جهيڙي کي جنم ڏئي سگھي ٿو ۽ اهڙو جهيڙو هڪ نئين مارشل لا کي جنم ڏئي سگھي ٿو يا معاشري ۾ انتشار ڦهلائي سگھي ٿو.

انتهاپسند معاشري ۾ انتشار چاهين ٿا، ڇاڪاڻ جو انتشار ۽ گڙهڙ ٿي انهن کي سوٽ ڪري ٿي، جنرل مشرف جي پارٽيءَ ۾ موجود سياسي ڌرين جي سياست ٿي آهي، جنهن سبب انهن جي دور ۾ انتهاپسندن کي عروج مليو آهي، جنرل مشرف سان هن وقت اهي ئي ماڻهو گڏ آهن، جيڪي 1996ع ۾ پيپلز پارٽيءَ جي حڪومت جي برطرفيءَ کانپوءِ هر حڪومت جو حصو رهيا آهن. اهي ئي ماڻهو آهن، جيڪي سياسي تبديليءَ کي روڪي رهيا آهن ۽ چاهين ٿا ته اسٽيٽسڪو برقرار رهي ته جيئن هو به برقرار رهي سگھن، ڇاڪاڻ جو جيڪڏهن سياسي تبديلي آئي ته انهن جو رهڻ مشڪل ٿي پوندو. مون سياسي تبديليءَ لاءِ جنرل مشرف سان ڳالهين جي شروعات ڪئي پر جيڪي اسٽيٽسڪو برقرار رکڻ چاهين ٿا انهن کي خطرو آهي ته جيڪڏهن حقيقي جمهوريت بحال ٿي وئي ته پوءِ انتهاپسندن ۽ عسڪريت پسندن لاءِ سندن ڪم ڪرڻ مشڪل ٿي ويندو.

جنرل مشرف سان ڳالهين جو مقصد ملڪ مان ڊڪٽيٽرشپ جو خاتمو آڻڻ آهي، ڇاڪاڻ جو ڊڪٽيٽرشپ قبائلي علائقن کي دهشتگردن جي

محفوظ پناهگاه بڻجڻ کان روڪڻ ۾ ناڪام ٿي وئي آهي. هاڻي ته اها حالت آهي جو دهشتگرد شهري علائقن ۾ ڦهلجي رهيا آهن.

گذريل هفتي هڪ نئون چيلينج سامهون آيو ته صدارتي اليڪشن کان صرف چند ڏينهن اڳ پاڪستان جي اليڪشن ڪميشن آئيني شقن ۾ هڪ ترميم ڪري جنرل مشرف کي صدارتي چونڊ لاءِ اهليت جوڳو بڻائڻ جي ڪوشش ڪئي آهي. آئين ۾ ترميم جو اختيار فقط پارليامينٽ کي آهي ۽ پارليامينٽ جي ٻه ڀاڱي ٽي اڪثريت سان ئي ترميم ٿي سگهي ٿي. اليڪشن ڪميشن نوٽيفڪيشن جاري ڪري هڪ نئون عدالتي مسئلو پيدا ڪيو آهي، مان ۽ منهنجي پارٽي چاهي ٿي ته قومي اتفاق راءِ سان جوڙيل نئين حڪومت طرفان هڪ خودمختيار اليڪشن ڪميشن قائم ڪئي وئي، جيڪا آزادانه، منصفانه ۽ غير جانبدارانه چونڊون ڪرائي، اسان چاهيون ٿا ته ملڪ جي سمورين پارٽين ۽ انهن جي اميدوارن کي اليڪشن ۾ بيهڻ جا هڪ جيترا موقعا ملڻ گهرجن. اسان جو چوڻ هو ته ”اهي ماڻهو جيڪي ووت وجهن ٿا، ڪو فيصلو نٿا ڪن، جيڪي ووتن جي ڳڻپ ڪن ٿا، اهي ئي هر ڳالهه جو فيصلو ڪندا آهن.“ اهو ئي سبب آهي جو اسان چونڊن ۾ سڌارا ڪرڻ تي زور ڏنو آهي، پر هن وقت تائين اسان جي ڪنهن به ڪوشش جو مثبت جواب ناهي ڏنو ويو.

صدر بش اها ڳالهه درست نٿو ڪئي آهي ته دهشتگرديءَ جي خلاف جنگ ۾ سڀ کان وڏو هٿيار گولي يا بم نه پر عالمي آزادي آهي ۽ آزاديءَ جي خواهش هر ذي روح رکي ٿو. جڏهن منهنجو جهاز ايندڙ مهيني پاڪستان ۾ لهندو، مون کي خبر آهي ته عوام جوش ۽ جذبي سان منهنجو استقبال ڪندو، مون کي اها خبر ناهي ته مون سان ذاتي ۽ سياسي طور ڪهڙو سلوڪ ڪيو ويندو، پر مان چڱائيءَ لاءِ دعا ڪريان ٿي ۽ خراب کان خراب حالتن کي منهن ڏيڻ لاءِ تيار آهيان، پر مان هر صورت ۾ وطن واپس وڃي رهي آهيان ته جيئن جمهوري قومن ۾ پاڪستان جو مقام بحال ڪرائي سگهان.

حملن جون ڌمڪيون ۽ چونڊ مهم جو ڪلچر

گذريل هفتي مان هڪ قاتلاڻي حملي مان بچي ويس، پر منهنجا 140 ڪارڪن ۽ محافظ نه بچي سگهيا، هي قتل عام تمام وڏي تباهي آڻيندڙ هو، ڇو ته نه صرف مون کي ۽ منهنجي پارٽي ۽ جي اڳواڻن کي نشانو بڻايو ويو، پر انهن لکين ماڻهن (اندازي موجب 30 لک) کي به نشانو بڻايو ويو، جيڪي جمهوريت ۽ جمهوري عمل جي حمايت ڪرڻ ۽ منهنجو استقبال ڪرڻ لاءِ آيا هئا، انهن بيگناهه انسانن جي قتل عام تي مون کي دلي رنج، غم ۽ افسوس آهي. 18 آڪٽوبر وارو سانحو ان صورتحال کي نروار ڪري ٿو، جيڪو اسان کي درپيش آهي، اسان اهڙين حالتن ۾ آزادانه، منصفانه ۽ شفاف چونڊن جي مهم هلائڻ جي ڪوشش ڪري رهيا آهيون، جنهن ۾ دهشتگرديءَ جو خطرو موجود آهي، اهڙي صورتحال ۾ اسان آڏو تمام گهڻيون مشڪلاتون آهن، اسان عوام جي قتل عام جي خطري ۾ ڪهڙي

چونڊ مهڙو عام تائين پهچائينداسين، ڇاڪاڻ جو منهنجي زندگي ته خطري ۾ آهي ٿي. ان پر انهن کي به وڏو خطرو آهي، جيڪي بيگناهه انسان منهنجي اڃيان لاءِ گهرن کان ٻاهر نڪرن ٿا.

مون تي ٿيندڙ حملو مڪمل غير متوقع نه هو، مون کي اعتبار جوڳن ذريعن وٽان اطلاع مليا هئا ته جيڪي ذريون جمهوري عمل ۾ رخنو وجهڻ گهرن ٿيون، اهي مون کي نشانو بڻائينديون. خاص طور بيت الله محسود، جيڪو افغاني آهي ۽ شمالي وزيرستان ۾ طالبان جي قيادت ڪري رهيو آهي، حمزه بن لادن جيڪو هڪ عرب شخص آهي، اهو ۽ لال مسجد جو هڪ عسڪريت پسند مون کي مارڻ لاءِ موڪليا ويا هئا، مون کي اهو خوف آهي ته اهڙن ماڻهن کي اهي استعمال ڪري رهيا آهن جيڪي منهنجي ملڪ جي انتظاميا ۽ سيڪيورٽيءَ سان لاڳاپيل آهن، جن کي هاڻي اهو خوف آهي ته جمهوريت جي واپسي انهن ذرين جي منصوبن کي خاڪ ۾ ملائي ڇڏيندي، اسان احتياطي اپاءَ وٺڻ جي ڪوشش ڪئي، اسان هڪ بلٽ پروف گاڏي اٿڻ جي درخواست ڪئي، جنهن سان ڌماڪا خيز مواد جو پتو پئجي سگهجي ۽ اهڙي سيڪيورٽي فراهم ڪرڻ جو مطالبو ڪيو، جيڪو اڳوڻي وزيراعظم جي حيثيت سان منهنجو حق هو.

هاڻي ان قتل عام کانپوءِ واري اها حقيقت آهي ته، ان قتل عام واري هنڌ، اسٽريٽ لائيتون بند ڪيون ويون هيون، جنهن جي ڪري خودڪش حملو ڪندڙ کي ترڪ جي ويجهو اچڻ جو موقعو مليو، اها ڳالهه انتهائي شڪ ۽ شڪي واري ڳالهه آهي ۽ مون کي ان ڳالهه تي شديد پريشاني آهي ته ان ڌماڪي جي تحقيقات جي ذميواري هڪ اهڙي ڊپٽي انسپيڪٽر جنرل پوليس منظور مغل کي ڏني وئي، جيڪو ان وقت به موجود هو، جڏهن منهنجي مڙس کي تشدد جو نشانو بڻائي مارڻ جي ڪوشش ڪئي ويئي هئي، يقينن مان ان خطري کان آگاهه هيم، ڇاڪاڻ جو القائده جا قاتل، جن ۾ رمزي يوسف به شامل آهي، ان کان اڳ به دفعا حملو ڪري چڪا آهن، انهن جي دهشتگرديءَ وارين وارداتن جو مون کي علم آهي، اهي پنهنجي نشاني کي بار بار ورجائيندا آهن (جهڙي طرح ورلڊ ٽريڊ سينٽر تي حملو ٿيو هو) اهڙي حقيقت خطري کي وڌيڪ نمايان ڪري ٿي، پاڪستان جي حڪومت ۾ شامل ڪجهه ماڻهن منهنجي وطن واپسي ۽ قائداعظم جي مزار تي وڃڻ تي تنقيد ڪئي، مان اٺن سالن تائين جلاوطن رهيس، پاڪستان اهڙو ملڪ آهي، جتي سياست عوامي ۽ هيٺين سطح تي ٿيندي آهي، هي ڪيلني فورنيا يا نيويارڪ ناهي، جتي اميدوار فيس ڏئي مينڊيا، يا خط و ڪتابت جي ذريعي چونڊ مهڙو هلائي سگهن ٿا، ان ٽيڪنالاجيءَ جو استعمال نه صرف ناممڪن آهي، پر پاڪستان جي سياسي ڪلچر ۾ به نٿو ملي.

پاڪستان جو عوام چاهي ان جو تعلق ڪنهن به پارٽيءَ سان هجي، اهو

پنهنجي اڳواڻن کي ڏسڻ ۽ ٻڌڻ گھري ٿو، اهو عوام ريلين جي توقع ڪري ٿو ۽ چاهي ٿو ته پنهنجي اڳواڻن جو خطاب پنهنجي سامهون لاڳو اسپيڪر تي پاڻ ٻڌي، عام حالتن ۾ ئي ريليون ڪڍڻ ۽ وڌا جلسا ڪرڻ تمام وڏو چئلينج هوندو آهي، پر هاڻي دهشتگرديءَ جي پاڇي ۾ وڌيڪ مشڪل بڻجي ويو آهي، منهنجو ڪم اهو آهي ته ان ڳالهه کي يقيني بڻايان ته اهو ناممڪن نه ٿئي، ان مسئلي جي حل لاءِ اسان سياسي حڪومت عملي تيار ڪرڻ وارن ماهرن سان مشورا ڪري رهيا آهيون، اسان پنهنجي ملڪ جي سياسي ڪلچر جو خيال رکڻ گھرون ٿا ۽ عوام کي اٺن سالن جي طويل آمريت کان پوءِ سياسي عمل ۾ حصو وٺڻ جو موقعو ڏيڻ گھرون ٿا، ان سان گڏ ڏهه ڪروڙ ووترن کي سمورن معاملن کان آگاهه ڪرڻ گھرون ٿا، پر اسان احتياط جو دامن به ڇڏڻ نٿا چاهيون، اسان پنهنجي قيادت کي غير ضروري طور تي ڪنهن خطري ۾ وجهڻ به نٿا گھرون ۽ خاص طور مان پنهنجي حامين کي قتل عام جي خطري ۾ وجهڻ نٿي چاهيان، جيڪڏهن اسان مهم نه هلائينداسين ته ان جو مطلب اهو هوندو ته دهشتگرد کٽي ويا، جيڪو جمهوريت لاءِ هڪ وڏو ڌچڪو هوندو، جيڪڏهن اسان مهم هلائينداسين ته تشدد جو خطرو موجود هوندو، اها غير معمولي مونجھاري واري صورتحال آهي، اسان هن وقت ٻه طرفي حڪومت عملي تي توجهه ڏئي رهيا آهيون، جنهن ۾ سخت سيڪيورٽي ۾ ووترن سان انفرادي يا اجتماعي طور رابطو ڪيو ويندو آهي، جتي ماڻهن وٽ ٽيليفون جي سهولت ميسر آهي، اتي اسان جي طرفان ٽيپ ٿيل پيغام ويندو، مان مختلف معاملن تي پارٽي پاليسين کان ماڻهن کي آگاهه ڪندس ۽ انهن کي ووٽ ڏيڻ جي اپيل ڪندس، پھراڙيءَ وارن علائقن ۾ ٽيپ ٿيل پيغام لاڳو اسپيڪر ذريعي عوام تائين پهچايو ويندو، پاڪستان جي سياست جي روايتي قافلن جي بدران اسان چئني صوبن ۾ اهڙن قافلن ۽ ريلين بابت سوچي رهيا آهيون، جتي مان وڏن وڏن جلسن ۾ پنهنجون پاليسيون بيان ڪري سگهان، اسان ووترن کي پولنگ اسٽيشنن تائين اٿڻ بابت طريقه ڪار متعلق سوچي رهيا آهيون ته جيئن مون کي خطرا گھت کان گھت هجن ۽ دهشتگردن کي چونڊن واري مهم دوران دهشتگردي ڪرڻ جا موقعا نه ملن.

سياسي عمل جي حرمت کي دهشتگردن جي هٿان پائمال ٿيڻ جي اجازت نٿي ڏئي سگهجي، پاڪستان ۾ جمهوريت ۽ اعتدال پسندي هر صورت ۾ بحال هئڻ گھرجي، ان کي حاصل ڪرڻ جي اها ئي صورت آهي ته آزادانه ۽ منصفانه چونڊون ڪرائي هڪ جائز حڪومت قائم ڪئي وڃي، جنهن کي عوام جو مينڊيٽ حاصل هجي ۽ اها قيادت سامهون اچي، جنهن کي عوام جي حمايت حاصل هجي، قاتلن کي ڪنهن به صورت ۾ پاڪستان ۾ جمهوريت جي واپسيءَ ۾ رڳاوٽ وجهڻ جي اجازت نه ڏني ويندي.

منهنجي مٿان حملو ڇو ٿيو؟

اڄ مان جنهن مقام تي آهيان، اتي مون کي آپگهاتي حملي آور ڏيڃاري نٿا سگهن، پاڪستان ۾ نئين نسل جادل ۽ دماغ فتح ڪرڻ لاءِ جنگ جاري آهي، اها جنگ پاڪستان جي جمهوري مستقبل جي جنگ آهي، نئين نسل کي انهيءَ ڳالهه جي چونڊ ڪرڻي آهي ته اهو اعتدال پسندي ۽ انتهاپسندي، تعليم ۽ جهالت، جمهوريت ۽ آمريت، رواداري ۽ تعصب، امن ۽ جنگ مان ڪهڙي شيءِ جي چونڊ ڪري ٿو، مان جمهوريت واري جدوجهد جي قيادت ڪرڻ لاءِ پاڪستان واپس آئي آهيان، منهنجي حمايتين جو رت ڪراچيءَ جي روڊن تي وهايو ويو ۽ ان رت جا چنڊا اسان جي ڪپڙن تي به پيا، مان انهيءَ عزم جو عهد ڪريان ٿي ته جمهوري قدرن لاءِ جدوجهد ڪندي رهنديس.

مون کي خبر آهي ته هٿياربند ۽ انتهاپسند قوتون مون کان ڊنل آهن ۽ مون کي پنهنجو دشمن سمجهن ٿيون. 80ع واري ڏهاڪي ۾ پاڪستان جي

انتهاپسند ڊڪٽيٽر جنرل ضياءَ هڪ پيري چيو هو ته هن جي زندگيءَ جي سڀ کان وڏي غلطي اها هئي جو هن موقعو ملڻ باوجود مون کي زندهه ڇڏي ڏنو.

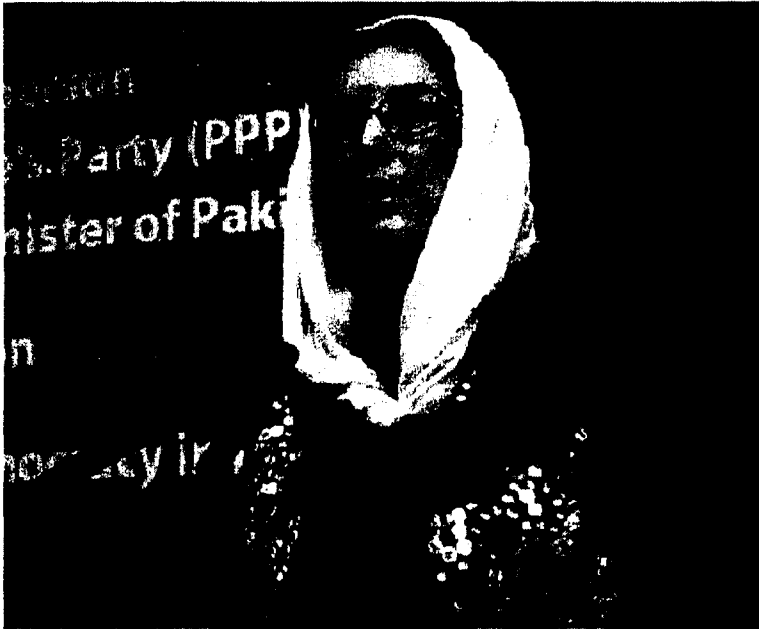
پاڪستان جي عوام جي مستقبل جي جنگ پاڪستان جي هر شهر، هر ڳوٺ ۽ سموري ملڪ جي هر ڪنڊ ۾ جاري آهي، ڪراچي ايجرپورٽ تي ملڪ جي ڪنڊڪوٽ مان، ڏورانهن علائقن مان ماڻهو جمع ٿيا هئا، توڙي جو انهن کي خطري جي خبر هئي، اهي ساڳيا ماڻهو پاڪستان جي عوام جي صحيح ترجماني ڪن ٿا ۽ اهي ئي ماڻهو پاڪستان جا اعتدال پسند ماڻهو آهن، پاڪستان مستقبل ۾ ڪهڙي رخ ڏانهن وڃي ٿو، ان جو فيصلو شفاف ۽ آزاد چونڊون ڪنديون، جيڪي هن سال جي آخر ۾ ٿيڻيون آهن، جمهوريت جي راه ۾ رکاوٽون وجهڻ لاءِ انتهاپسند هر قسم جو طريقو آزمائيندا، انهن ماڻهن عوام جي راءِ جي اظهار ۽ ڪنهن ٻي پارٽيءَ سان گڏجڻ واري حق ۽ آزاديءَ کي سلب ڪرڻ لاءِ تشدد جو استعمال ڪيو ته جيئن عوام کي جمهوريت جي بحاليءَ واري رستي کان پري ڪري سگهجي، مون تي حملو فقط هڪ فرد تي حملو نه هو، پر انهن سمورين جمهوري قوتن مٿان حملو هو، جيڪي پاڪستان ۾ جمهوريت چاهين ٿيون، هي حملو دراصل پاڪستان مٿان حملو هو، هي حملو هر شهريءَ جي انساني ۽ سياسي حقن ۽ جمهوري عمل جي بحاليءَ مٿان حملو هو، هن حملي جو مقصد اسان جي معاشري ۾ سمورين سياسي پارٽين کي خوفزدہ ۽ بليڪ ميل ڪرڻ هو، انتهاپسند ڊڪٽيٽر شپ جي چانو ۾ پلجن ٿا ۽ انهن کي خبر آهي ته اعتدال پسندي ۽ جمهوريت جي آمد سان انهن جو خاتمو اچي ويندو. اهي جمهوريت ۽ اعتدال پسنديءَ کي ختم ڪرڻ لاءِ سمورا حربا استعمال ڪندا، جن ماڻهن گذريل هفتي ڪراچيءَ ۾ 140 ڇڻن کي قتل ڪيو، اهي اسلام جي پيغام جي روح جي خلاف ورزيءَ جا مجرم آهن، اسلامي قانون وڏي پيماني تي واضح ڪري ٿو ته اسلام ۾ هٿين خالي شهرين ۽ معصوم ماڻهن تي پر تشدد حملي ۽ سندن ملڪيت کي تباھ ڪرڻ جي سختيءَ سان منع ٿيل آهي. انهن جو اهو عمل معاشري خلاف جنگ آهي، اهي ماڻهو هوائي جهاز اغوا ته ڪري سگهن ٿا پر اسلام جي پيغام کي اغوا نٿا ڪري سگهن.

منهنجي قافلي مٿان حملو ڪندڙن کي بچائڻ جي ڪوشش ڪئي پئي وڃي، ان ڪري تحقيقات ۾ رکاوٽون وڌيون پيون وڃن ۽ اهو ئي سبب آهي جو پرڏيهي ماهرن کان جاچ ڪرائڻ کان انڪار ڪيو ويو آهي،

جيڪڏهن ذميوارن کي لڪائڻ جي ضرورت ڪونهي ته پوءِ عالمي ماهرن کان تحقيقات کان چوڀيو لٺوايو وڃي، منهنجي مٿان حملي ۾ انتهائي طاقتور ڌريون ملوث آهن، هن وقت مون کي ايتري سيڪيورٽي فراهم ناهي ڪئي وئي، جيتري سيڪيورٽيءَ جي ضرورت آهي.

هٿياربند ۽ انتهاپسند ڄاڻن ٿا ته وارلارڊز پاران دهشتگرديءَ جي سياست واري مهم کان پاڪستان کي فقط جمهوريت ئي بچائي سگهي ٿي، اهي ماڻهو سياسي عمل ۽ قانون تي حملو ڪري پاڪستان مٿان قبضي جي ڪوشش ڪري رهيا آهن، اهي ماڻهو پاڪستان جي غريب عوام جي بهتر مستقبل ۽ جمهوريت جي خوابن جي اميدن کي قتل نٿا ڪري سگهن. عالمي برادري 18 آڪٽوبر تي ٿيل دهشتگرديءَ جي مذمت ڪئي آهي، دهشتگردي جو شڪار ٿيندڙن جي خاندانن سان تعزيت جو اظهار ڪيو آهي ۽ زخمين جي جلد صحتيابيءَ لاءِ دعائون ڪيون آهن.

اسان جون سموريون دعائون ۽ همدرديون انهن ماڻهن سان آهن ۽ انهن جي پونيئرن سان آهن، جن پنهنجي زندگين جو نذرانو پيش ڪيو، انهن ماڻهن جمهوريت جي مقصد ۽ عوام جي بنيادي حقن لاءِ عظيم ترين قرباني پيش ڪئي. الله تعاليٰ انهن ماڻهن جي روح کي ابدي سکون عطا ڪري، انهن بهادر شهرين کي ياد ڪرڻ جو بهترين طريقو اهو ٿيندو جو پاڪستان کي هڪ مضبوط، معتدل، جمهوري ملڪ بڻايو وڃي.

ميثاق جمهوريت تي عمل سان ٿي حقيقي جمهوريت ممڪن آهي!

مبصر ان خوف جو اظهار ڪري چڪا آهن ته پاڪستان، جنهن پنهنجي آزاديءَ جي جنگ وڏي بهادري ۽ شجاعت سان وڙهي هئي، ناڪام رياست بڻجي سگهي ٿو. نااميديءَ ۾ ويڙهيل اڳڪٿي ان ڪري ڪئي پئي وڃي ته موجوده حڪومت جي پاليسين جي ڪري ملڪ دهشتگردي، ڪرپشن، ڏوهن، بيروزگاري ۽ ناقابلِ برداشت افراطِ زر جو شڪار آهي.

هر ايندڙ ڏينهن نئين صوبن ۾ محروميءَ جو احساس وڌي رهيو آهي. بلوچستان ۽ وزيرستان ۾ فوجي آپريشن سان مسعلو حل ٿيڻ بدران صورتحال وڌيڪ خراب ٿي رهي آهي ۽ اهو سڀ ان ڪري ٿي رهيو آهي، ڇو ته جنرل مشرف عوامي طريقو اختيار ڪرڻ بدران پنهنجي طريقه ڪار

ذريعي ڪم تي بصد آهي.

پاڪستان جي فوج قوم جي ملڪيت آهي، فوج کي پاڪستان جي سرحدن جي حفاظت ڪرڻ گهرجي. ان کي پنهنجي ملڪ جي عوام جي خلاف ڪارروائي نه ڪرڻ گهرجي. بدقسمتيءَ جي ڳالهه اها آهي ته جنرل مشرف فوج جي سربراهه جي عهدي کي چنبڙيل آهي. جنهن جي ڪري فوج جي غير جانبداري متاثر ٿي رهي آهي. ڪجهه ماڻهو اهو به چئي رهيا آهن ته پنجابي فوج اسان جي خلاف ڪارروايون ڪري رهي آهي ۽ اها ڳالهه پاڪستان جي فوج لاءِ نقصانڪار ثابت ٿي رهي آهي. اهو تاثر تڏهن ئي ختم ٿي سگهي ٿو، جڏهن فوج کي سول نظام جي ماتحت بڻايو وڃي، صرف ڪجهه اقتدار جي لالچين کي اها اجازت نه ڏيڻ گهرجي ته اهي پنهنجي سياسي مقصدن ۽ اقتدار لاءِ فوج کي استعمال ڪن. هڪ شخص ملڪ کي پن رشتيدارن جي مدد سان هلائي رهيو آهي، جنهن سبب ملڪ تباهيءَ طرف ڌڪجي رهيو آهي.

تاريخ اسان کي سبق سيکاري ٿي ته جمهوريت ۽ ترقيءَ جو پاڻ ۾ چولي ۽ دامن جو لاڳاپو آهي. جمهوريت سان ملڪ کي عزت ۽ وقار ملي ٿو، جڏهن ته ڊڪٽيٽرشپ ۾ ملڪ تي قرضن جو بار پوي ٿو، عوامي مسئلا نظر انداز ٿين ٿا، فوج جي ساک کي نقصان رسي ٿو ۽ فوجي اقتدار ۾ مختلف قسمن جا تضاد پيدا ٿين ٿا. هن وقت هڪ شخص حقيقي جمهوري قوتن کي ظلم ۽ جبر جو نشانو بڻائي پنهنجو شخصي اقتدار برقرار رکيو ويو آهي ۽ ملڪ جي عوام جي بدران بيروني طاقتن جي خوشنودي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ۾ رڌل آهي. اها ڳالهه قومي وقار جي خلاف آهي.

فوجي حڪمران بيروني طاقتن کان شاباس حاصل ڪرڻ لاءِ پنهنجي عوام جو استحصال ڪري ٿو، جنهن سان ملڪ جو وقار ۽ سالميت خطري ۾ پئجي وڃي ٿي، ملڪ جا مفاد ڇڏي ڏيڻ سان ڊڪٽيٽر کي اقتدار کي ڏيگهه ڏيڻ ۾ مدد ملي ٿي. ان ڪري چوندا آهن ته جيڪڏهن ملڪن جا مسئلا حل ٿي وڃن ته، ڊڪٽيٽرن کي ملڪن تي حڪمراني ڪرڻ جو جواز ئي نه ملندو، تنهن ڪري ڊڪٽيٽرن جي خواهش هوندي آهي ته ملڪ بحران جو شڪار رهن، پر اهي ان حقيقت جو اندازو ناهن ڪري سگهندا ته جيڪڏهن اهو بحران شديد کان شديد تر ٿي ويندو ته هڪ ڏينهن اهو بحران انارڪي، افراتفري ۽ خونريزيءَ جي بازار گرم ڪري سگهي ٿو، انهيءَ ڪري اسان کي گهرجي ته اسان قائداعظم جو ڏسيل رستو اختيار ڪريون، جنهن جي لاءِ قائد عوام پنهنجي جان جو نذرانو پيش ڪيو هو ۽ اهو رستو ائين ۽ قانون جي حڪمرانيءَ جو رستو آهي. اهو رستو اختيار ڪرڻ لاءِ منصفائيتون چونڊون، هڪ خودمختيار اليڪشن ڪميشن جي ذريعي ڪرايون وڃن ۽ اقتدار پرامن طريقي سان منتقل ڪيو وڃي. ملڪ ۾ قابل احترام عدليا

هئڻ گهرجي. جنهن مٿان ڪوبه سياسي اثر نه هجي، جيڪا سڀني کي انصاف مهيا ڪري سگهي ۽ انصاف ٿيندو نظر به اچڻ گهرجي، ان رستي تي هلندي، هڪ اهڙو احتساب بيورو قائم ڪري سگهجي ٿو، جيڪو اسٽيل مل جي نجڪاري، اسٽاڪ ايڪسچينج جي پنجن ڪرپشن اسڪينڊلن ۾ ملوث ماڻهن کي گرفتار ڪري سگهي. ان کانسواءِ اهو خود پنهنجي انهن آفيسرن کي به گرفتار ڪري سزا ڏياري سگهي. جن بدنيستيءَ تي ٻڌل مقدمات تيار ڪيا ۽ عوام جي خون ۽ پگهر جي ڪمائي انهن بدنيستيءَ تي ٻڌل ڪيسن جي پيروي تي ضايع ڪئي ته جيئن ناانصافي ڪئي وڃي، آزادي ۽ قانون جي حڪمراني ئي پاڪستان کي ترقي ۽ خوشحاليءَ جي رستي تي آڻي سگهي ٿي. هن وقت اسان کي پنهنجين سرحدن تي امن جي ضرورت آهي ۽ اسان کي جنرل مشرف جي فوجي حڪومت وانگر بمبئي ۾ ٿيندڙ بم ڌماڪن کانپوءِ اهو نه چوڻ گهرجي ته پاڙيسري ملڪ ۾ بم ڌماڪا انهيءَ ڪري ٿيا جو امن جو عمل ۽ مذاڪرات سست رويءَ جو شڪار ٿي ويا هئا.

قائداعظم جي ڏسيل واٽ تي هلندي، اسان کي پنهنجون ترجيحوون درست ڪرڻيون پونديون، قومي وسيلن، روزگار، تعليم، صحت، پيسڻ جي صاف پاڻيءَ، سماجي ترقيءَ ۽ ٻين شعبن تي خرچ ڪرڻ گهرجي، نه اهو ته ايتري صلاحيت حاصل هئڻ جي باوجود مهاڻا هٿيار خريد ڪري پرڏيهي اسلحي ساز ڪمپنين جو پيٽ پڙڻ گهرجي، جڏهن ته پاڪستان جو عوام پڪ ۽ غربت ۾ جڪڙيل آهي.

اسان جو ماضي 1965ع، 1971ع ۽ 1999ع ۾ ڪارگل ۾ شهيد ٿيندڙن جي غمگين يادن سان ڀريل آهي. وقت اچي ويو آهي ته باوقار امن قائم ڪريون، اسان کي جنگ کان پاسو ڪرڻ گهرجي. خدا جي فضل سان پاڪستان علائقائي طور نهايت اهميت رکي ٿو. پاڪستان ڏکڻ ايشيا ۽ وچ ايشيا جي مارڪيٽن تائين پهچڻ جي سگهه رکي ٿو. پاڪستان مان تمام گهڻيون اميدون وابسته آهن. ضرورت صرف ان ڳالهه جي آهي ته اسان اندروني حالتون درست ڪريون ۽ معاشي استحڪام تي ڌيان ڏيون، قرضن جي ري شيڊيولنگ ڪرائڻ سان ملڪ جي معيشت مستحڪم ڪرڻ جي بدران گذريل پنجن سالن ۾ اسان تجارتي شرح تي 800 ارب روپيا وڌيڪ قرض حاصل ڪيو آهي، اها ملڪ ۽ قوم سان ويساهه گهاتي آهي. موجوده حڪمرانن ايندڙ نسلن جي مستقبل کي قرضن ۾ جڪڙي ڇڏيو آهي ۽ انهن قرضن جي زنجيرن توڙڻ ۾ ڪيترائي ڏهاڪا درڪار آهن.

شايد فوجي حڪومتون قائم رکڻ جو اهو ئي مقصد آهي ته ڪجهه ملڪن کي هميشه اهڙيءَ طرح قرضن ۾ جڪڙيل رکيو وڃي. قائد عوام 70ع واري ڏهاڪي دوران ملڪ کي مضبوط بنيادن تي بيهاريو هو، پر

جنرل ضياء سندس حڪومت جو تختو اونڌو ڪري ڇڏيو، جنرل ضياءَ سوويت يونين سان جنگ لاءِ ملندڙ امداد کي نه صرف ضايع ڪري ڇڏيو، پر رهندو تجارتي شرح تي قرض حاصل ڪيا، انهن قرضن جي ڪري پاڪستان هميشه لاءِ عالمي مالياتي ادارن جي اثر هيٺ اچي ويو، جڏهن پيپلز پارٽي اقتدار ۾ آئي ته هڪ دفعو وري ملڪ مٿان قرضن جو خسارو گهٽ ڪيو ويو ۽ قرضن جو بار هلڪو ڪيو. پ پ حڪومت پاڪستان کي خودانحصاري ڏني ۽ عوام جي زندگيءَ کي بهتر بڻايو، پر انهن سڀني ڪوششن تي فوجي حڪومت پاڻي ڦيري ڇڏيو آهي. اسان هڪ دفعو وري قرضن ۾ جڪڙجي ويا آهيون، فوجي حڪومت تجارتي شرح تي تمام گھڻا قرض حاصل ڪري پاڪستان جي مستقبل کي هڪ دفعو وري داو ۽ تي لڳائي ڇڏيو آهي.

ڇا اسان پنهنجي مشڪلاتن جو الزام ٻين مٿان مڙهي سگهون ٿا؟ نه هرگز نه. شڪسپيئر جو چوڻ آهي ته غلطي اسان جي ستارن جي ناهي، خود اسان جي آهي، اسان کي قومي مفادن کي مقدم رکڻ گهرجي، اسان کي اهو سکڻو پوندو ته موقعي پرستي، لالچ ۽ اڻ چونڊيل حڪومت کي هڪ زبان تي رد ڪريون. اسان جو مشن هڪ هڪڙو گهرجي ته اسان پنهنجي عوام کي آزادي ڏيارينداسون ۽ قوم جي وقار کي بحال ڪنداسون. اهي مقصد اسان ميثاقي جمهوريت ۾ ڏسيل اصولن تي عمل ڪري حاصل ڪري سگهون ٿا ۽ ڪوتاهه ذهن ڊڪٽيٽر شپ مان جان ڇڏائي سگهون ٿا. ميثاقي جمهوريت ٻن اڳوڻن وزيراعظمن جي تجربن جي نتيجي ۾ وجود ۾ آيو آهي. ميثاقي جمهوريت سان پاڪستان کي هڪ اهڙو متحرڪ ۽ مستحڪم ملڪ بڻائي سگهجي ٿو، جنهن جي عوام جو مستقبل ۽ انهن جي نسلن جو مستقبل روشن هجي.

مشرف حڪومت مسلم ليگ (ق) تي پاڙي رهي آهي، جنهن تي گجرات جي ٻن سئوٽن جو ڪنٽرول آهي. اهي ٻه سئوٽ به ملڪ کي هن خطرناڪ بحران ۾ مبتلا ڪرڻ جا ذميوار آهن. اهي ماڻهو قائداعظم جي وفاقي، جمهوري ۽ گھڻ رخي پاڪستان واري تصور کي پورو ڪرڻ ۾ ناڪام ٿي چڪا آهن.

انهيءَ ڪري پاڪستان پيپلز پارٽي جمهوريت جي بحالي ۽ جنرل مشرف جي فوجي اقتدار جي فوري خاتمي جو مطالبو ڪري رهي آهي.

انتقام لاءِ وقت ناهي!!!

سوال: توهان پنهنجو ملڪ تقريبن 8 سال اڳ ڇڏيو هو ۽ ان وقت کان وٺي توهان ملڪ کان ٻاهر رهي جنگ جوڙي رهيا آهيو، توهان اهو ڪيئن پيا ڪريو؟ توهان پري رهي پنهنجي ڪارڪنن جا حوصلا ڪيئن وڌايو ٿا؟ بينظير ڀٽو: زندگي آسان ناهي، توهان کي مشڪلاتن کي منهن ڏيڻو پوي ٿو، آءٌ پراميد آهيان ته، هن سال آءٌ پاڪستان هونديس ۽ مان پراميد آهيان ته، پاڪستان جي مستقبل لاءِ پنهنجو ڪردار ادا ڪنديس.

سوال: بينظير لاءِ ماضيءَ ۾ هڪ ”ويڙهاڪ“ جو اصطلاح استعمال ٿيندو هو، ڇا توهان هاڻي ”نرم“ ٿي ويا آهيو يا خوفزده آهيو؟ بينظير ڀٽو: جيڪڏهن ائون خوفزده ٿي چڪي هجان ها ته پوءِ ائون گهڻو وقت اڳ حڪومت سان ٺاهه ڪري چڪي هجان ها. ڪيترن ئي ڪيسن جي باوجود مون ائين ناهي ڪيو.

سوال: بينظير ڀٽو آسائش ۾ پروان چڙهي آهي ۽ سٺي تعليم حاصل ڪئي آهي، هاڻي هڪ ”خانہ بدوشيءَ واري زندگي گذاريندي ڪيئن لڳي ٿو؟ بينظير ڀٽو: اهو قطعي سولو ناهي، ها اهو ان وقت کان بنهه مختلف

آهي، جڏهن منهنجو بابا جيڪرو هو، اسان تڏهن ڏاڍو خوش هئاسين، اسان
ڪڏهن به ائين نه سوچيو هو ته اسان ائين انتهائي محدود ٿي وينداسين.

سوال: ڇا توهان ماڻ رهڻ بابت ڪجهه سوچيو آهي؟

بينظير ڀٽو: بنهه نه! ڇاڪاڻ جو آئون جڏهن به پاڪستانين سان ملندي
آهيان ته آئون حوصلو محسوس ڪندي آهيان جڏهن هو چوندا آهن ته توهان
اجا به پاڪستان مان نااميد ناهيو. اهي منهنجا عوام آهن جن مون کي
پاڪستان جو وزير اعظم ٿيڻ جي اعزاز سان نوازيو. اهو مون کي انهن کان
اعزاز مليو آهي ۽ اسان انهن کي جمهوريت ڏني آهي. اها آهي ڪمٽمينٽ!
سوال: جيڪڏهن توهان کي چونڊ جو اختيار ڏجي ته توهان ڇا
چونڊيندؤ، پاڪستان يا پنهنجو مڙس ۽ ڀار؟

بينظير ڀٽو: منهنجي ملڪ جا ڀار به منهنجي ڀارڙن جهڙائي ڀارڙا آهن،
آئون تمام گهڻو عرصو پنهنجي ڀارن کان ڌار رهي آهيان پر هو سمجهن ٿا
ته آئون پنهنجي ملڪ لاءِ ڇا ڪري رهي آهيان اها انهن جي قرباني ئي آهي
جو هو پنهنجي ماءُ کان ڪو مطالبو نٿا ڪن.

سوال: ڇا توهان جا ڀار اهو نٿا سوچين ته هي اهو رستو ناهي جيڪو
انهن جي ڏاڏي اختيار ڪيو، اهو ته انهن جي ماءُ ڏاڏي وارو رستو اختيار
ڪري، جڏهن توهان حڪومت سان ڳالهه ٻولهه ڪريو ٿا؟

بينظير ڀٽو: نه! هن وقت تائين انهن مون کي اهو ڪونه چيو آهي؟
جڏهن منهنجو پٽ ارڙهن سالن جو ٿيو ته مون کانئس پڇيو ته توکي ڪهڙو
تحفو ڪپي. ته هن چيو هي چاهي ٿو ته پاڪستان موٽي هلون. ان ڪري آئون
کيس پاڪستان وٺي اينديس.

سوال: توهان نون سالن کان جلاوطن آهيو، توهان مالي طور تي ڪيئن
معيض ڪريو ٿا؟ جڏهن حڪومت اوهان جا اثاڻا منجمد ڪري ڇڏيا هجن؟
بينظير ڀٽو: پهريان ٻه ۽ ٽي سال ڏکيا هئا پر سپريم ڪورٽ جي مداخلت
کانپوءِ منهنجي خلاف سمورا قدم ناجائز قرار ڏنا ويا ته ڪجهه بهتر
صورتحال ٿي آهي.

سوال: مان سمجهان ٿو ته ليڪچر ذريعي توهان چڱي رقم حاصل ڪريو
ٿا؟

بينظير ڀٽو: ها ڪجهه پئسا حاصل ٿين ٿا، انهن ليڪچرن ذريعي.

سوال: ٽرت اليڪشن ٿيڻ واري آهي، ڇا توهان کي پڪ آهي ته توهان
پاڪستان موٽي ويندؤ؟

بينظير ڀٽو: يقيني طور تي! جيڪڏهن انهن مون کي ڊسڪواليفاءِ به
ڪيو، تڏهن به ضرور موٽي وينديس.

سوال: اهڙيون رپورٽون آهن ته توهان جي ۽ صدر مشرف جي وچ ۾ خفيه
هر آهنگي ٿي آهي، ان ڪري توهان جي خلاف ڪافي ڪيس واپس ورتا ويا
آهن؟

بينظير ڀٽو: اهڙي ڪا به ڳالهه ناهي، ها البت بئڪ چينل ڳالهيون هلي رهيون آهن نه رڳو پ پ سان اهي ته نواز شريف سان به ٽين پيون، ڇاڪاڻ جو اسان پاڪستان ۾ جمهوريت چاهيون ٿا، انهيءَ کان سواءِ ٻيو ڪجهه به نه! سوال: پر مشرف ڪافي بهتري آندي آهي خاص طور تي روڊن جي تعمير جي حوالي کان؟

بينظير ڀٽو: اسان ان بابت ٻڌو آهي پر پاڪستان جي اندر هن وقت غربت جي شرح 60 سيڪڙو آهي.

سوال: توهان جي وقت ان جي شرح ڇاهي؟

بينظير ڀٽو: 35 سيڪڙو، جنهن ۾ اسان 29 سيڪڙو ٽائين لاءِ آندي. سوال: بهرحال توهان پاڪستان وڃو ٿا ته پوءِ اتي هڪ آئيني ترميم ٿيل آهي ته جيڪي ماڻهو به دفعا وزيراعظم ٿي چڪو آهي، اهو ٽيون ڀيرو وزيراعظم نٿو ٿي سگهي؟

بينظير ڀٽو: پر چيف آف آرمي اسٽاف ٽيون ڀيرو ايڪسٽينشن ڏئي سگهي ٿو، هڪ ماڻهو جيڪو هڪ فوجي چڙهائيءَ کانپوءِ اقتدار تي آيو، اهو ريفرنڊم ذريعي وري وري صدر ٿي سگهي ٿو پر پاڪستان جو عوام مون سان پيار ڪري ٿو، پارٽي ڪارڪن پڻ مون کي وزيراعظم ڏسڻ چاهين ٿا، اهو ئي سبب آهي جو مون اهو طئي ڪيو آهي ته آئون پارٽيءَ پاران وزيراعظم جي اميدوار هوندس. اهڙي پابندي ترڪيءَ ۾ لڳل هئي، پر اتي جڏهن پارٽي اليڪشن ۾ ڪامياب ٿي ته انهن ڪاميابي حاصل ڪرڻ کانپوءِ ان شق کي قانوني طور تي خارج ڪري ڇڏيو، ان ڪري مون تي لڳل اهڙي پابنديءَ کي ختم ڪيو ويندو.

سوال: هيءَ پابندي ڪير هٽائيندو؟

بينظير ڀٽو: پارليامينٽ، جيڪڏهن پارليامينٽ ۾ اسان کي اڪثريت حاصل ٿي ته اسان انهيءَ قانون کي تبديل ڪنداسين.

سوال: پنهنجي ڪتاب ۾ صدر مشرف ڪيتريون ئي ڳالهيون توهان جي پيءُ بابت لکيون آهن ته هو هڪ آمر هو ۽ غير مهذب ماڻهو هو؟

بينظير ڀٽو: اهي هن جا خيال آهن، عوام جا خيال ناهن، قائداعظم کانپوءِ پاڪستان ذوالفقار علي ڀٽو جهڙو ئي عظيم اڳواڻ پيدا ڪيو آهي ۽ سموري دنيا ڄاڻي ٿي ته هو جمهوريت پسند ۽ سماجي چوٽڪارو چاهيندو هو، اسان کي ان لاءِ ڪنهن آمر کان سرٽيفڪيٽ وٺڻ جي ضرورت ناهي.

سوال: ان جا توهان لاءِ به سٺا ويچار ناهن؟

بينظير ڀٽو: آئون ڪنهن فوجي بغاوت ذريعي صدر نه ٿي آهيان، اهي پارٽي ڪارڪن آهن جن مون کي صدر چونڊيو آهي.

سوال: اهو درست آهي ته توهان نواز شريف سان لنڊن ۾ ملاقات ڪئي؟

بينظير ڀٽو: آئون لنڊن ۾ نواز شريف سان جمهوريت جي بحاليءَ واري چارٽر جي تياريءَ لاءِ ملي هئس، اسان جا سٺا تعلقات آهن ۽ اسان جا مقصد

ٻنھ واضح آھن، اسان فوجي آمريت نٿا چاهيون ۽ اسان جي ملڪ ۾ جمھوريت ھئڻ گھرجي، جتي صوبن کي صوبائي خودمختياري مليل ھجي ۽ عدليا پڻ آزاد ھجي.

سوال: ان ڪري توهان گڏيل طور تي اليڪشن وڙھڻ ڏانهن وڃي رهيا آھيو؟

بينظير ڀٽو: اسان هن مهل تائين اهو طءُ ناهي ڪيو پر ٻئي پارٽيون اهو ضرور ڏسنديون ته انهن جي پارٽيءَ جي مفاد ۾ ڇا آهي. قومي مفاد ۾ ڇا آهي، جيڪو اسان ڪجهه اسان ميٿاڻي جمھوريت ۾ ڏنو.

سوال: 2007ع ۾ اليڪشن ٿي رھيون آھن، ڇا اھي 2007ع ۾ ٿينديون؟

بينظير ڀٽو: ها اهي ضرور ٿينديون.

سوال: جيڪڏهن ٻئي پارٽيون گڏجي اليڪشن وڙھنديون ته مخالفت ۾ ڪير ھوندا؟

بينظير ڀٽو: حڪمران ڌر مسلم ليگ (ق)، آزاد اميدوار، ڪجهه علائقائي پارٽيون، ڪجهه فوج جا ٻني ٺهيل اميدوار ھوندا.

سوال: جيڪڏهن ٻئي پارٽيون اليڪشن گڏجي وڙھن ته پوءِ وزيراعظم جو اميدوار ڪير ھوندو؟

بينظير ڀٽو: جيڪا پارٽي اڪثريت ۾ ڪاميابي حاصل ڪندي ان جو وزيراعظم ھوندو، جڏهن ٻه سال اڳ مون ميان صاحب سان ملاقات ڪئي ھئي ته هن چاهيو پئي ته پ پ پ کي پھر ڀرين موقعو ملڻ گھرجي.

سوال: توهان ان سان ڪجهه ڏينهن اڳ مليا آھيو؟

بينظير ڀٽو: هاهلي آهيان، پر اهي ڳالهيون ٻه مهينا اڳ واري گڏجاڻيءَ ۾ طءُ ٿيون هيون.

سوال: ته ميان صاحب توهان کي وزيراعظم جو اميدوار پٿرو ڪندو؟

بينظير ڀٽو: ان جي باري ۾ اٿون نٿي ڳالھائي سگھان، توهان ان سان پاڻ ڳالھايو.

سوال: ماڻهو توهان کي ووت چوڏين، جڏهن توهان ۽ ميان نواز شريف تي ڪرپشن جا الزام هجن؟

بينظير ڀٽو: اهي سڀ ڪوڙا الزام آهن، اهي انهن ماڻهن جي پاران لڳايل الزام آهن جيڪي بذات خود پاڻ وڏا ڪرپٽ هئا ۽ پاڪستان جو عوام، عوامي حڪومت چاهي ٿو، جيڪا سندن سار لهي. اٿون عوام جي پيڻ آهيان، اٿون ئي انهن جي سار لهي سگھان ٿي.

سوال: گذريل 25 سالن ۾ جنهن ۾ توهان جي حڪومت به رهي، پاڪستان جي سياست ۾ انتهاپسندي حاوي رهي ۽ ڪشمير جو مسئلو به؟

بينظير ڀٽو: پ پ پ جي پنج سالن دوران حڪومت ۾ انتهاپسندي ڪونه هئي، جڏهن ته ڪشمير هڪ ڌار معاملو آهي.

سوال: پر توهان طالبان جي حوصله افزائي ڪئي؟
بينظير ڀٽو: اسان ڪونه ڪئي، جڏهن طالبان اچي ويا ته اسان سوچيو ته
ممڪن آهي ته انهن مان ڪجهه ماڻهو امن جي قيام لاءِ مدد ڪري سگهن.

سوال: آخر هٿيارن سان ماڻهو ڪيئن امن قائم ڪري سگهن ٿا؟
بينظير ڀٽو: مون کي واضح ڪرڻ ڏيو! جڏهن طالبان اقتدار ۾ آيا هئا ته
اهي هڪ ننڍڙو قومي گروهه هئا، جڏهن پ پ پ موجود هئي ته اهي هڪ
گهڻو قومي ٿولو بڻجي ويا ۽ انهن القائده کي دعوت ڏني ۽ انهن جنگ
شروع ڪري ڏني، ان وقت طالبان مري چڪي هئي ۽ جيڪو عمل
پاڪستان لاءِ هاجيڪار هو.

سوال: انهن هاڻي وري پنهنجون سرگرميون شروع ڪري ڇڏيون آهن؟
بينظير ڀٽو: جڏهن ڪشمير ۾ امن ٿيندو آهي ته ٻيون سرحدون گرم ٿي
وينديون آهن.

سوال: توهان سمجهو ٿا ته ڪشمير ۾ امن ٿي ويندو؟
بينظير ڀٽو: انهيءَ ڪري جو افغان سرحدن وقت گرم آهي.
سوال: صدر مشرف ڪشمير بابت نوان پروپوزل ڏنا آهن، توهان جو چا

خيال هو، اهي ڇو ڏئي رهيو آهي، ڇا عام چونڊن جي ڪري؟
بينظير ڀٽو: منهنجي خيال ۾ ان سوال جو جواب ته مشرف ئي ڏئي
سگهي ٿو، پر گهڻائي واعدا ڪيا ويا هئا پر پاڪستان ۾ انهن صلاحتن تي
بحث ٺاهي ٿيو. اسان جي ڪابينا ان تي بحث ناهي ڪيو نه ئي قومي
سلامتي ڪائونسل ان تي بحث ڪيو آهي، اسان اهي پنهنجي پريس ذريعي
ٻڌا آهن.

سوال: توهان جو هن تي اعتماد آهي؟
بينظير ڀٽو: هن وقت جيڪو ڪجهه هو چئي رهيو آهي، ان جي معنيٰ
اها آهي ته دنيا چئي پئي ته هي تعلقات بهتر ڪري رهيو آهي. اٽون منجهيل
ناهيا. مون کي خبر آهي ته هو ڇا ڪري رهيو آهي. اٽون ڊپلوميٽڪ جواب
ڏئي رهي آهيان.

سوال: انڊو-يو ايس ڊيل بابت توهان جو چا خيال آهي؟ توهان ان جا
حمائيتي آهيو نه؟

بينظير ڀٽو: سچ ته اهو آهي ته انڊيا هڪ وڏو ملڪ آهي، ان جي مارڪيٽ
آهي ۽ نئون عالمي نظام موجود آهي، جنهن جي ڪري آمريڪا ۽ دنيا انڊيا
سان رابطي ۾ آهي. ظاهر آهي مان اهو چاهينديس ته جيڪي فائدا انڊيا کي
ملن ٿا، اهي اسان کي به حاصل ٿين ۽ اها به حقيقت آهي ته انڊيا جي اندر
پاڪستان جي پيٽ ۾ ادارن جي ترقيءَ ۾ تسلسل آهي، ان ڪري اهي فائدا
وٺن ٿا ۽ اسان نه.

سوال: ان جو مطلب اهو ٿيو ته پاڪستان جو جوهرِي بئنڊ محفوظ هئڻ ۾
ناهي؟

بينظير ڀٽو: اهو محفوظ ٿي سگهي ٿو.

سوال: اهو محفوظ آهي يا نه؟

بينظير ڀٽو: مون کي خبر ناهي، جڏهن کان اسان مخالف ڌر ۾ آهيون اسان کي ڪنٽرول ۽ ڪمانڊ جي معاملن تي اعتماد ۾ ناهي ورتو ويو. منهنجو خيال ناهي ته هڪ فوجي آمريت ۾، جوهرِي هٿيار محفوظ هٿن ۾ رهي سگهن ٿا؟ اسان سمجهون ٿا ته هڪ قانوني حڪومت جيڪا قانون جو احترام ڪري انهن جي هٿن ۾ اهو محفوظ رهي سگهي ٿو، عبدالقدير خان جي ڪيس ۾ اهو صادق اچي ٿو. سڌي يا اڻ سڌي طور تي پاڪستان ۾ فوجي راڄ يا اسٽيبلشمينٽ جي حڪومت رهي آهي، هتي پاڪستان ۾ ڪيترائي داخلي تضاد آهن ۽ اسان اهو تاثر ڏئي رهيا آهيون ته اسان قانون جو احترام ڪندڙ ملڪ آهيون.

سوال: جيڪڏهن توهان پاڪستان جي اقتدار ۾ اچو ٿا ته توهان جو صدر مشرف سان ڪهڙو سلوڪ هوندو؟

بينظير ڀٽو: اهو ان تي ڇڏيل آهي ته اهو پاڪستان جي عوام سان ڪهڙو سلوڪ روا رکي ٿو، جيڪڏهن هي صاف ۽ شفاف چونڊون ڪرائي ٿو...

سوال: هن جي اثاثن بابت ڇا خيال آهي؟

بينظير ڀٽو: ها! اسان جي سامهون اسٽيل ملز ۾ بدعنوانيءَ جو مثال موجود آهي ۽ اسٽاڪ مارڪيٽ جي ڪريش ۽ لينڊ مافيا جا مسئلا آهن ۽ ڪوبه انهن جي تحقيقات ڪونه ڪري رهيو آهي، ٽرانسپيرينسي انٽرنيشنل موجب هن جي دور ۾ ڪرپشن وڌي آهي، گهٽ ناهي ٿي. سوال: هن کي توهان ڪيئن منهن ڏيندئو؟ ائين جيئن هو توهان کي منهن ڏئي رهيو آهي؟

بينظير ڀٽو: نه مان انتقام پسنديءَ ۾ يقين نٿي رکان، ڏينهن ۾ 24 ڪلاڪ هوندا آهن، انهن ڪلاڪن ۾ توهان سٺا ڪم ڪريو يا وري انتقام وٺو. مون وٽ انتقام وٺڻ لاءِ وقت ناهي. باقي مون سان ڪهڙو سلوڪ روا رکيو ويو آهي اهو هن وقت تي ڇڏي ڏيو. هي ان تي ڇڏيل آهي ته هو اليڪشن دوران مون سان ڪهڙو سلوڪ روا رکي ٿو.

سوال: بهرحال ائين لڳي ٿو ته توهان اليڪشن جي حوالي کان مطمئن آهيو ته اهي ٿي رهيو آهن؟

بينظير ڀٽو: اليڪشن ضرور ٿيندي پر ڏانڊليءَ کان پاڪ ۽ منصفائيتون چونڊون ٿين. اهي مسئلا موجود آهن ته عوام انهن کي قبول ڪري يا وري يوڪرائين، نيبال، لبنان وانگر روڊن تي اچي وڃن ته اهي چونڊون صحيح نه ٿيون آهن ۽ آئون چوڻ چاهيان ٿي ته هنن چونڊن ۾ جيڪڏهن ڪا گڙبڙ ڪئي وئي ته پوءِ عوام روڊن ۽ رستن تي نڪري ايندو.

انٽرويو وٺندڙ: پريو چاولا

Courtesy: India Today.

حڪومت پاور شيئرنگ لاءِ پئڪيج پيش ڪري...

اڳوڻي وزير اعظم بينظير ڀٽو ڏيهه واپسي، پاڪستان ۾ سياسي چڪتاڻ ۽ جنرل پرويز مشرف سان امڪاني اقتدار ۾ ورڇ جي حوالي سان ڳالهيون ڪيون. اڄو ته سائس ڳالهيون ڪريون.

مارگريٽ وارنر: پاڪستان ڏکڻ ايشيا جي ملڪن ۾ ڳڻج جي ٿو، ان جو لاڳاپو ان ملڪ سان آهي، جتي آمريڪي دهشتگرديءَ خلاف جنگ وڙهي پئي وڃي ۽ سياسي طور تي وڏي گڏپڙ آهي، پاڪستان ۾ جمهوريت پسند وڪيلن جي احتجاج، ڪاوڙيل، مذهبي انتهاپسندن ۽ ملڪ جي ٻين حصن ۾ گڏپڙ ڏسڻ وٺان آهي. آمريڪا پاڪستان تي قبائلي علائقن ۾ طالبان ويڙهاڪن جي وڌڻ ۽ القاعده جي اڀرڻ تي تمام گهڻو پريشان آهي. جنرل پرويز مشرف انتهائي دٻاءُ هيٺ آهي. 10 ڏينهن اڳ هن ملڪ اندر ايمرجنسي لاڳو ڪرڻ لاءِ سوچيو ۽ ان سلسلي ۾ هن آمريڪا سان ٻن صلاح مشورو ڪيو. پاڪستان جو سياسي منظر نامو، هڪ غير يقينيءَ واري صورتحال جو شڪار آهي، ڊگهي عرصي کان بينظير ڀٽو سميت 2 اڳوڻا وزير اعظم جلاوطنيءَ واري زندگي گذاري رهيا آهن. بينظير ڀٽو مشرف سان ڊيل ذريعي اقتدار ۾ شريڪ ٿيڻ گهري ٿي، جڏهن ته جنرل پرويز

مشرف جيڪو 8 سال اڳ اقتدار ۾ آيو، اهو ٻيهر صدر چونڊجڻ جو خواهشمند آهي. هارورڊ مان تعليم حاصل ڪري ايندڙ بينظير ڀٽو پهريون ڀيرو 1988ع ۾ وزيراعظم ٿي، هوءَ اسلامي دنيا ۾ پهرين عورت وزيراعظم هئي. 35 سالن جي ڄمار ۾ بينظير ڀٽو ان اهم عهدي تي پهتي. ان کان 9 سال اڳ سندس پيءُ کي قاسميءَ تي چاڙهيو ويو، ٻن سالن جي حڪومت ڪرڻ بعد ان وقت جي صدر ۽ فوج بينظير ڀٽو ۽ سندس مڙس تي ڪرپشن جا الزام هڻي کيس اقتدار کان الڳ ڪيو. هو ٻيو ڀيرو 1993ع ڌاري وزيراعظم ٿي ۽ کيس ڪرپشن جي الزام هيٺ ٻيهر 1996ع ۾ اقتدار کان جدا ڪيو ويو. بينظير ڀٽو هينئر تائين پاڪستان پيپلزپارٽي جي سربراهه آهي، ايندڙ چونڊن جو جيڪو ماحول آهي، ان مان محسوس ٿئي ٿو ته جيڪڏهن چونڊون آزاد ۽ منصفانتيون ٿيون ته هوءَ کڻي ويندي. اليڪشن ۾ باقي ڪجهه مهينا راهجي ويا آهن. بينظير ڀٽو گذريل مهيني دبعي ۾ جنرل پرويز مشرف سان ملاقات ڪئي ته جيئن ڊيل واري معاملي کي آخري شڪل ڏئي سگهجي.

مار گريت وارنر: بينظير ڀٽو اسان توهان جو آڌر پاءُ ڪريون ٿا.

بينظير ڀٽو: اوهان جي مهرباني.

مار گريت وارنر: گذريل ڪجهه هفتن کان اهي افواهه ٻڌڻ ۾ اچن پيا ته جنرل پرويز مشرف ۽ توهان جي وچ ۾ ڊيل ٿي رهي آهي، جنهن تحت اوهان ڏيهر ورنڊو ۽ وزيراعظم ٿيندو. جڏهن ته جنرل پرويز مشرف وري صدر جو عهدو ٻيهر ماڻيندو. ڇا حڪومت سان اوهان جي ڊيل ٿي رهي آهي؟

بينظير ڀٽو: اسان پاڪستان کي سول ۽ جمهوري رستي تي آڻڻ لاءِ حڪمرانن سان ڳالهائڻ جي ڪوشش ڪئي، اسان جنرل پرويز مشرف سان ڳالهيون ڪيون، پر هينئر تائين ڳالهين جو تائيم فريم طئي نه ٿيو آهي، جنهن جي نتيجي ۾ معاملا اڳتي وڌن، منهنجي پارٽيءَ جا ماڻهو ٻڌڻ جو شڪار آهن، جيڪڏهن ائين عمل جاري رهيو ته وقت هٿن مان نڪري ويندو ۽ جنرل هڪ ڏينهن پنهنجو ذهن پڻ تبديل ڪندو ۽ اسان کي خالي هٿين ڇڏي ويندو. هو ممڪن آهي ته ائين نه چاهيندو هوندو. هنن جو چوڻ آهي ته هو هڪ سنڌارن جي ايجنڊا آڻي رهيا آهن. پر خبر ناهي ته هو انهن تي ڪڏهن عمل ڪندا.

مار گريت وارنر: ان جو مطلب آهي ته توهان جنرل پرويز مشرف جي واعدن جو انتظار ڪري رهيا آهيو ۽ اهو پڻ انتظار ڪيو پيا ته اليڪشن ڪهڙي نوعيت جي ٿيندي ۽ توهان جو ڪهڙو رول هوندو؟

بينظير ڀٽو: اها صحيح ڳالهه آهي، مثال طور 2 ڀيرا وزيراعظم بڻجڻ کانپوءِ ٽيون ڀيرو وزيراعظم ٿيڻ تي پابندي ختم ٿيڻ گهرجي، جيئن مون تي پڻ اها پابندي لاڳو ٿئي ٿي. جيڪڏهن حڪمران ملڪ ۾ جمهوريت

ڏانهن وڌڻ گهرن ٿا ته پوءِ اسان انهن جو ساٿ ڏينداسين ۽ سول حڪومت قائم ڪنداسين ۽ جنرل کي پڻ قبول ڪنداسين پر جيڪڏهن چونڊن ۾ اسان ڪاميابي ماڻي ته ان کي نتيجا قبول ڪرڻا پوندا، اهو ئي بحث ٿئي پيو، پر اسان وٽ ان کان وڏا مسئلا آهن، جنهن تي ڳالهائڻ جي ضرورت آهي ۽ ملڪ ۾ آزاد ۽ منصفائيتون چونڊون سڀ کان وڏو مسئلو آهي. آزاد ۽ منصفائيتون چونڊون ڪرائڻ لاءِ ملڪ ۾ نگران حڪومت قائم ڪرڻي پوندي، جيڪا عام چونڊون ڪرائيندي. ان کانسواءِ مختلف سياسي پارٽين کي پڻ انهيءَ اليڪشن ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ آماده ڪرڻو پوندو، نگران سبب اپ هڪ پوليس جيان هوندو، جيڪڏهن اها ووترن جي حقن جو تحفظ نه ڪندي ته ڏانڊليون ٿينديون.

مارگرٽ وارنر: انهيءَ جو مطلب آهي ته توهان انتظار ڪري رهيا آهيو، جيئن اهي سمورا مسئلا حل ٿين، توهان کي ملاقات ڪئي ٿي هفتائي ويا آهن، ڇا هن وقت تائين صورتحال واضح ناهي؟

بينظير ڀٽو: سرڪاري طور تي انهيءَ ملاقات کان بعد تصديق نه ڪئي وئي، پر اسان جا رابعا آهن، جنرل مشرف واعدو ڪيو ته هو ايندڙ چونڊن لاءِ تجويز ڪيل سڌارن تي غور ڪندو، پر هيئر تائين انهن سڌارن تي عمل نه ٿيو آهي ۽ اهو پڻ طئي نه ٿيو آهي ته شفاف چونڊون ڪيئن ڪرايون وينديون. ان ڪري منهنجي پارٽيءَ ۾ ڪارڪن وڌيڪ ڳڻتيءَ جو شڪار آهن، اسان عام چونڊن ۾ حصو وٺڻ گهرون ٿا ۽ پوءِ اهي چونڊون ڪڏهن به ٿين. اسان فوجي آمر کي پنهنجن شرطن تي محفوظ رستو ڏيڻ نه ٿا چاهيون پر اسان ڪمپرومائيز چاهيون ٿا جيئن ملڪ اندر مضبوط جمهوري ۽ سول حڪومت قائم ٿي سگهي.

مارگرٽ وارنر: ملڪ ۾ توهان تي تنقيد ڪئي پئي وڃي ۽ اهو پڻ چيو پيو وڃي ته ماضيءَ ۾ جنهن شخص کي توهان غير جمهوري سڏيو آهي ۽ جنهن جا انتهاپسندن سان لاڳاپا هئا، ان وٽ پاڻ کي وڪڻي رهيا آهيو، ان بابت توهان ڇا چوندا؟

بينظير ڀٽو: اسان پاڻ کي ڪڏهن به نه وڪڻنداسين، پاڪستان پيپلز پارٽي فوج کي سياست مان ٻاهر ڪڍڻ لاءِ جدوجهد ڪندي رهي آهي ۽ اها حقيقت آهي ته جنرل پرويز مشرف فوجي ورديءَ لاءِ سول ۽ جمهوري حڪومت جي وچ ۾ رڪاوٽون پيدا ڪيون آهن، ان ڪري اسان چاهيون ٿا ته جنرل اقتدار کان الڳ ٿئي. اسان اهو به چاهيون ٿا ته هو وردي لاهي ۽ ٻي اهم ڳالهه اها آهي ته اسان آزاد ۽ منصفائيتون چونڊون چاهيون ٿا. 2002ع جون چونڊون ڪنهن به صورت ۾ منصفائيتون نه هيون، ان ڪري اسان چاهيون ٿا ته آزاد ۽ منصفائيتون چونڊن لاءِ سڌارن تي عمل ڪرڻ لاءِ ڳالهائون ڪيون وڃن، اسان اهو به چاهيون ٿا ته ٽيون ڀيرو وزيراعظم بڻجڻ تي لاڳو

پابندي ختم ڪئي وڃي ۽ سڀني ڌرين کي اليڪشن ۾ حصي وٺڻ جي اجازت ڏني وڃي.

مارگريٽ وارنر: ٻئي ڌريون سوڊيبازي ڪري رهيون آهن، توهان ڪهڙيون ڳالهيون چڏڻ تيون چاهيو؟ توهان صدر جنرل پرويز مشرف جي صدارتي چونڊ جي حمايت ڪيئن ڪندا؟

بينظير ڀٽو: ملڪ ۾ ٻه صدارتي چونڊون ٿي رهيون آهن، پهرين چونڊ سيپٽمبر ۾ ٿيڻي آهي، جڏهن صدر جنرل پرويز مشرف ورديءَ ۾ هوندو. مان واضح ڪيان ته منهنجي پارٽي جنرل مشرف کي ورديءَ ۾ صدر چونڊڻ لاءِ ووٽ نه ڏيندي. جنرل اها ڳالهه سمجهي ڇڏي، پر جيڪڏهن آزاد چونڊون ٿيون ۽ اسان کي حصي وٺڻ جي اجازت ڏني وئي ۽ ايندڙ اسيمبليءَ لاءِ مون کي چونڊيو ويو، ان کانپوءِ اهو پارليامينٽ جو حق هوندو ته اها مون کي ٿيون پيرو وزير اعظم ٿيڻ ڏئي يا نه. جيڪڏهن مشرف ورديءَ ۾ نه هوندو ته چونڊون منصفائيون ٿينديون.

مارگريٽ وارنر: توهانجي ۽ توهانجي مڙس خلاف ڪرپشن جا الزام لڳندا رهيا آهن، ان بابت ڇا چون ٿو، ڇا اهي الزام واپس ورتا ويندا؟

بينظير ڀٽو: اسان تي جيڪي الزام لڳايا ويا هئا، اهي ثابت ٿي نه ٿي سگهيا. منهنجي ۽ منهنجي مڙس خلاف اهڙا الزام نه لڳا پر جيڪي ماڻهو اقتدار ۾ رهيا، انهن خلاف ڪارروايون ڪيون ويون. مثال طور منهنجي مڙس جي خلاف ڪوبه ڪرپشن جو الزام ثابت نه ٿيو ۽ مون کي پڻ آڄو ڪيو ويو، منهنجن ڪيترن ئي ڪارڪنن تي اهڙا الزام لڳا، جيڪي جمهوري تحريڪ جا حامي هئا، هاڻ سوچڻو اهو آهي ته جن ماڻهن جي ڪيسي ۾ محصولن جا پئسا وڃن ٿا، اهي هڙپ ڇو ڪري رهيا آهن. جنرل پرويز مشرف اها ڳالهه مڃي چڪو آهي، هو اهو به چئي چڪو آهي ته هو ملڪ اندر اتفاق راءِ چاهي ٿو ۽ هو ان کي داخلي اتفاق راءِ جو حصو سمجهي ٿو، ان کان سواءِ هو صدارتي چونڊ وقت اندر ڪرائڻ جي هام هڻي ٿو. اها ڳالهه صحيح آهي ته آمريڪا جا پاڪستان جي استحڪام ۾ مفاد آهن، ڇاڪاڻ ته پاڪستان آمريڪا جو دهشتگرديءَ خلاف وڏو اتحادي آهي، ان کان سواءِ جيڪڏهن پاڪستان ۾ استحڪام هوندو ته ان سان گڏ افغانستان ۾ پڻ صورتحال بهتر ٿيندي، ڇاڪاڻ ته اتي نيتو جافو جي رهيل آهن ۽ هو دهشتگرديءَ خلاف جنگ وڙهي رهيا آهن.

مارگريٽ وارنر: جنرل پرويز مشرف ۽ توهان جي وچ ۾ آمريڪا سرچاءُ ڪرائڻ لاءِ ڪيترو سرگرم ڪردار ادا ڪري رهيو آهي؟

بينظير ڀٽو: پاڪستان جي پريس ۾ آمريڪا جي حوالي سان جيڪي افواهه اٿاريا پيا وڃن، اهي درست ناهن، پر جنرل ۽ پ پ کي گڏ ڏسڻ جو آمريڪا به خواهشمند آهي. آمريڪا جو پاڪستان جي استحڪام ۾ مفاد

آهي، ان ڪري اسان انهن کي صورتحال بابت آگاه ڪندا رهيا آهيون ۽ آمريڪي پاڪستان ۾ مختلف سياسي پارٽين سان رابطي ۾ آهن. نواز شريف ۽ منهنجي پارٽيءَ سان آمريڪا جي ڏکڻ ايشيا لاءِ نائب پرڏيهي وزير بائوچر اسلام آباد ۾ ملاقات ڪئي، هو چاهين ٿا ته معاملو ٺيڪ ٿئي ۽ جيترو ممڪن هجي، جمهوريت قائم ٿئي، پر هو اهو سڄو ڪم پاڪستان جي عوام تي ڇڏين ٿا ۽ انهن سياسي ڌرين کي اوليت ڏين ٿا، جيڪي انهيءَ عمل ۾ مصروف آهن.

مار گريٽ وارنر: توهان سمجهو ٿا ته جنرل پرويز مشرف حڪومت دهشتگردي ۽ انتهاپسنديءَ خلاف جوڳا قدم ڪئي ٿي، هن هيٺيئر تائين قبائلي علائقن ۾ جيڪي قدم کنيا آهن، انهن بابت ڇا چون ٿو؟

بينظير پٽو: جنرل پرويز مشرف جن ماڻهن جي ٽيم سان گڏ ڪم ڪري رهيو آهي، يقينن دهشتگرديءَ کي روڪڻ ۾ اها ٽيم ناڪام وئي آهي ۽ ان ڪو جوڳو ڪردار ادا نه ڪيو آهي، حقيقت ۾ مان تمام گهڻي پريشان آهيان، ڇاڪاڻ ته ڪجهه ڪابينا جي ميمبرن ۽ ويڙهاڪن ۾ رابطا ڏنا ويا آهن. مثال طور هڪ بهادر پوليس آفيسر اسلام آباد ۾ قائم لال مسجد ۾ هٿيار سمگل ڪرڻ واري سوڊي کي پڪڙي ورتو، هن ماڻهوءَ کي پڻ گرفتار ڪري ورتو، پر ڪيترن ئي وزيرن مداخلت ڪئي ۽ ان ماڻهوءَ کي ضمانت تي آزاد ڪرائي ڇڏيو. ايستائين جو انهن ان شخص کي عدالت ۾ به پيش نه ڪيو، اهي ڳالهيون منهنجي لاءِ ڳڻتيءَ جو ڳيون آهن ته، حڪومت جا اعليٰ عملدار اهڙي عمل ۾ ملوث هجن. اسان عربي سمنڊ جي ڪناري تي رهون ٿا، جتان دهشتگرديءَ کي روڪي سگهجي ۽ اها اتان پڪڙجي رهي آهي. دهشتگردي سڄي ملڪ ۾ پکڙيل آهي، 2002ع ڌاري قبائلي علائقا پاڪستان جي ڪمانڊ ۾ هئا، پر هاڻ اهي طالبان حامي قوتن جي ڪنٽرول ۾ آهن، ان ڪري مان سمجهان ٿي ته حڪمرانن کي جيڪو ڪردار ادا ڪرڻ گهربو هو اهو نه ڪيو آهي.

مار گريٽ وارنر: آخرڪار جنرل پرويز مشرف سان گڏ توهان وزير اعظم ڇو هجو؟ جنرل پرويز مشرف صدر جي حيثيت سان دهشتگردي ۽ انتهاپسنديءَ خلاف قدم ڪئي رهيو آهي؟

بينظير پٽو: اها ڳالهه ٺيڪ ناهي ته ڪجهه ماڻهن تي آئيني طور پابندي لڳائي وڃي، جنرل مشرف سان بحث دوران اها ڳالهه پڻ رکي وئي ته پارليامينٽ ۽ صدر جي عهدي ۾ توازن هجڻ گهرجي، اسان ٽٽا چاهيون ته پارليامينٽ بي اختيار هجي ۽ اها انتهاپسندي کي روڪي نه سگهي. اسان پارليامينٽ کي وڌيڪ اختيار ڏيڻ چاهيون ٿا ۽ انتهاپسند قوتن تي پڻ ڪنٽرول رکڻ گهرون ٿا. جيستائين اختيارن جي ٻيهر ورڇ نه ٿي ٿئي، مان نئي سمجهان ته پيپلز پارٽي اقتدار ۾ شريڪ ٿيڻ جي خواهشمند هوندي،

پاڪستان لاءِ اها ڳالهه اهم آهي ته اهو پنهنجن سرحدن جو تحفظ ڪري ۽ ڪنهن به پرڏيهي مداخلت کي برداشت نه ڪري.
 مارگريٽ وارنر: بش انتظاميا جا ڪجهه عملدار جن ۾ واٽيٽ هائوس جو ترجمان پڻ شامل آهي، ان تجويز ڏني ته جيڪڏهن پاڪستان قبائلي علائقن ۾ القاعده خلاف ڪارروائي نه ڪئي ته هو ڪارروائي ڪندا، ان جا ڪهڙا نتيجا ڪرندا؟

بينظير پٽو: مان ڪنهن به صورت ۾ ڪنهن غير آئيني ۽ پرڏيهي قدم کي برداشت نه ڪندس، جنهن سان پاڪستان جو استحڪام ۽ اقتدار اعليٰ مجروح ٿئي، ساڳئي طرح سان آئون اها ڳالهه مڃان ٿي ته جيستائين پاڪستان ۾ مستحڪم حڪومت ناهي، ملڪ خلاف اهڙن هوائي حملن جو خطرو برقرار رهندو، ان ڪري مان اهميت ان ڳالهه کي ڏيان ٿي ته قبائلي علائقن تي حڪمران ڪنٽرول ڪن، قبائلي علائقا پاڪستان جو حصو آهن ۽ جيڪڏهن پاڪستان ۽ اسان جو قانون اوستائين نٿو پهچي ۽ مختلف امن ٺاهه ۽ جنگبنديون نه ٿيون ڪيون وڃن ته پوءِ ٻاهريون قوتون ان مان فائدو وٺنديون، مان پاڪستاني شهريءَ جي حيثيت ۾ تمام گهڻي پريشان آهيان، ڇاڪاڻ ته ملڪ جون سرحدون خطري ۾ آهن، مان اهو به سمجهان ٿي ته انتهاپسند پاڪستان جي سرحدن جو ڪنٽرول سنڀالي رهيا آهن، اهو نه صرف آمريڪا جو مسئلو آهي، پر مان ان پريشانيءَ کي چڱيءَ ريت سمجهان ٿي ۽ اهو پاڪستان لاءِ پڻ خطرناڪ آهي، ڇاڪاڻ ته هن سان ملڪ اندر گهرو ويڙهه جهڙي صورتحال پيدا ٿي سگهي ٿي. اسان کي هر صورت ۾ دهشتگردن ۽ انتهاپسندن کي روڪڻو پوندو، ٻي صورت ۾ انهن جو اثر رسوخ وڌي ويندو.

مارگريٽ وارنر: توهان جنرل پرويز مشرف کي ڪيترو وقت ڏيندؤ ۽ ان کانپوءِ ان نتيجي تي پهچندؤ ته هو توهان سان ڳالهين ڪرڻ ۾ سنجيده نه آهن؟

بينظير پٽو: مان جنرل پرويز مشرف کي اڳ ۾ ئي ٻڌائي چڪي آهيان ته منهنجي پارٽيءَ جا ڪارڪن تمام گهڻا پريشان آهن، ڇاڪاڻ ته چونڊون ويجهيون اچي ويون آهن ۽ هلندڙ مهيني جي آخر تائين اسان کي صورتحال کان آگاهه ڪيو وڃي. اسان کي اقتدار ۾ شريڪ ٿيڻ لاءِ پڪيڇڙ ڏنو وڃي ۽ ان جو اعلان ڪيو وڃي. جيڪڏهن هو پڪيڇڙ ڏين ٿا ته پوءِ اسان طعي ٿيل فارمولي تي عمل ڪنداسين.

مارگريٽ وارنر: جيڪڏهن حڪمران توهان کي پڪيڇڙ ڏين ته ڇا ڪندؤ؟

بينظير پٽو: جيڪڏهن حڪمران پڪيڇڙ ڏين ته ان جي باوجود مان پاڪستان ويندس ۽ پنهنجي پارٽيءَ لاءِ چونڊ مهم هلائيندس ۽ اها

ڪوشش ڪنديس ته ملڪ جي ماڻهريت سياسي پارٽين کي هڪ پليٽ فارم تي گڏ ڪيان. مون کي اميد آهي ته ڳالهين ناکام نه ٿينديون پر ڳالهين کانپوءِ اسان هاڻ گهڻو عرصو انتظار نه ڪنداسين، ڇاڪاڻ ته ان سان اسان جي پارٽيءَ کي نقصان پهچي رهيو آهي.

مار گريٽ وارنر: جيڪڏهن جنرل پرويز مشرف ايمرجنسي لاڳو ڪري ڇڏي ته پوءِ ڇا ڪندؤ؟

بينظير ڀٽو: جنرل پرويز مشرف منهنجي خيال ۾ ايمرجنسي لاڳو ڪرڻ جي ڪوشش ڪري سگهي ٿو، پر عدالتون ان کي ناکام ڪري ڇڏينديون، ملڪ ۾ فوجي حڪمراني ۽ ايمرجنسي صورتحال کي وڌيڪ منجهائينديون، ان سان وڏي پيماني تي عدم استحڪام پيدا ٿيندو ۽ مان اهو سمجهان ٿي ته اهو پاڪستان جي استحڪام لاءِ خطرناڪ قدم هوندو، ان کان بهتر آهي ته ملڪ ۾ تڪرار پيدا ڪرڻ بدران جمهوريت بحال ڪئي وڃي ۽ اهڙي قدم سان حڪومت سان عوام ۽ عدالتن جو تڪراءُ پڻ ٿي سگهي ٿو.

مار گريٽ وارنر: ڊيل نه ٿيڻ جي صورت ۾ توهان پاڪستان وڃو ۽ توهان کي گرفتار ڪيو وڃي ته ڇا ڪندؤ؟

بينظير ڀٽو: رياست هميشه منهنجي ڏيهه واپسيءَ ۾ رکاوٽون پيدا ڪيون ۽ گرفتاريءَ جون ڳالهيون ڪيون پر اسان جون عدالتون چيف جسٽس جي بحاليءَ کانپوءِ آزاد ۽ طاقتور ٿي ويون آهن، مون کي يقين آهي ته منهنجي ڏيهه واپسيءَ ۾ ڪا به رکاوٽ نه وڌي ويندي.

مار گريٽ وارنر: جيڪڏهن مشرف سختيءَ کان ڪم ورتو ۽ هن موجوده پارليامينٽ مان پاڻ کي ورديءَ ۾ چونڊرايو ته پوءِ ڇا ڪندؤ؟

بينظير ڀٽو: جنرل پرويز مشرف جيڪڏهن سخت قدم کڻيا ته اهي ان جي مفاد ۾ نه هوندا. هن ملڪ جي اعليٰ عدالت جي چيف جسٽس کي هٽائڻ جي ڪوشش ڪئي پر هو اها جنگ هارائي ويو. جيڪڏهن هو ايندڙ ڪجهه هفتن دوران پاڻ کي چونڊرائڻ لاءِ سختيءَ کان ڪم وٺندو ته، سياسي پارٽين خلاف قدم کڻندو، نگران حڪومت قائم نه ڪندو ۽ سختيءَ کان ڪم وٺندو، ممڪن آهي ته هو ٻيهر جنگ هارائي ويندو. هن لاءِ لازمي آهي ته هو عوام کي ٻڌائي ته هو ملڪ اندر جمهوري عمل ڏسڻ گهري ٿو ۽ صدر پنهنجا ڪجهه اختيار پارليامينٽ حوالي ڪري، ان سان ملڪ اندر نئون سياسي ڪلچر ۽ اتفاق راه جنم وٺندو.

مار گريٽ وارنر: اسان سان گڏ رهڻ لاءِ اوهان جي مهرباني.

بينظير ڀٽو: توهان جي مهرباني.

(آمريڪي ٽيليويزن)

بي بي سي کي ڏنل انٽرويو)

اسلام جي باري ۾...

24 اپريل 2007 تي ڪائو يوڪرين ۾ ڏنل ليڪچر

اڄ آئون اوهانجي سامهون نه صرف پنهنجي قوم جي پهرين عورت وزير اعظم جي حيثيت ۾ بيٺي آهيان پر مان مخالف ڌر جي اڳواڻ هڪ گهرواري، زال ذات ۽ ماءُ جي حيثيت ۾ به اوهانجي سامهون آهيان، آئون هڪڙي اهڙي عورت جي روپ ۾ به اوهانجي سامهون آهيان جنهن کي پنهنجي وراثت، ميراث ۾ مليل شاندار ثقافت ۽ مذهب تي فخر آهي، ۽ اڄ انهيءَ موقعي جو فائدو وٺندي خاص طور تي اوهان منجهان انهن ساڻ مخاطب ٿينديس جيڪي مسلمان ناهن ۽ اوهان کي اهو پڻ ٻڌائينديس ته منهنجي نظر ۾ اسلام ڪيئن آهي.

اسلام مون کي اهو سيکاريو ته خدا جي نظر ۾ عورت ۽ مرد پيئي برابر ۽ واري حيثيت رکن ٿا ۽ منهنجي مذهب جي انهيءَ نياڻي مون کي مضبوط طاقتور ۽ بهادر بڻايو. رسول پاڪ صلي الله عليه وآله وسلم جي گهرواري بيبي خديجه رضه به هڪڙي مالدار ۽ ڪامياب ڪاروباري

عورت تي گذري آهي ۽ ائين اسانجي قرآن مجيد ۾ عورت جي اڳواڻيءَ عزت مان جي ۽ برابريءَ جي متعلق ڪيترائي مثال موجود آهن.

اسلام جي انهيءَ روايت تي مونڪي اجارت ڏني ۽ آئون مضبوط ٿي ويس ته، جيئن ماڻهن جي بنيادي سياسي ۽ انساني حقن جي لاءِ ويڙهه ڪري سگهان. اسلام منهنجي نظر ۾، برابرپيءَ واري نظر تي ڪي ناانصافيءَ جي انتها سمجهي ٿو ۽ پنهنجي پوئلڳن کي طاقت جي غلط ۽ ظالماڻي استعمال جي خلاف جنگ ڪرڻ جو حڪم ڪري ٿو ۽ انسانن کي زهريلي طريقي ڪار کان بچائي انهيءَ کي روحاني بنياد تي انصاف ساڻ پرکي ٿو معاشري ۾ انسانن کي رنگ نسل ۽ جنسي بنيادن جي برتريءَ کان به پوتر ۽ شفاف ڪري بيهاري ٿو.

اسلام ۾ رڳو برابريءَ ۽ برداشت ڪرڻ تي زور ڏنل ڪونهي پر هي مذهب اسان کي جمهوريت جي اصولن ۽ قانونن بابت به ٻڌائي ٿو. مسلمانن جو پاڪ ڪتاب ٻڌائي ٿو ته

اسلامي معاشري جو بنياد ”هڪ ٻئي سان برابريءَ جي بنياد تي ڪنيل قدامت بابت صلاح مصلحت“ تي ٻڌل آهي.

قرآن ۾ صلاح مصلحت ساڻ اڳتي وڌڻ وارو نظريو ”اها گهر ڪري ٿو ته عوام جي متعلق بنيادي فيصلو ڪرڻ جو حق صرف عوامي نمائندن کي ئي هجڻ گهرجي ۽ انهن مردن-يعورت نمائندن کي عوامي فيصلو ڪرڻ جو حق هجڻ گهرجي جنهن تي عوام کي اخلاقي ۽ ڪردار جي حوالي سان پرپورا اعتماد هجي

عوام جي اڪثريت جو ڪنهن به هڪڙي نظر تي متفق هجڻ ئي اجتماعي حڪميت جو بنياد آهي.

اسلامي جمهوريت جو ٽيون عنصر ”آزاد ۽ انصاف تي ٻڌل فيصلو ڏيڻ“ آهي. اسلام هر ايندڙ نئين نسل کي اها اجازت ڏئي ٿو ته هو پنهنجي متعلق ۽ پنهنجي وقت بابت طاقتور اظهار ڪرڻ جي لاءِ آزاد آهن.

اسلام ۽ عيسائيت ۾ روايتي طور ڪوڙ ساتريون هڪ جهڙيون به موجود آهن. هي تبليغي عظيم مذهب دراصل وچ اوڀر منجهان نرواز ٿيا ”مسلمان“ لفظ جي اصل معنيٰ اها آهي ته هي اها خلقت آهي جيڪا محمد رسول الله صلي الله عليه وآله وسلم، حضرت موسيٰ عه ۽ حضرت عيسيٰ عه جي پوئلڳي ڪندڙ هجي.

قرآن مجيد ۾ حضرت عيسيٰ جي امڙ ميريءَ جي باري ۾ به هڪ خاص باب يا سڀهاري ۾ ذڪر ڪيو ويو آهي. جنهن ۾ سندس عربي نالو ”بيبي

مریم“ لکيو ويو آهي. عيسائيت وانگر قرآن ۾ به حضرت عيسيٰ عه جي غير معمولي پيدائش ۽ شفا ڏيڻ بابت ذڪر ڪيل آهي ۽ قرآن ۾ ئي ۽ حضرت عيسيٰ عه جا قول ورجايا ويا آهن ته خدا مونکي عبادت ڪرڻ لاءِ حڪم ڪيو ۽ سڄي عمر لاءِ نعمتن جو عطيو ڏنو ۽ پنهنجي ماءُ ساڻ پيار ڪرڻ جو“

اسين مسلمان به انهيءَ ڳالهه ۾ ويساهه رکون ٿا ته ”بهشت امڙ جي پيرن هيٺان هوندو آهي“

بين عظيم مذهبن جيان اسلام به پنهنجي پوئلڳن کي صحيح راهه ڏيکاريندڙ ”قطب نما“ آهي جيڪو کين آميدون مضبوط عقيدو ڏيئي سندن روح کي ”يوم الحساب“ تي عذابن کان بچائي سگهي ٿو.

اسلام جو نالو استعمال ڪندڙ اڪثر انهن مسلمانن جي باري ۾ ڪونه ٿا ڳالهائڻ جيڪي هن اڪويهن صديءَ ۾ رهندي دنيا جي ٻين ملڪن جهڙي جمهوري نظام قائم ڪرڻ جي لاءِ ڪوشش ۽ تلاش ۾ آهن ۽ هي ڳولهيڻ پيا هڪ اهڙي معاشري کي جيڪو انصاف پرپوهجي سندن جو ئي ٺاهيل هجي ۽ اصلي نمائندگيءَ تي ٻڌل هجي ۽ انهيءَ تلاش کي نظر ۾ رکندي مون هاڻي پاڪستان واپس ورتڻ جو فيصلو ڪري ورتو آهي ته جيئن آئون پنهنجي ملڪ ۾ جمهوريت لاءِ هلندڙ جدوجهد ۾ شامل ٿي اجريون، اٽريون ۽ انصاف پريون چونڊن ڪرائڻ بابت مددگار ٿي سگهان پاڪستان جو عوام يوڪرين جي جمهوريت بابت جدوجهد جي ويجهي نظرن سان پوڻيواري ڪري ٿو ۽ اسين اهڙي قسم جي ايندڙ زبردست انقلابي تبديليءَ منجهان اٽساهر پرايون ٿا

۽ جيڪڏهن منهنجي ملڪ ۾ تجويز ڪيل چونڊن ۾ ڏانڊلي ڪئي وئي ته اسين به اوهان جيان عوامي طاقت ۽ اتفاق راهه وسيلي مقابلو ڪنداسين جيڪو جمهوريت وسيلي هوندو ۽ ائين اسين سڀيئي پاڻ ۾ گڏجي هڪ ٻئي تي اعتماد ڪرڻ ۽ دهشتگرديءَ کان پاڪ برداشت ڪندڙ مضبوط دنيا اڏي سگهڻ جي لائق ٿي وينداسون.

ترجمو: غفار پٽو

جمہوریت جي رستي تي

مڊل ايسٽ انسٽيٽيوٽ واشنگٽن ڊي سي
25 سيپٽمبر 2007ع تي ڪيل تقرير

منهنجي ملڪ جي لاءِ هي سال مشڪل، غير متوقع آهي، جنهن دوران هن ملڪ جي تاريخ به لڪجي پيئي ۽ هي هڪڙو نچ فيصلو ڪندڙ موڙ به آهي ته جمهوريت ۽ آمريت وچ ورتي پسندي ۽ بنياد پرستيءَ بابت به اهم نشان راه آهي، جيڪو پاڪستان جي آئيندي متعلق آهي، جنهن ۾ هٿيار بند ۽ بنياد پرست قوتون به ڳالهي لائق آهن، جيڪي پاڪستان سميت پوري خطي جي وجود لاءِ خطرو آهن.

تاريخ ۾ چار ڀيرا واشنگٽن ملٽري ڊڪٽيٽرشپ جو پاسو ڪيو آهي، پهريان ٽي ڀيرا ته يونائيٽيڊ اسٽيٽ پنهنجي دلچسپيءَ خاطر ڪميونزم کي ڌڪڻ لاءِ ائين ڪيو ۽ اڄڪلهه وري اسلام آباد، واشنگٽن جي ئي مدد سان مزامائي رهيو آهي، ڇو ته جنرل مشرف جي فوجي راڄ ۾ هن دنيا ۽ خطي

جي سلامتيءَ جي حوالي سان انتهاپسنديءَ جي خلاف ويڙهه ۾ سندس شخصي حوالي سان اهم ڪردار رهيو آهي.

هڪڙو ويچار اهو به آهي ته فوجي ڊڪٽيٽرشپ يا انهيءَ جي هٿ هيٺ ڪنٽرول ڪيل نقلي جمهوريت، انتهاپسنديءَ ۽ بنياد پرستي سان صحيح طور وڙهي سگهي ٿي يا صحيح طور تي چونڊيل حڪومت ٿي انتهاپسنديءَ کي منهن ڏيئي سگهي ٿي، جنهن کي پرپور عوامي حمايت به حاصل هجي ٿي.

اوهان کي منهنجي انهيءَ راه سان متفق نه هجڻ تي عجب ۾ نه پوڻ گهرجي، ڇو ته مان سمجهان ٿي ته بنياد پرستيءَ خلاف ويڙهه جي منصوبه بنديءَ واري حوالي سان اهو هڪڙو غلط اندازو آهي، جنهن تي ائين عمل ڪرڻ سان نه صرف پاڪستان پر عالمي برادريءَ جي لاءِ به وڏا خطرا پيدا ٿي سگهن ٿا.

اهڙي قسم جي سازشي دهشتگرديءَ واري طريقي متعلق جرمنيءَ جي ماهرن جا ويچار به اسان جي خيالن سان هڪ جهڙائي رکن ٿا، ڇو ته ملٽري ڊڪٽيٽرشپ وسيلي دهشتگرديءَ سان منهن ڏيڻ وارو طريقو اسان جي پاڪستان کي به ڏکيو ڪري وجهندو، پوءِ پٽي اهو بوٽ ۾ بمر کي هلڻ وارو جان ريڊ هجي يا ٽيوب بمبار تنوير هجي يا القائده وارو خالد شيخ هجي پر بدقسمتيءَ سان سڀني جا پيرا اسان جي ملڪ منجهه اچي پون ٿا، پر جڏهن آئون وزير اعظم هيس ته انهن بدنام زمانه دهشتگردن کي پير ڪوڙڻ جو موقعو ڪونه مليو هو ۽ جڏهن مان مخالف ڌر ۾ هيس تڏهن ئي ورلڊ ٽريڊ ٽاور تي حملو ٿيو، يمن ۾ دهشتگردي ٿي، آفريڪا جي سفارتخاني تي حملو ٿيو، بمبئي سميت سڄي انڊيا ۾ بم ڌماڪا ٿيا هئا.

9/11 کانپوءِ مشرف حڪومت کي دهشتگرديءَ سان منهن ڏيڻ لاءِ مڪمل مدد ۽ حمايت ڏني وئي پر زميني حقيقتون انهيءَ جي ابتڙ نڪتيون ۽ اسلام آباد منجهه ويندو موجوده اهي اقتدار ڏئي ٿي هيا جن باضابطه طور تي طالبان ۽ القائده سان امن معاهدو ڪري ورتو هيو.

پاڪستان جي قبائلي علائقن غير کي نظر ۾ رکندي القائده ۽ طالبان جهڙن ٻين مسلح گروپن ڪابل جي قبضي ٿي وڃڻ کانپوءِ هڪ دفعو پيهر پنهنجي پاڻ کي منظم ڪري صف بندي ڪرڻ شروع ڪئي آهي، جيڪا يقينن فوجي راج جي چانو ۾ ئي ممڪن ٿي سگهي پيئي.

هنن روزانو سرحد پار افغانستان ۾ نيتو امن فوجن تي حملا ڪيا، پاڪستان ۾ معصوم ماڻهن تي خودڪش حملا ڪيائون ۽ 20 سيپٽمبر 2007ع تي القائده پاڪستاني فوج سان جنگ ڪرڻ جو به اعلان ڪيو.

فوجي راج ئي اهڙي قسم جي انتهاپسنديءَ کي هٽي ورائي توانائي بخشي ٿو، جڏهن ته هڪڙي چونڊيل عوامي حڪومت ٿي اصلي

عوامي تعاون سان ملي ڪري امن آڻي سگهي ٿي ۽ خطي جي ڪينواس تان انتهاپسندي ۽ دهشتگرديءَ جو مڪمل خاتمو ڪري سگهي ٿي.

آئون ئي واحد عوامي ۽ عورت اڳواڻ هيس جنهن هڪ جمهوري پاڪستان جي نمائندگي ڪندي انهن قبائلي علائقن منجهه سياسي عمل جي سڀڙ ۾ شروعات ڪئي هئي، جنهن لاءِ فوجي حڪومتون ناڪام ٿي چڪيون هيون.

هڪ وزير اعظم جي حيثيت ۾ سڀ کان پهرين وفاق جي انتظام هيٺ انهن قبائلي علائقن منجهه قانون جي حڪمرانيءَ سميت هيٺين سطح تائين ترقياتي ڪم ڪرايا ته جيئن انهن جو ڦل عام ماڻهوءَ تائين به پهچي سگهي.

منهنجيءَ حڪومت ڀرگ مافيا جي ٻين الاقوامي نيت ورڪ کي ٽوڙڻ ۾ به اهم ڪردار ادا ڪيو، جيڪي الفائده جهڙين تنظيمن کي پئسو فراهم ڪندا هيا ۽ هاڻي مشرف دؤر ۾ اهڙا گروپ وري پاڻ کي طاقتور بڻائڻ ۾ رڌل آهن.

منهنجي حڪومت 1990ع واري دؤر ۾ فانا جهڙن قبائلي علائقن ۾ به امن ۽ قانون جي حڪمراني قائم ڪرڻ جهڙا ڪم ڪيا، جيڪي اسين هاڻي به ڪرڻ جو ارادو رکون ٿا.

وزير اعظم جي حيثيت ۾ مون اهڙن سياسي مدرسن جي لاءِ به بنيادي قدم کنيا هيا جن ۾ مذهبي نفرت سميت هٿياربند طريقن بابت تعليم ڏني ويندي هئي ۽ مون اهي بندوبست هنن جي عالمي برادريءَ لاءِ خطرناڪ ٿيڻ کان اڳ ۾ ئي ڪيا هئا ته مون سمجهيو پئي ته اهڙي قسم جا عنصر پاڪستان جي ترقيءَ، حفاظت ۽ مضبوطيءَ لاءِ ڌمڪيءَ واري حيثيت رکن ٿا.

اسيءَ واري ڏهاڪي منجهه افغان جهاد وڙهندڙ سخت گير فوجي طالع آزمائڻ هٿان جڏهن کان منهنجي حڪومت کي ختم ڪيو ويو تڏهن کان وٺي اهڙي قسم جي بنياد پرست هٿياربند ۽ مذهبي تعصب پرستيءَ واري تعليم ڏيندڙ اسڪولن ۾ اوچتو واڌارو اچي ويو، جنهن جي نتيجي ۾ هڪ مسلح انتهاپسند نسل وجود ۾ آيو ۽ هڪڙي قسم جي منتشر مسلح فوج منهنجي ملڪ منجهه جنم ورتو، جنهن جي نتيجي ۾ منهنجو هي وطن عالمي دهشتگرد تحريڪن لاءِ آسان ميدان ثابت ٿيو.

جنرل مشرف جي ٽولي مان اڪثريت جو لاڳاپو اسيءَ واري افغان سوويت يونين جنگ واري دؤر جي سرگرم ڏڙي سان رهيو آهي، جيڪي انهي دؤر جي ملٽري ڊڪٽيٽر جا ساٿي هئا ۽ افغان مجاهد کي روس سان وڙهڻ لاءِ تيار ڪرڻ وارن منجهان آهن، اهي سياسي مدرسن کي ٺاهي هٿياربند گروپن کي ترتيب ڏيندا هيا ۽ معاشرتي مسعلن ۽ عوامي

حڪومتن کي نظر انداز ڪندڙ هئا.

پاڪستان جو عوام اهڙي حڪومت جي گهر ڪري ٿو جيڪا سندن
پڇڙن جي لاءِ بهترين تعليمي نظام قائم ڪري کين بهتر زندگيءَ گذارڻ جو
موقعو مهيا ڪري. تعليم ٿي منهنجي معاشرتي منصوبي جو اهم حصو
هئي، منهنجي حڪومتي دؤرن ۾ 48000 پرائمري اسڪول کوليا ويا،
جيڪڏهن پاڪستان جي عوام چاهيو ته مان سندن پهر اڳواڻي ڪريان ته
ايندڙ پيپلز پارٽيءَ جي حڪومتي ترجيحن ۾ تعليم ٿي اهم ترين ۽ مرڪزي
نقطي طور شامل هوندي.

جنرل مشرف دنيا کي آماده ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ته پاڪستان جي
نيو ڪليئر وجود کي انتهاپسندن منجهان شديد خطرو آهي، تنهن ڪري
صرف هو پاڻ ئي آهي جيڪو اهڙن انتهاپسندن جي سامهون ميدان ۾ بيٺو
آهي، پر حقيقت حال هي آهي ته فوجي راج ٿي پاڪستان ۾ انارڪيءَ واري
ماحول جو سبب آهي ۽ انتهاپرستي ٿي ڊڪٽيٽرشپ جي چانو ۾ تيزيءَ سان
وڌندڙ شيءِ آهي.

جڏهن اسام بن لادن مشرف جي خلاف جنگ جو اعلان ڪيو ته چڻ هن
مشرف جي ڊڪٽيٽرشپ کي حفاظتي مدار فراهم ڪيو ۽ موت ۾ اهڙي
قسم جي فوجي ڊڪٽيٽرشپ ٿي اسام کي تيزيءَ سان اڳتي وڌڻ ۾ اهم
ڪردار ادا ڪيو.

مشرف ۽ اسام پنهنجن پنهنجن دليلن آڏار تي جمهوريت جا منڪر
آهن، هڪڙو جمهوريت کي پنهنجي ڊڪٽيٽرشپ لاءِ خطرو محسوس ڪري
ٿو ۽ ٻيو وري انهيءَ جمهوريت کي پنهنجي قائم ڪيل خوف ۽ وهم واري
ماحول جي لاءِ خطرو محسوس ڪري ٿو، جنهن ۾ هن تيزيءَ سان پير کوڙيا
آهن. اها وري پنهني کي خبر آهي ته پاڪستان جو عوام انتهاپرستي ۽
ڊڪٽيٽرشپ کي ڪڏهن به قبول ڪونه ڪندو.

اها فوجي ڊڪٽيٽرشپ ٿي آهي، جيڪا اسلامي ڪارڊ کي استعمال
ڪري پاڪستان جي پيڙهيل عوام جي قيمت تي پنهنجي نافذ ڪيل قانونن
کي جائز شڪل ڏياريندي آهي، ڊڪٽيٽرشپ کي مشهور ۽ قبول
صورت عوامي اڪثريت ڪونهي هوندي، انهيءَ ڪري ئي هو مذهبي
ڪارڊ کي مختلف طريقن ۽ صورتن سان استعمال ڪندا آهن ته جيئن هو
اقتدار ۽ طاقت تي پنهنجو قبضو برقرار رکي سگهن. هنن کي بحران ڪهندا
آهن ته جيئن موت ۾ کين بين الاقوامي طور سياسي ۽ مالي مدد ۽ حمايت
حاصل ٿي سگهي.

جيڪڏهن آزاد ۽ شفاف اليڪشن ٿئي ته هن ملڪ ۾ رهندڙ انتهاپسند
مشڪل سان يارهن سيڪڙو به ووٽ حاصل ڪري ڪونه سگهندا ۽ موجوده
صورت حال منجهه جيڪڏهن آزاد اليڪشن نه ٿئي ته هي انتهاپسند سنئين

بدان خرابيون ٿي پيدا ڪرڻ جو سبب بڻجندا.

مشرف جي ڊڪٽيٽرشپ ۾ به پنهنجي ماضيءَ جي ورهاست وانگر پاڪستاني معاشري جي بنيادي گهرجن جي پورائي ڪرڻ کانسواءِ ٿي اڳتي وڌڻ جو طريقڪار موجود آهي، جيئن ته اسان جو عوام اڳي جيان بنيادي سياسي ۽ انساني حقن کان محروم رکيو پئي ويو آهي ۽ محنت سان ڪمائيندڙ ڪٽنب پنهنجي لاءِ بنيادي ضرورتن کان محروم آهن، جنهن ڪري حڪومت جي قابليت مٿان عوام جو پروسو هٿن جي بنيادي ضرورتن جي حوالي سان ختم ٿي وڃي ٿو.

جڏهن عوام حڪومت مٿان پنهنجو اعتماد وڃائي ويهي ٿو ته پوءِ هو نااميد ٿي وڃي ٿو ۽ آسانيءَ سان انتهاپسنديءَ جي ۽ ترتيب ڏنل غيرقانوني ۽ خطرناڪ واٽ تي هلڻ پوي ٿو.

پاڪستان ۾ ڊڪٽيٽرشپ سڌوسنئون انتهاپسنديءَ ۾ شامل ڪونهي پر اها انتهاپسنديءَ کي توانائي فراهم ڪري ٿي ۽ منهنجي ڌرتيءَ تي جمهوريت تي راتاهو هڻڻ جي ڪري ٿي بنيادي ادارا ٽوڙ ٽوڙ جو شڪار آهن ۽ هر ايندڙ ملٽري ڊڪٽيٽر جمهوريت جي عمارت ۾ ڌار پئي وڌا آهن، جنهن جي نتيجي طور مخصوص سياسي پارٽين کي نشانو بڻائڻ، اين جي اوز جي ڪم ۾ رکاوٽون وجهڻ ۽ سول سوسائٽي تي راتاهو هڻڻ، مزدورن ۽ شاگرد يونين تي پابندي هڻي حڪومتي فردن ۽ انٽيليجنس ايجنسين کي کلي اجازت ڏني وئي ته هو آزاد پريس کي هر طرح سان هيسائڻ جو طريقو اختيار ڪن.

هر فوجي آمريت آزاد عدليا کي نشانو بڻائي معزز ججز کي نوڪريءَ مان ڪڍي هيسائيندي رهي آهي، جڏهن ته منهنجي حڪومتي دؤر ۾ نه ته ڪنهن چيف جسٽس کي هٽايو ويو ۽ نه ئي سپريم ڪورٽ جي حدن اندر ڪو حملو ڪيو ويو.

اچو ته مان اوهان کي ٻڌايان ته فوجي آمريت ڪهڙيون مشڪليون ڪندي آهي. جنرل مشرف جي ڪنٽرول هيٺ موجود ايجنسين آمريڪي حڪومت کان ڏهه ڪروڙ (بيلين) ڊالر امداد ورتي ۽ اسان جا انٽيليجنس ادارا ۽ اهم انتظامي عهدا اهڙي قسم جا رٽائر ٿيل فوجي سنڀالي رهيا آهن، جن اسيءَ واري ڏهاڪي ۾ افغان جهاد ۾ حصو ورتو هيو.

اهي جن مجاهدين ڀرتي ڪيا ۽ طالبان ۽ القائده جا شيدائي رهيا آهن، اهي ساڳيا ئي اسان جي وطن جا رڪوالا آهن ۽ انهن جي ئي نظرن هيٺان مذهبي انتهاپسنندن پاڪستان ۾ پير ڪوڙيا، مدرسن ۽ مسجدن جي همت افزائي ڪئي وئي ته جيئن هو سياسي ادارن جو متبادل بڻجي سگهن، کين ڪوڙ سارو پئسو ۽ هٿيار ڏنا ويا، جڏهن ته پاڪستان جو عوام، بک، بيروزگاري ۽ غربت منجهه سڙندو رهيو.

فوجي آمريتن ئي جمهوريت جي لاءِ جڙندڙ ابتدائي ڍانچي کي ڪمزور ڪيو، جنهن جي ڪري ئي پاڪستان ۾ موجود اڪثر مسجدن منجهان سياسي اظهار ٿيڻ شروع ٿيو، مشرف حڪومت ۾ ئي مسجدن ۾ انتهاپسندن کي باضاطه طور پرڻي ڪيو ويو.

مثال طور اسلام آباد جي لال مسجد جي هيڊڪوارٽر کي مشرف دور ۾ ئي پرڻي ڪيو ويو هيو، جنهن 2007ع جي گرمين جي مندر ۾ حڪومت خلاف هٿياربند بغاوت شروع ڪئي ۽ 2004ع ۾ جڏهن هي ساڳيو ماڻهو اسلام آباد ۾ هٿيارن جي سمگلنگ ڪندي پڪڙيو ويو ته کيس مذهبي معاملن واري منسٽر چڙائي ورتو هو ۽ هي ساڳيو ئي منسٽر آهي، جنهن پاڪستان ۾ تقرير ڪندي آپگهاتي حملن کي جائز سڏي بين الاقوامي برادريءَ جو ڌيان چڪايو هو.

جڏهن پاڪستان جا ماڻهو جمعي نماز جي پڙهڻ لاءِ اهڙي قسم جي مسجدن ۾ وڃن ٿا ته کين حڪومت طرفان مقرر ڪيل ڪلارڪن و اتان انتهاپسنديءَ متعلق خطبي جي نالي ۾ ڊگها ڊگها ليڪچر ٻڌڻا پون ٿا، جڏهن ته حڪومت کلي عام چونڊي وٺي ٿي ته اها انتهاپسنديءَ جي خلاف آهي، نواڻ پسنديءَ ۽ جديديت جا آواز گم ڪيا وڃن ٿا ۽ انتهاپسنديءَ جي آوازن کي تحفظ ڏنو وڃي ٿو.

اسين سڀئي اهڙي قسم جي دهشتگردي ۽ انتهاپسنديءَ جي خلاف عالمي برادريءَ جي ورتل ڪوششن ۾ سائس گڏاهيون، جيڪي اسان جي معاشرتي قدرن ۽ تاجي پيٽي کي تباهه ڪري سگهن ٿا.

مان انهيءَ لاءِ ئي پاڪستان وڃي رهي آهيان ته جيئن انتهاپسنديءَ خلاف جنگ جوڙيندڙ جديديت پسند جمهوري قوتن جو ساٿ ڏيئي سگهان ۽ ثابت ڪري سگهان ته نئين نسل جي دلين ۽ دماغ بابت جنگاڻ جو حل صرف جمهوريت جي حل ۾ ئي ممڪن آهي.

ڏٺو وڃي ته انتهاپسندي هڪڙو غير واضح دڙڪو ئي هوندو آهي پر انهيءَ جو ماضي ۽ حال به هڪ جهڙو ٿئي ٿو، جيڪڏهن جديديت وارو وچ وارو علائقو انهيءَ جي سامهون مدمقابل ٿي بيهي رهي ته اٽون انهيءَ بابت جدوجهد جي اڳواڻي ڪري سگهان ٿي ۽ انهيءَ جدوجهد کي سرگرم به ڪري سگهان ٿي. اٽون پنهنجي ملڪ جي انهيءَ ترقي پسند لڏي کي به سرگرم ڪري کين آماده ڪري سگهان ٿي ته جيئن انتهاپسنديءَ ۽ بي بنياد خيالي ڳالهين ۽ نظرين جي پاڙ پٽي سگهجي.

اسان جي معاشرتي ۾ موجود جديديت ڏانهن مائل ترقي پسند پارٽيون، اين جي اوز، ميڊيا ۽ ترقي پسند ليڊرشپ ۽ حڪومتي ائيليڄنس ايجنسٽس کي انتهاپسندن ساڻ مهاڏو اٽڪائڻ گهرجي جيڪي واقعي به اندروني طرح سان پاڪستان جي لاءِ خطرو بڻيل آهن.

هيءَ هڪڙي اهڙي جنگ آهي جيڪا صحيح معنيٰ ۾ چونڊيل عوامي حڪومت تي اثرائتي انداز ۾ وڙهي سگهي ٿي. هيءَ هڪڙي اهڙي جنگ آهي، جنهن جي مسلسل وڙهڻ ۽ اڳواڻي ڪرڻ لاءِ آئون تيار آهيان ۽ مون کي يقين آهي ته آئون ئي اها جنگ کٽينديس.

انتهاپسنديءَ لاءِ قومي ليول تي ويڙهه ڪرڻ جي ضرورت آهي، جيڪا ظاهر آهي ته صحيح معنيٰ ۾ چونڊيل عوامي حڪومت ئي ڪري سگهي ٿي ۽ اسان جي انٽيليجنس ادارن ۽ فوج کي به مذهبي عنصرن سان پنهنجون همدرديون ختم ڪرڻيون پونديون، ڇو ته جيڪڏهن عوامي سطح تي چونڊيل حڪومت ۾ اهڙي قسم جي انتهاپسندي کي مستقبل ۾ موت نه ملي ته پوءِ مذهبي انتهاپسندي هٿياربندن خلاف ويڙهه پاڪستان جي بقا، مضبوطي ۽ بهتر مستقبل جي ضمانت هوندي ۽ جيڪڏهن انهيءَ ڳالهه جو خيال نه رکيو ويو ته پوءِ نتيجا انهيءَ جي بلڪل ابتڙ نڪري سگهن ٿا.

هڃڻ ته ائين گهرجي ته هاڻ فوج کي انتهاپسنديءَ خلاف ويڙهه جو هراول دستو نه بڻجڻ کپي ها پر 11 سيپٽمبر کان وٺي ڇهن سالن تائين انهيءَ جي باري ۾ فوج پنهنجو ڪردار صحيح معنيٰ ۾ ادا ڪونه ڪري سگهي آهي.

هن ملڪ ۾ اصل طاقتون مارشل لا هٿن جي لاءِ مختلف قسم جا گهڻي کان گهڻا معذرت خواهه بهانا ڳولين ٿا. صدر جي اقتداري پارٽي جيڪا 2002ع ۾ آه ايس آءِ جي هيڊڪوارٽر ۾ ٺاهي وئي، تن جو خيال آهي ته طاقت کي ڪنٽرول ڪرڻ جي لاءِ سندن اقتدار ۾ هجڻ ضروري آهي ۽ هي عوامي حمايت کان وانجهيل ماڻهو ايمرجنسي، مارشل لا ۽ اليڪشن ۾ ڏانڊليون ڪرڻ سميت هر اهو ڪم ڪرڻ لاءِ تيار آهي، جيڪو جمهوريت کي ڪمزور ڪندو هجي، هنن جي خيال ۾ جمهوريت جي وسيلي انتهاپسنديءَ جي رستا روڪ نٿي ڪري سگهجي، ڇو ته انتهاپسندي هٿياربند نيڪليئر پاور رکندڙ پاڪستان تي قبضو ڪري سگهن ٿا، تنهن ڪري پاڪستان ۾ فوجي راڄ جو هجڻ سندن لاءِ تمام ضروري ٿي پيو آهي.

انتهاپسندي معاشري ۾ افراتفري ۽ انارڪي ڇاهين ٿا ۽ 1996ع کان وٺي يعني منهنجي انهيءَ وقت جي حڪومت کي غير مستحڪم ڪرڻ واري وقت کان مشرف سان ساڳي ئي سياسي ٽيم گڏ آهي، جن جي اڳواڻيءَ ۾ انتهاپسندي مضبوط ٿيا هئا، هي هر وقت جي حڪومت جو حضور هيا آهن ۽ هر وقت اهڙا قدم کڻيا اٿائون جنهن سان جمهوريت غير مستحڪم ٿئي ۽ انهيءَ جي ڪري ئي آئون چاهيان ٿي ته مشرف سان ڳالهيون ڪري جمهوريت کي واپس آڻڻ وارو رستو ٺاهي سگهان. هنن کي اهو خوف آهي ته جمهوريت جي اچڻ سان سندن ٺاهيل انتهاپسندي هٿياربندن کي سندن پاڻ سميت جوڳو فائدو ڪونه ملي سگهندو ۽ انهيءَ ڳالهه کي سمجهڻ ۾ هو

غلظ بلڪل به ڪونه آهن.

مون ايندڙ مهيني جي 18 تاريخ پنهنجي ملڪ واپس ورن جو زليو آهي ۽ آئون پنهنجي جنم ڀوميءَ ڪراچي ۾ ٿي لهنديس. مون انهيءَ هنڌ لهڻ جو ان ڪري به فيصلو ڪيو جو هن ملڪ جي بانيءَ قائداعظم محمد علي جناح جي آخري آرام گاهه به اتي آهي ۽ هن هڪ اهڙي پاڪستان جي لاءِ جدوجهد ڪئي هئي، جنهن ۾ بغير ڪنهن رنگ، نسل، مذهب ۽ جنس جي فرق رکڻ کانسواءِ سڀني برابر ۽ جي بنياد تي رهڻ لاءِ حقدار هوندا. آئون ڪراچيءَ ۾ انهيءَ لاءِ به وڃي رهي آهيان ته جيئن قائداعظم جي انهيءَ خواب واري شمع کي هڪ دفعو وري روشن ڪري سگهان.

قائداعظم انهيءَ ۾ ويساهه رکندو هيو ته هر پاڪستاني پنهنجي پنهنجي مسجدن، مدرن ۽ ڪليسان ۾ وڃڻ بابت آزاد آهي، انتهاپسند ته هڪڙيءَ طرح سان قائداعظم جي ويساهه جي خلاف ڪم ڪري رهيا آهن پر هنن کي ڪالھ به شڪست آئي هئي ۽ هاڻي هڪ دفعو وري به کين شڪست نصيب ٿيندي. خدا چاهيو ته ائين ٿيندو ڇو ته پاڪستانين جي اڪثريت روشن خيال آهي ۽ هو پنهنجي ملڪ ۾ امن، جمهوريت ۽ معيشت جو استحڪام چاهين ٿا.

منهنجي پيءُ به قائداعظم جي انهيءَ خواب کي پورو ڪرڻ جي لاءِ ثابت قدم ٿي پنهنجي جان قربان ڪئي، انهيءَ ڪري ڪراچي منهنجي لاءِ منزل جو نشان آهي ۽ جڏهن منهنجو جهاز منهنجي ملڪ جي زميني حدن کي ڇهندو تڏهن آئون پاڻ کي خوشيءَ منجهان انهيءَ عوام جي ٿورائتي محسوس ڪندس جيڪي تمام گهڻي عرصي کان فوجي راڄ جي خاتمي ۽ جمهوريت جي واپس ورن لاءِ اوسيٽري ۾ آهن.

مون کي خبر ڪونهي ته هتان جي هوائي اڏي ڇٽڻ کانپوءِ پاڪستان ۾ منهنجي لاءِ ذاتي طور ۽ سياسي حوالي سان وقت ڪهڙي انتظار ۾ آهي، تنهن ڪري آئون ڏٺيءَ در سنائين جي لاءِ هٿڙا کڻان ٿي ۽ بدترين صورتحال جي لاءِ پاڻ کي تيار ڪيان ٿي پر آئون جمهوري قومن جي صفتن منجهه پنهنجي ملڪ پاڪستان جي جمهوري حيثيت جي بقا جي لاءِ اتي وڃي ضرور به ويڙهه ڪندس.

مون کي انتهاپسندن مان ڪوبه پوءِ ڪونهي ۽ منهنجو خدا ۾ پختو ويساهه آهي ۽ مان پنهنجو نصيب پاڪستاني عوام جي هٿن ۾ ڏيان ٿي.

ترجمو: غلام پتو

سنڌ ۾ احساس محرومي!!!

1987ع ۾ سنڌ پيپلز اسٽوڊنٽ فيڊريشن پاران
ڪوٺايل سيمينار ۾ ڪيل تقرير

جڏهن اسان سنڌ ۾ قومي مسئلي جو ذڪر ڪندا آهيون ته اصل ۾ اسان
ان جو ڪهڙو مطلب وٺندا آهيون، ان مسئلي جا ٻه اهم پاسا آهن، جيڪي
ڌيان طلب آهن.

سنڌ ۾ قومي شعور ۽ صوبي ۾ نون لاڙن ۽ نئين فلسفي جي روشنيءَ ۾
سنڌي عوام برادريءَ جي تصور جي تعريف پيهر ڪيئن ڪري سگهندو؟
پيو مسئلو سنڌي قومپرستن بلڪ سنڌ جي عليحدگي پسندن کان
ملڪي سالميت کي خطرو آهي، مان انهن پنهني نڪتن تي وضاحت سان
روشني وجهنديس.

سنڌي قومپرستي ڇا هي؟ اها ڪيئن پيدا ٿي، سنڌ جي سماجي قدرن ۾

ان جو ڪهڙو ڪردار آهي.

سنڌ ۾ قومپرستيءَ جو بنياد ون يونٽ جي قيام سان پيو.

ان نظام ۾ اولهه پاڪستان جي عوام کي پنهنجي الڳ سڃاڻپ وڃائڻي پئي هئي ڪين ڪي هڪ مضبوط انتظاميات تحت اولهه پاڪستان ۾ ضم ڪيو ويو هو، ون يونٽ جي قيام سان اولهه پاڪستان جي حڪمران طبقي کي بنگال جي مقابلي ۾ برابريءَ جي اصول واري دعويٰ ڪرڻ سهنجي هئي ۽ هنن کي ملڪ جي معاشي ۽ سياسي معاملن بابت فيصلو ڪرڻ ۾ سرسي حاصل ٿي وئي. ان طرح هنن پنهنجي حصن جي عوام جي خواهشن کان بغير حڪومت ڪئي، انهن پنهنجي سببن ڪري اسان انکي ابتدائي طور تي غير جمهوري چئي سگهون ٿا.

ان ذريعي پاڪستان جي سماجي ۽ سياسي گروپن جي خواهشن جي ابتڙ انتظامي، معاشي ۽ سياسي عدم مرڪزيت کي روڪيو ويو.

هنن هڪ مذهب، هڪ زبان، هڪ سياسي مقصد جي من پسند فلسفي کي اڳتي وڌايو. هنن پاڪستان جي فيڊريشن ٺاهڻ وارين مختلف ثقافتن، تاريخي ورثي زبانن ۽ وفاقي يونٽن کي نظر انداز ڪيو. هنن يونٽن کي آزادائي طور ڪم ڪرڻ کان روڪي ورتو ۽ ان طرح ڪالونائيزيشن واري تصور کي اجاگر ڪيو ويو.

هي آمرانو تصور ان وقت اڃا وڌيڪ مضبوط ٿيو، جڏهن هڪ طاقتور فوج جي جنرل وفاقي پاڪستان بدران وحداني طرز حڪومت کي اپنائيو. هن هٿرادو فلسفي خلاف مخالفت ۽ شديد ڏڪ ۽ ڪاوڙ 1971ع ۾ گهرو ويڙهه جي صورت اختيار ڪئي. ملڪ ٽٽڻ سان سڃاڻپ جو بحران پيدا ٿيو. اسلام جي نالي تي پنهنجي مسلمان ٻانهن کي متحد نه رکي سگهيو ويو، ان ڪري اسان جي ملڪ ٽٽڻ جو ڪهڙو جواز باقي رهيو، ڇا مذهب ناڪام ويو؟

يقيني طور تي مذهب ناڪام نه ٿيو، سياست ناڪام ٿي وئي، پر اڄ اسان کي جنهن قسم جي ناخوشگوار صورتحال کي منهن ڏيڻو ٿو پوي، جنهن ۾ هڪ بدعنوان ۽ اڻ چونڊيل حڪومت پنهنجي مفاد پرست سياسي مقصدن جي حاصلات لاءِ خدا ۽ مذهب کي پنهنجي ذاتي مقصدن حاصل ڪرڻ لاءِ استعمال ڪري رهي آهي، ان ڪري اسان لاءِ ضروري آهي ته، اسان مذهب کي جيڪو عالمگير ۽ وسيع تر حيثيت رکي ٿو، ان کي سياست کان الڳ ڪريون، جنهن ۾ خاص طور معروضي حالتن پٽاندڙ تبديلي ايندي رهندي آهي، ان سبب ڪري اسان سماجي ۽ معاشي حقيقتن جي روشنيءَ ۾ معروضي حالتن جو جائزو وٺي سگهنداسين. سنڌي قومپرستيءَ جا محرڪ ۽ مختلف لاڙا هيٺ ڏجن ٿا.

سنڌ جا حقيقي رهواسي پنهنجن شهرن ۽ علائقن ۾ اقليت ۾ اچي ويا

آهن ۽ وسيلن تي هندستان کان ايندڙ مهاجرن ۽ ٻين صوبن کان ايندڙ ماڻهن قبضو ڪري رکيو آهي.

سنڌ ۾ نين بئراجن جي علائقن واريون زمينون نوڪر شاهي ۽ جي ماڻهن ۽ ٻين صوبن جي انهن ماڻهن کي ڏنيون ويون آهن، جيڪي منگلا ۽ تربيل ڊيمن بڻجڻ سبب بيدخل ڪيا ويا هئا ۽ فوجي آفيسرن کي پڻ زمينون الاٽ ڪيون ويون آهن ۽ اهو عمل ان وقت ٿيو آهي جڏهن سنڌ ۾ بي زمين هارين جو انگ اڻڳڻيو آهي.

سنڌي ٻوليءَ کي سندس اهميت جي لحاظ کان تسليم نه ڪيو ويو، جنهن ڪارڻ تاريخي حيثيت ۽ سنڌي ثقافت جي حقيقي ترجماني نٿي ٿي سگهي.

هيءَ سوچ به موجود آهي ته ون يونٽ جي نظام ۽ غير سنڌي عوام جي سنڌ جي شهرن ۾ گهڻائيءَ سان سنڌي عوام ۾ احساس محرومي ۽ سياست ۾ اقليت ۾ هئڻ جو احساس وڌي ويو. اهڙيءَ ريت تعليم، روزگار ۽ سرڪاري نوڪريون نه ملڻ جا مسئلا سامهون آهن.

ملڪ جي مختلف حصن ۾ البرابري جي بنيادن تي ٿيندڙ ترقي ۽ ان چونڊيل سياسي نظام سبب اوڀر پاڪستان الڳ ٿي ويو. ون يونٽ ٽوڙڻ جو فيصلو به دير سان ٿيو. ان کانپوءِ جمهوريت جي اچڻ سان اها اميد هئي ته حالتون تبديل ٿي وينديون. ان هوندي به پيپلز پارٽي جي حڪومت آڏو تمام گهڻائي مسئلا هئا، ۽ انهن کي حل ڪرڻ لاءِ وقت انتهائي محدود هيو. هنن سنڌ ۽ ٻين صوبن ۾ اهڙا سماجي ۽ ثقافتي منصوبا تيار ڪيا هئا، جن سان آمدنيءَ ۾ اضافو ممڪن ٿيو، جنهن سان مڪمل هڪ جهڙائي ۽ هڪ مضبوط قومي سڃاڻپ پيدا ٿي. اها سڃاڻپ جنهن ۾ مختلف عنصر، روايتون، ثقافتون ۽ وفاقي وحدتون گڏيل ۽ متحد قوم جي شڪل ۾ سامهون آيون. فوجي بغاوت متحد قوم کي وري ٽڪرن ۾ ورهائي ڇڏيو ۽ گذريل 30 سالن کان موجود مختلف مسئلا پيهر پيدا ڪيا ويا، چونڊيل جمهوري وزيراعظم کي قتل ڪيو ويو، جنهن جو واسطو سنڌ سان هو، جنهن کي ٽن نئين صوبن آزاد ڪري ڇڏيو هو، ان جي لاڏاڻي سان هاڻوڪي حڪومت کي اها آزادي ملي وئي ته اها تيزيءَ سان سنڌ جون زمينون فوجي آفيسرن کي الاٽ ڪري. انهيءَ ئي دور ۾ سنڌي گريجوئيٽن جي بيروزگاري ۾ اضافو ٿيو، انهن سڀني شين 1983ع ۽ 1986ع ۾ هڪ طاقتور تحريڪ کي جنم ڏنو. سنڌي قوميت جو مسئلو به انهن سببن ڪري ئي شدت اختيار ڪري ويو.

اها صورتحال 1950ع کان سنڌي سياست ۾ شامل عليحدگي پسنديءَ واري عنصر کان الڳ آهي، عليحدگي پسند تحريڪ جنهن کي صوبي جي ڪجهه هزار ماڻهن جي حمايت حاصل آهي، اها انهن ئي مسئلن کي

پنهنجي سياست جو بنياد بڻائيندي رهي آهي، جيڪي سنڌي قومپرستيءَ جا بنياد آهن پر هڪ تمام اهم ۽ بنيادي فرق پڻ موجود هيو. قومپرست پاڪستان اندر سنڌ کي ان جو جائز مقام ڏيارڻ چاهين ٿا، جڏهن ته عليحدگي پسند سنڌ کي پاڪستان کان ڌار ڪري ڀارت ۾ شامل ڪرائڻ جا خواهشمند آهن.

حقيقت جي ابتڙ عليحدگي پسند نه رڳو پنجابين ۽ پٺاڻن کي پنهنجو دشمن سمجهن ٿا پر ڀارت کان لڏي اچي سنڌ ۾ آباد ٿيل مهاجرن کي به پنهنجو دشمن ڪري ڄاڻين ٿا. 1970ع ۾ جيئي سنڌ تحريڪ نون ۽ پراڻن سنڌين جي اتحاد جو نعرو لڳايو هو پر اهي نون سنڌين لاءِ سنڌ جي سياست ۾ ڪوبه مقام طئي نه ڪري سگهيا.

سنڌي قوميت جي اوچتي مضبوطيءَ سان سنڌ جي شهرن ۾ ردعمل شروع ٿي ويو ۽ لساني گروپ وجود ۾ اچڻ لڳا. مهاجر سياسي گروپن ۽ سنڌ ۾ رهندڙ پنجابي ۽ پختون آبادڪارن معاشي ميدان ۾ پنهنجي حصي ميرائڻ لاءِ جدوجهد شروع ڪري ڏني انهن ۾ به اهو احساس اڃا گهڻو ٿي چڪو هو ته سندن حق لتاڙ جي رهيا آهن.

انهن نالي ماتر اقليتي گروپن پنهنجي سياسي منشور ۾ سنڌي ماڻهن جي ڪردار جو تعين نه ڪيو. عليحدگي پسندن ۽ ڪجهه لساني گروپن جي ڳڻ جوڙ انهن جي حقيقي خيالن جو قدرتي اولڙو آهي، انهن منجهان هر هڪ گروهه مستقبل جي سنڌ جي ترقي ۾ آباديءَ جي ڪنهن نه ڪنهن حصي کي نظر انداز ڪرڻ چاهي ٿو.

تنهنڪري سنڌي سياست ۾ ٽي مختلف عنصر وجود ۾ اچي چڪا آهن. قومپرست، عليحدگي پسند ۽ لساني گروهه گڏوگڏ پيدا ٿيا، باوجود جو اهي سڀئي سنڌ جي سماجي ۽ معاشي احساس محرومي جي نشاندهي ڪندا رهن ٿا. هر هڪ فيڊريشن طرفان گروپن يا ذيلي گروپن خلاف ٿيندڙ اپائڻ جو مختلف طريقن سان ردعمل جو اظهار ٿيندو رهي ٿو.

ماضيءَ ۾ ڪالونائيزيشن واري دؤر ۾ توهان ”ويڙهايو ۽ حڪومت ڪريو“ جو ذڪر ضرور ٻڌو هوندو. مارشل لا حڪومت، قومپرستي، عليحدگي پسند سياست ۽ لساني گروپن جي سياست کي هٿي ڏياري، ساڳي ”ويڙهايو ۽ حڪومت ڪريو“ جي پاليسيءَ تي ڪاربنڊ آهي.

۽ انهيءَ موقعي تي اها ڳالهه به ڏاڍي اهم آهي ته اسان اهو سمجهي سگهڻون ته اهي سموريون سياسي تحريڪون هڪ چونڊيل وزيراعظم، جنهن کي سنڌ جي عوام جو اعتماد حاصل هيو، انجي قتل کانپوءِ هڪ غير جمهوري، اڻ چونڊيل آمراني نظام جي وجود ۾ اچڻ سان پيدا ٿيون، ان جي غير انساني قتل کانپوءِ ان ۽ ان جي خاندان تي ٿيندڙ ظلم ۽ ڏاڍ کي سنڌي ماڻهن پنهنجي مٿان ظلم ۽ ڏاڍ محسوس ڪيو.

ان ۽ ان جي ڪٽنب مٿان ظلم خلاف جدوجهد سان پوري ملڪ ۽ خصوصي طور تي سنڌ ۾ جدوجهد جا بنياد مضبوط ٿي ويا. هيءُ جدوجهد صوبي جي نوجوانن ۾ اهو جذبو بيدار ڪري رهي هئي ته اهي اهڙي ظلم ۽ ڏاڍي خاموش نه ويهندا ۽ نه ئي هٿيار ڦٽو ڪندا ۽ ان سان نه ڀڳو انهن جو حقن جو شعور سجاڳ ٿيو پر سمورن ظلمن خلاف مزاحمت جو حوصلو پڻ پيدا ٿيو. ڪوڙا، موت جون سزائون، تشدد، هيلڪاپٽرن تان عوام تي اڪيون پوئي فائرنگ، راکيٽ لانچرن وسيلي حملا، ڳوٺن کي برباد ڪرڻ، فصل ساڙڻ، مسجدن کي رت ۽ فائرنگ سان رڱي ڇڏڻ، عورتن ۽ نياڻين کي جيلن ۾ واڙڻ ۽ نوجوانن کي جيلن اندر پيڙيون پارائي قيد ڪرڻ وارا انتهائي وڏا ۽ سنگين ظلم هئا پر سنڌي ماڻهو اهڙين موت جي سزائن ۽ شهادتن کان ڊڄڻ بدران مارشل لا خلاف جدوجهد ۽ مقابلو ڪرڻ لاءِ تيار ٿي ويا. غريب ڳوٺن ۽ واهڻن مان آواز اٿيو ته ”اسان پنهنجون شيون وٺنداسين“ اسان سنڌ لاءِ وڙهنداسين، اسان سنڌ لاءِ سڀ قربانيون ڏينداسين، اسان عزت سان زندهه رهنداسين نه ته موت قبولينداسين، اسان هٿيار ڦٽا نه ڪنداسين ۽ نه شڪست مڃنداسين.

سنڌ هڪ مچريل صوبو آهي، هڪ پرندڙ صوبو آهي، هتي ٽي مختلف رجحان موجود آهن. قومپرستي وسيع تناظر ۾ عليحدگي پسندي، تعصب جي شڪل ۾، ۽ ان جي ردعمل طور لسانيت پڻ موجود آهي، حڪمران طبقو ان سان ڏاڍو خوش آهن، سنڌ جو رت ڳڙندو آهي ته اڄ چونڊيل ۽ آمرائي حڪومت جو جواز باقي رهندو آهي.

اهڙيون تحريڪون پيدا ٿي رهيون آهن ۽ مضبوط ٿي رهيون آهن، ڇو ته حڪمران طاقتون اسان جي صوبي ۾ انهن کي سياسي قوت طور زندهه رکڻ چاهين ٿيون، جيڪڏهن منفي ۽ غلط سياست ملڪ جي سياسي پسمنظر ۽ صوبي مان ختم ٿي وڃي ته پوءِ جنرل ضياءَ ۽ ان جي ڪنٽرولي، ڪوڪلي جمهوري حڪومت جي باقي رهڻ جو ڪهڙو جواز وڃي بچندو؟ اسان اهڙي تباهي نٿا چاهيون، نه ئي ان تي يقين رکون ٿا ته اها تباهي حقيقي آهي، ان جو حل بنهه واضح آهي، ان جو حل نفرت، ڪاوڙ، تلخي ۽ احساس محروميءَ جا سبب ڳولڻ ۽ نشاندهي ڪرڻ ۾ آهي. هاڻ اسان ڪجهه حقيقي ۽ اهم مسئلن جي نشاندهي ڪنداسين.

پهريون مسئلو ته هي آهي ته، اهو واضح طور تي چيو وڃي ته، جيڪي ماڻهو سنڌ ۾ رهن ٿا ۽ جيڪي مستقل طور تي هتي رهڻ چاهين ٿا، انهن کي سمور حق ڏنا وڃن ۽ کين حقيقي سنڌي سمجهيو وڃي، جنهن سان سنڌ پڻ ٻولين وارو صوبو بڻجي ويندو، سنڌي ۽ اردو ٻولين کي مناسب مقام حاصل ٿيندو. حقيقي طور تي صوبي ۾ سڀني سنڌي ڳالهائيندن کي هڪ نسل کان ٻئي نسل تائين اردو ڳالهائڻ ۽ سکڻ گهرجي ۽ اردو ڳالهائيندڙن

ڪي سنڌ جي ثقافت ۽ ٻولي سکڻ گهرجي، ڇو ته هاڻ هي انهن جو وطن آهي، جتي هو ڄمن ٿا ۽ مرڻ کانپوءِ دفن ٿين ٿا.

معاشي سببن ڪري ماڻهو روزگار لاءِ ٻين صوبن کان سنڌ ۾ اچن ٿا، جنهن سان صوبي جا وسيلا، دٻاءُ هيٺ اچي وڃن ٿا، ان مسئلي جو حل ڳولڻ تمام ضروري آهي، سنڌ لاءِ وفاقي سرڪار جي مقرر ڪيل حقيقي امداد سان سنڌ سرڪار عوام لاءِ تربيت ۽ ننڍي پيماني تي بنيادي ضرورتن، صحت، رهائش، تعليم، عوامي ٽرانسپورٽ ۽ ٻين مسئلن جي حل لاءِ رٿابندي ڪري سگهي ٿي ۽ پيو هي ته، سمورن صوبن جي متوازن ۽ بامقصد رٿابنديءَ هيٺ ترقي ٿيڻ گهرجي ته جيئن ٻين صوبن مان سنڌ ڏانهن ايندڙ ماڻهن جو بار گهٽجي سگهي ۽ اهي ماڻهو پنهنجن صوبن ۾ ئي روزگار حاصل ڪري سگهن. انهن ماڻهن جي هجڻ سان اسان جي سماجي نظام جي پائيداريءَ کي خطرو آهي.

سنڌ انڊر وڊن شهرن، ننڍن واهڻن ۽ ڳوٺن جي وچ ۾ وسيلن جي منصفائي ورڇ ٿيڻ گهرجي. شهرن ۽ ڳوٺن ۾ آباد مختلف لساني گروپن جي اختلافن جي شدت کي ختم ڪرڻ لاءِ آباديءَ جي سمورن گروهن کي معاشي پيداوار ۽ سرڪاري سهولتن مان مناسب حصو ملڻ گهرجي. سنڌي ماڻهو اڄ وڏيرن، ميرن، پيرن، ڌاڙيلن ۽ ڀائريدارن جي جوڙيل آمراني نظام ۾ رهن ٿا. هاري ۽ شيڊول ڪاسٽ (اقليتون) سنڌ ۾ گهڻي ظلم جو شڪار آهن. اسان اهڙا خاص معاشي ۽ سماجي قدم کڻنداسين، جنهن سان ماڻهو معاشي ترقيءَ جي رستي تي هلي، سنڌ جي شهرين سان برابري ۾ اچي ويندا. اهو مثبت قدم کڻڻ سان ئي ممڪن ٿي سگهي ٿو، يعني هڪ اهڙو منصفانو نظام جيڪو کين روزگار ۽ تعليم مهيا ڪري سگهي ۽ انهن برادرين کي ترقي حاصل ٿئي.

سنڌ کي قومي ڌارا ۾ جوڙڻ جي راهه ۾ کڙيون ڪيل رنڊڪون ختم ڪرڻ لاءِ هيٺين مسئلن تي ڌيان ڏيڻ ۽ انهن تي غور ڪرڻ جي ضرورت آهي.

1947ع کان سنڌ ۾ ٻين صوبن مان ايندڙ ماڻهن جي لاڳيتي آمد سنڌين ۽ ٻين صوبن مان ايندڙ ماڻهن جي وچ ۾ حائل ثقافتي خليج ملڪ ۾ مستقل ڊڪٽيٽر شپ جنهن ۾ سنڌ جو ڪوبه حصو نه آهي.

ساڄيءَ ڌر جي سنڌ دشمن پاليسي
سنڌ جي زمينن جي فوجي آفيسرن کي الائيٽ
سرڪاري، نيم سرڪاري ادارن ۾ سنڌي ٻوليءَ جي اهميت کي گهٽ
ڪرڻ جي ڪوشش
پاڪستاني ثقافت جي نالي سنڌي ثقافت جي اهم ورثي کي تباھ ڪرڻ
جي ڪوشش

فوجين جي چرپر ۽ سنڌ ۾ مستقل طور رکڻ لاءِ پني عاقل ۽ حيدرآباد ۾
چانوئين جي تعمير

بين الاقوامي قانونن آڌار پائيءَ جي ورڇ جي معاملي کي منصفائي طور
حل ڪرڻ جي گهرج

متنازع ۽ ناقص ڪالاباغ ڊيم جي رٿا کي ختم ڪري ان جي بدران
وڌيڪ مناسب هنڌ ڊيم جي اڏاوت.

سنڌ جي مجموعي نظام ۾ سرمايڪاري جهڙا اڀاءُ جهڙوڪ پائيءَ جي
وڏي وهڪري کي ٻاهر وهڻ کان روڪڻ لاءِ واھ تيار ڪرڻ، نيڪال جو
مناسب نظام ٺاهڻ ۽ بئراجن ۾ پائيءَ جي سطح کي صحيح طور تي هڪ
ڪرو ڪرڻ کي يقيني بڻائڻ

سنڌ جي قدرتي وسيلن کي بچائڻ جي ڪوشش، ان ۾ پيلن جي حفاظت ۽
سنڌوءَ جي انڌي پلھڻ جي پرورش جهڙا اڀاءُ شامل آهن.

پاڪستان صنعتي ترقياتي ڪارپوريشن، صنعتي ترقياتي بينڪ وغيره
۾ عدم مرڪزيت جي اصول تحت صنعتي پيداوار ۾ واڌاري لاءِ صوبائي
بورڊ قائم ڪرڻ

وسيلن سان پرپور سرڪاري ادارن جهڙوڪ واپدا، ريلوي وغيره ۾
صوبائي بورڊ قائم ڪرڻ ته جيئن روزگار جي فراهمي بهتر بڻائي سگهجي.
بنيادي سطح تي ادارن جو ٻيهر قيام، جنهن ۾ ضلعي صحت ۽ تعليم
مرڪزن کي بهتر بڻائڻ لاءِ صحت ۽ تعليم جي نمائندن جي مقرري لاءِ
سنئون سڌو طريقو شامل هجي.

ضياءَ ۽ ان جي چاڙتن ملن ۽ ساڄيءَ ڌر جي سياسي نظريي بدران بنيادي
سطح کان اتحاد ۽ قومي سڃاڻپ پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي.
ڪجهه ماڻهو اهو چئي سگهن ٿا ته مان خيالي ڳالهين ڪري رهيا
آهيان پر مان اهو چونديس ته اهو سڀ ڪري سگهجي ٿو ۽ اسان ائين
ڪنداسين پر عوام جي حمايت ۽ طاقت سان.

جيڪڏهن اسين جمهوري نمائندگيءَ جو حق بحال ڪريون ٿا ۽
جيڪڏهن اسان جمهوري ڏميوارين جا اصول بحال ڪريون ٿا ته اهو ممڪن
آهي پر اهو سڀ ڪجهه اهڙي وقت ۾ نٿو ٿي سگهي جڏهن فوجي حڪومت
واڳ ڏئي هجي ۽ پارليامينٽ ۽ وزيراعظم هٿياربند فوج جي سربراهه جي
چوڻ تي ڪم ڪري رهيا هجن. هي اهڙي دؤر ۾ به ممڪن ناهي، جڏهن
موجوده حڪومت لالچ ۽ ظلم کي انتهائي پهچائي ڇڏيو هجي. جنرل ضياءَ
جي هٿن کانپوءِ ئي اهي مسئلا حل ٿي سگهن ٿا. اهو رڳو ان صورت ۾
ممڪن آهي، جڏهن چونڊون ڪرايون وڃن ۽ جڏهن ملڪ جي مختلف
علاقن مان چونڊيل نمائندا ملڪي مفادن ۾ منصفانو ۽ نوس حل پيش ڪن،
فيڊريشن کي ٽڪرن ۾ ورهائڻ مان ڪوبه فائدو پئڻ نه پوندو، هلو ته گڏجي

ڦٽن تي بهار کڻ لاءِ ڪوشش ڪريون. ملڪ کي حقيقي فيڊريشن جيڪا شهيد ذوالفقار علي ڀٽو جي خواهش هئي. سنڌ ۾ پيپلز اسٽوڊنٽس فيڊريشن کي سنڌ جي آباديءَ جي مختلف روشن خيال طبقن کي ان منزل جي حاصلات لاءِ ڪم ڪرڻو آهي.

نوجوان مستقبل جي اميد آهن. نوجوانن ۾ جوش، جذبو، قوت، سهڻا سخن، سٺا خيال ۽ همت اسان کي هڪ بهتر دنيا ۽ بهتر معاشرو اڏڻ لاءِ اعتماد بخشيو آهي، سازشون، ڍوڪا، ڪردار ڪشي، بدعنواني، ظلم، ڏاڍ هن مثل ۽ سڙيل نظام جا منفي قدر آهن، جڏهن ته عزت، ايمانداري، مضبوطي، پائيداري، خيالن ۽ تصورن تي قائم رهڻ جو وڃڻ، هڪجهڙي جي عزت، اعتماد ۽ وقار هڪ سٺي ۽ مثبت معاشري جا قدر اعليٰ آهن.

مستقبل اسان جي سامهون آهي. اسان کي گهڻائي چيلينج آڏو آهن، ملڪ بابت علامه اقبال، قائد اعظم ۽ قائد عوام جا خواب هئا، اهي خواب اسان جو ڌيان چڪائي رهيا آهن، انهن خوابن جي تعبير، اميد ۽ قوت سان ٻڌل آهي. امن ۽ محبت، جنهن تي حضرت شاهه عبداللطيف ڀٽائي جي ڌرتيءَ جو حق آهي ۽ اهو ئي سندس مقدر آهي.

سنڌ گهڻي ئي بحران ۽ مسئلن جي ور چڙهيل آهي، ظلم جي قوتن پنهنجو ديرو ڄمائي رکيو آهي، اسان جو مستقبل پاڪستان سان وابسته آهي، جنرل ضياءَ جي پاڪستان سان نه ۽ نه ئي هٿيار بند پاڪستان سان پر عوامي پاڪستان سان، ها، سنڌ کي عزت ۽ وقار سان مناسب مقام حاصل ٿيندو.

اسان به خواب ڏٺا آهن؛ اسان انهن لاءِ گڏجي جدوجهد ڪنداسين، جڏهن اسان اهي خواب، اهي مقصد حاصل ڪري وٺنداسين ته اسان چونڊاسين: ”اهو نه سوچيو ته توهان جو ملڪ توهان لاءِ ڇا ڪري سگهي ٿو، پَرَ اهو سوچيو ته توهان پنهنجي ملڪ لاءِ ڇا ٿا ڪري سگهو؟“

جمہوریت ٹی دہشتگردیء کی ختم کری سگھی ٹی

جمہوریتون نہ جنگیون وزہندیون آهن ۽ نہ ئی بین الاقوامی دہشتگردیء کی هئی ذہندیون آهن، جولاءِ ۾ آمریکا جي پرڏيهي معاملن وارو وزير ڪولن پاول جڏهن ڏکڻ ايشيا جي ڏوري تي ايندو ته آمريڪا جي ايجنڊا ۾ سرفهرست پاڪستاني ماڻهن کي بااختيار بڻائڻ هجڻ گهرجي... 11 سيپٽمبر جي واقعن ۽ المين بعد عالمي برادري پنهنجو ڏيان طالبان حڪومت جي خاتمي، القاعده کي تباھ ڪرڻ ۽ افغانستان ۾ سگھاري حڪومت جوڙڻ ۽ ايتي هٿيارن سان مسلح پاڪستان ۽ ڀارت وچ ۾ چڪتاڻ گھٽائڻ تي رکيو.

اها ڳالهه مغرب جي نوکيس ۾ نہ آئي ته جنرل پرويز مشرف جو عسڪري چيف لڳاتار پاڪستان جي جمهوري ادارن کي تباھ ۽ برباد ڪري رهيو آهي. هيٺول مطابق نئين پارليامينٽ لاءِ چونڊون 10 آڪٽوبر تي ٿيڻ واريون آهن. جنرل پرويز مشرف آمريڪا لاءِ افغانستان جي تزويراتي اهميت کي استعمال ڪري پاڪستان جي چونڊ جي عمل ۾ ڏانڊليءَ ڏريهي

پنهنجي آمريت کي سگهارو ڪرڻ گهري ٿو.

ڏکڻ ايشيا ۾ سلامتي ۽ جيئن 11 سيپٽمبر جي واقعن ظاهر ڪيو دنيا جي سلامتي شديد خطرن ۾ گهيريل آهي. فقط جمهوري پاڪستان ئي انتهاپسندي ۽ عسڪريت پسندي ۽ دهشتگرديءَ کي ختم ڪري سگهي ٿو. مختصر وقفن لاءِ جڏهن پاڪستاني عوام کي جمهوري حڪومت جو موقعو ڏنو ويو ته انهن لڳاتار انهن پاليسين جي مخالفت ڪئي، جن افغانستان ۾ دهشتگرديءَ کي هٽي ڏني ۽ پاڙيسري ملڪ ڀارت سان چڪتاڻ ۾ واڌارو آندو.

عسڪريت پسند وري پاڪستان ۾ منظم ٿي رهيا آهن. گذريل سال افغانستان ۾ کين شڪست ٿيڻ بعد تباھ ڪندڙ خودڪش حملن جو هڪ سلسلو شروع ٿيو. معاشري ۾ انتهاپسنديءَ کي سختيءَ سان منهن ڏيڻ ضروري آهي ته جيئن داخلي ۽ بين الاقوامي سلامتي سگهاري ٿئي. پاڪستاني سماج کي ان بوائيءَ کان پاڪ ڪرڻ لاءِ سياسي جماعتون اهم ڪردار ادا ڪري سگهن ٿيون، اهي جماعتون جن کي عوام جي وسيع تر حمايت حاصل آهي. انهن کي گهرجي ته هو انتهاپسنديءَ جي قوتن خلاف عام ماڻهوءَ کي متحرڪ ڪري رستي تي آڻي.

گذريل اپريل واري صدارتي ريفرنڊم مان هيءَ ڳالهه سامهون آئي آهي ته پاڪستان ۾ عدم قناعت جي ڪيفيت تمام گهڻي آهي. نمائنده پارليامينٽ قومي بحث ۾ عوام جي شموليت لاءِ موزون فورم مهيا ڪري ٿي. خطرو هي آهي ته ڌانڌلي تي ٻڌل چونڊ عمل عسڪريت پسندن جي هٿن ۾ استعمال ٿيندو. هو بيلٽ (ووٽ) بدران بِلٽ (گولي) تي انحصار ڪندا.

جنرل پرويز مشرف جي حڪومتي دؤر ۾ عسڪريت پسند افغانستان ۽ ڪشمير ۾ نازڪ صورتحال جو شڪار سرحدن تي صورتحال کي بگاڙڻ ۾ ڪامياب ٿيا، جڏهن تورانپورا ۾ بمباريءَ ۾ شدت پيدا ٿي يا جڏهن پاڪستان جي قبائلي علائقن ۾ القاعده تي سختي ڪئي ويندي آهي ته عسڪريت پسند حملي سان ڀارت سان چڪتاڻ ۾ واڌارو اچي ويندو آهي، ڀارت جي انحراف سان عسڪريت پسندن کي فائدو پهچي ٿو، جيڪي ٻچي وڃڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃن ٿا، ڇاڪاڻ ته عالمي توانائيون ايٽمي هٿيارن سان مسلح ٻن ملڪن وچ ۾ جنگ تارڻ ۾ استعمال ٿينديون آهن. اهم ڳالهه هيءَ آهي ته ڊينيل پرل ڪيس ۾ عدالت عمر شيخ کي موت جي سزا جو جيڪو فيصلو ٻڌايو آهي ان کان اڳ وارايل ڪشمير ۾ 22 ماڻهو هڪ دهشتگرد حملي ۾ ماري ويا. مشرف حڪومت کي تقريبن ٽن سالن تائين بنا ڪنهن ٻئي شريڪ جي لامحدود اختيار حاصل رهيا. انهن تيستائين طالبان جي نازبرداري ڪئي، ايستائين جو صدر بش ”دوست يا دشمن“ مان هڪ جي چونڊ ڪرڻ لاءِ چيو. ڪشمير جي متنازع مسئلي سان لاڳاپيل تقريبن ٽن

تنازعن سان هيءَ قيادت هم آهنگ رهي. حڪومت گرا ٽيڪس لاڳو ڪيا، پر ان سان داخلي طور تي روپيو ۾ واڌارو نه ٿيو بلڪه زندگيءَ جي معيار ۾ گهٽتائي ٿي.

آمريڪا جي وزيرخارجہ ڪولن پاول جي ڏوري سان آمريڪا کي هيءَ موقعو ملندو ته هو پاڪستاني عوام کي دهشتگرديءَ خلاف جنگ ۾ شامل ڪري سگهي ۽ پاڪستاني عوام جي بنيادي ۽ جمهوري حق جي حمايت ڪري عسڪريت پسندي قوتن کي پٽ سان لڳائي سگهجي. آمريڪي پرڏيهي وزير کي ڪهي ته:

(1) جنرل پرويز مشرف کي متنازع آئيني ترميمون واپس وٺڻ لاءِ چوي جيڪي مقنن (پارليامينٽ) کان اختيار وٺي اڪيلي فرد جي هٿن ۾ ڏين ٿيون. اتفاق راه ۽ برداشت لاءِ تڪثيري معاشري ۾ چيڪ اينڊ بيلنس هجڻ ضروري آهي. پاڪستان جي صدارتي امراڻن اختيارن کي ڏسندي جنهن ۾ چونڊن کانسواءِ وزيراعظم، پارليامينٽ ۽ ڪابينا جي هڪ طرفي برطرفي پڻ شامل آهي، چئي سگهجي ٿو ته هي انتهاپسنديءَ جو نسخو آهي.

2- عالمي اليڪشن مانيٽرنگ فورس جوڙي جيڪو هن ڳالهه جي پڪ ڏياري ته 10 آڪٽوبر تي پاڪستان ۾ ٿيندڙ چونڊون سڀني جماعتن ۽ اميدوارن لاءِ صاف ۽ شفاف هجن. جنرل پرويز مشرف جا آفيسر ذاتي طور تي مخالف ڌر جي اميدوارن کي خوفزدہ ڪري رهيا آهن ۽ نيون غيرحاضر باش قوتون استعمال ڪري رهيا آهن ۽ ان کي اثرائتو قرار ڏئي ماڻهن کي Popular choices کان محروم ڪري رهيا آهن.

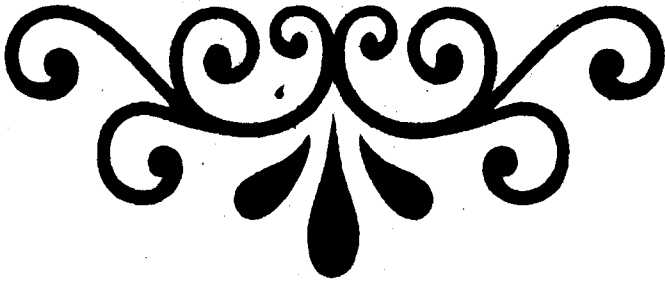
3- جنرل پرويز مشرف تي دٻاءُ وجهڻ گهرجي ته سياسي قيدين کي آزاد ۽ جلاوطنيءَ جي زندگي گذاريندڙ سياسي قيدين کي موٽڻ جي اجازت ڏئي، جن کي بدنام ڪيو ويو آهي ۽ سياسي مقصدن لاءِ (پروپيگنڊا) جو نشانو بڻايو ويو آهي. نام نهاد احتساب جو قانون ڍونگ آهي، اهي ماڻهو جيڪي مشرف جا ساٿي آهن، اهي آزاد آهن پوءِ اهي ڀلي ڏوهاري ڇو نه هجن. جڏهن ته مخالفن کي عدالت طرفان بري ڪرڻ باوجود جيل ۾ رکيو پيو وڃي ۽ انهن تي وڌيڪ الزام مڙهيا پيا وڃن.

آمريڪي پرڏيهي وزير ڪولن پاول هيءَ ڳالهه واضح ڪري سگهي ٿو ته آمريڪا مستقبل جي آمريڪي امداد، عالمي قرض ۽ قرضن ۾ رليف شفاف ۽ عالمي سطح تي تصديق ٿيل چونڊن ڪرائڻ سان مشروط ڪري سگهي ٿو، جنهن سان پاڪستاني عوام جي بنيادي انساني حقن جي پاسداري ٿئي. دهشتگرديءَ خلاف جنگ هڪ نئين مرحلي ۾ شروع ٿي وئي آهي. پاڪستان ۾ اهڙيون حالتون نه آهن جيڪي دهشتگردي کي هٿي ڏيڻ لاءِ بنياد مهيا ڪري سگهن. ايندڙ ڪيترن ئي سالن تائين هيءَ صورتحال برقرار رهندي ايستائين جو مغرب ۽ خاص طور تي آمريڪا اهڙو معاشرو

جوڙڻ ۾ اثرائتو ڪردار ادا ڪري جنهن جو بنياد تحمل ۽ جمهوريت تي هجي. ماضيءَ ۾ ۽ هينئر به جڏهن کين پنهنجي مرضيءَ مطابق راه جي آزاديءَ سان اظهار ڪرڻ جو موقعو ڏنو ويندو پاڪستان ۾ اهڙي حڪومت چونڊيندا جيڪا اميد جو ڏيڻو ٻاريندي.

آمريڪا کي پاڪستان ۾ جمهوريت کان پاسو ڪرڻ کان باز رهڻ گهرجي. دهشتگردن ۽ طالبان جي پوائنتي خواب جيڪا دنيا ۾ تباهي آندي هئي اها ٻيهر ٿيڻ جي موڪل نه ڏيڻ گهرجي.

ڏکڻ ايشيا ۽ آمريڪا جي سلامتيءَ لاءِ آمريڪي پرڏيهي وزير پاڪستاني ماڻهن جي ان سلسلي ۾ مدد ڪري سگهي ٿو ۽ کيس ضرور مدد ڪرڻ گهرجي ته جيئن هو 10 آڪٽوبر تي پنهنجي مقدر تي آزاديءَ سان عمل پيرا رهن.

مونكى جنين ماريو، سچائے پاتا،
لوگو لیکن، تاه کین، سند پورن سانا
داروہ جا داتا دفیر موت ہکن سین

نئون نياپو اڪيڊميءَ جا شايع ٿيل ڪتاب

ڪتاب جو نالو	ليکڪ	مُله
1. جنرل ڊڪٽيٽر ۽ دهشتگرد	بينظير ڀٽو	120
2. هڪ جنرل کي ڪيئن جهڪائي سگهجي ٿو	بينظير ڀٽو	150
3. ملير جي مارئي ۽ شاھ لطيف	بينظير ڀٽو	70
4. مير مرتضيٰ ڀٽو	ممتاز گوپانگ	100
5. مذهب ادب ۽ سنڌ	نجر عباسي	120
6. ماڻ جي موسر	امداد سولنگي	120
7. ردي پنا	ماڻڪ ڪنگراڻي	40
8. رابيل رت مايا نگر	نوید سنديلو	40
9. سجاڳ ذهن	ڊاڪٽر عبدالڪلام	40
10. تڙ تڙ تي طوفان	عزيز ڪنگراڻي	70
11. اڃا آس باقي	آغا سعيد احمد	90
12. تون	ماهين هيسباڻي	120
13. منهنجي زندگيءَ ۾ آيل عورتون ۽ مرد	خشونت سنگھ	70
14. سنڌ ارغون دور ۾	اکرام عباسي	50
15. ڏک سکن جي سونهن (ٽي ڀاڱا)	تاجل بيوس	270
16. پکي ساڳئي پار جا	اياز تاجل	50
17. هن پار مان هن پار تون	ڪرشن ڪٽواڻي	50
18. گيتانجلي	راڻدرو نات تشڪور	50
19. انگريزي شاعريءَ جي مختصر تاريخ	تاجل بيوس	50
20. درد هڪ پيار جو	سندري اتر چنداڻي	100

ڪيرائين لاءِ لکيو

پبلشرز: نئون نياپو اڪيڊمي، ڪراچي، سنڌ

فون: 3516، 3517، 3518